

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το ΕΠΑΛ Λεωνιδίου και μέλη από τον Σύλλογο "Σπίτι της Ευρώπης Αθήνας", σελ. 2681, 2687

2. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 8/11/2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτη Καμμένο, σελ. 2694

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2671, 2672, 2674, 2678, 2679, 2683, 2684, 2686, 2691

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Συζήτηση επίκαιρης ερώτησης προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Να καταβάλλονται κανονικά οι αμοιβές του επικουρικού προσωπικού του ΕΣΥ», σελ. 2669

2. Συζήτηση της υπ' αριθμόν 8/6/1-11-2017 επίκαιρης επερώτησης των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κυρίων Σταύρου Καλαφάτη, Γεώργιου Κουμουτσάκου, Κωνσταντίνου Τσιάρα, Σάββα Αναστασιάδη, Σπυρίδωνος - Άδωνιδος Γεωργιάδη, Αθανασίου Δαβάκη, Αναστασίου (Τάσου) Δημοσχάκη, Αθανασίου Καββαδά, Συμεών (Σίμου) Κεδίκογλου, Ιωάννη Κεφαλογιάννη, Ευάγγελου - Βασίλειου Μειμαράκη, Κωνσταντίνου Κουκοδήμου, Κωνσταντίνου Τασούλα, Βασίλειου Κικίλια, Κωνσταντίνου Γκιουλέκα, Χρήστου Κέλλα, κυρίας Θεοδώρας (Ντόρας) Μπακογιάννη, κυρίων Ιωάννη Τραγάκη, Μάξιμου Χαρακόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Χωρίς στρατηγική και ενεργό συμμετοχή η Ελλάδα στον διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης», σελ. 2672 - 2694

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατέθεσαν στις 4/12/2017 σχέδιο νόμου: «Τροποποίηση του άρθρου 5 του ν. 1920/1991 (Α' 11), με τον οποίο κυρώθηκε η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «περί μουσουλμάνων θρησκευτικών λειτουργών (Α' 182)», σελ. 2683

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 2669 - 2681
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 2681 - 2694

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 2671, 2672, 2674, 2678,
2679

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2674

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ. 2679

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 2678, 2693

ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2672, 2674, 2684, 2691

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 2671

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2678, 2683, 2686

ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2674, 2678

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 2681, 2683, 2684, 2685,
2686, 2688, 2691, 2692,
2693

Β. Επί της επίκαιρης ερώτησης:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2669, 2670

ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 2669, 2670

Γ. Επί της επίκαιρης επερώτησης:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2674, 2675

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 2690

ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. , σελ. 2677

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 2682, 2683, 2684, 2688

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 2672, 2691

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ. 2681, 2687, 2688

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 2679, 2681, 2682, 2693

ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 2689

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 2675

ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2673, 2674, 2675, 2692

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2684, 2685

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 2686, 2687

ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2688

ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2681, 2682, 2683

ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2678

ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 2676

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 4 Δεκεμβρίου ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.06', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΜΕΝΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αρχίζουμε με τη δεύτερη με αριθμό 398/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Να καταβάλλονται κανονικά οι αμοιβές του επικουρικού προσωπικού του ΕΣΥ.

Κύριε Κεγκερόγλου, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρω, εισαγωγικά, ότι ως Υφυπουργός Εργασίας είχα κληθεί πάρα πολλές φορές να ενημερώσω το Σώμα και ιδιαίτερα συναδέλφους μετά από κατάθεση επίκαιρης ερώτησης για τη μη πληρωμή δεδουλευμένων αποδοχών, μισθών σε εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και βεβαίως, βάσει των ελέγχων του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και των άλλων αρμόδιων υπηρεσιών.

Το τελευταίο διάστημα, και αναφέρομαι στον έναν με ενάμιση χρόνο, το φαινόμενο της απλήρωτης εργασίας έχει επεκταθεί δυστυχώς και στον δημόσιο τομέα, για διάφορους λόγους. Έχουμε εργαζόμενους οι οποίοι δεν πληρώνονται και η επίκληση των διοικήσεων των οργανισμών ή των νοσοκομείων, που αφορά και η ερώτησή μου, είναι γραφειοκρατικές διαδικασίες και άλλα εμπόδια τα οποία υπάρχουν.

Θα θέλαμε σήμερα, κύριε Υπουργέ, συγκεκριμένα για το επικουρικό προσωπικό του ΕΣΥ να μας πείτε ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους δεν πληρώνονται αυτοί οι εργαζόμενοι και δεν καταβάλλονται οι μισθοί τους. Μάλιστα, συμβαίνει αυτό εν όψει των εορτών των Χριστουγέννων. Είναι θέμα με το οποίο πρέπει να ασχοληθείτε και να μας απαντήσετε γιατί συμβαίνει αυτό και να μας πείτε και ποια είναι η τύχη αυτού του προσωπικού. Έχει γίνει παράταση των συμβάσεων μέχρι τις 31-12-2018. Θα ισχύσει αυτή; Θα είναι απλήρωτοι από εδώ και πέρα οι εργαζόμενοι; Θα υπάρχει κάποια πρόνοια γι' αυτούς τους εργαζόμενους;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εγώ, κύριε Κεγκερόγλου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Αγαπητέ συνάδελφε, όντως αυτή είναι μία επίκαιρη ερώτηση, με την έννοια ότι εί-

μαστε σε μία περίοδο που έχει εμφανιστεί μια δυσκολία πληρωμής ενός μέρους του επικουρικού προσωπικού που υπηρετεί σήμερα στο ΕΣΥ, των γιατρών και του λοιπού προσωπικού. Αυτό το προσωπικό σε ακριβείς αριθμούς είναι εξακόσιοι τριάντα εννέα γιατροί, των οποίων παρατάθηκε η θητεία μετά τις 30-9-2017 μέχρι 31-12-2018 -όπως σωστά είπατε- και εξακόσιοι ογδόντα επτά νοσηλευτές και άλλοι επαγγελματίες υγείας, λοιπό προσωπικό το οποίο επίσης η θητεία του έχει παραταθεί.

Ο λόγος για τον οποίο υπάρχει μία δυσκολία -είμαστε στον δεύτερο μήνα καθυστέρησης πληρωμής- είναι ότι είχαμε αρνήσεις από επιτρόπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε διάφορες περιχές της χώρας, όχι παντού και όχι με το ίδιο σκεπτικό, αλλά ο βασικός λόγος ήταν αυτός. Δηλαδή, ενώ υπάρχουν πιστώσεις, φέτος είχε ενισχυθεί ο προϋπολογισμός των δημόσιων νοσοκομείων. Υπήρχε ειδική πρόβλεψη 112 εκατομμυρίων ευρώ για δαπάνες αμοιβής επικουρικού προσωπικού. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτό, η αμοιβή αυτού του προσωπικού, επιβαρύνει τις λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων και βεβαίως, ήταν απολύτως διασφαλισμένη η πληρωμή.

Εμείς αυτό το οποίο κάναμε με σύννομο τρόπο, νομοθετήσαμε δηλαδή έγκαιρα, στις αρχές Αυγούστου, για να μην υπάρξει η παραμικρή καθυστέρηση, τη δυνατότητα παράτασης της θητείας αυτού του προσωπικού μέχρι το τέλος του 2018. Ο λόγος που το κάναμε είναι ότι εκτιμούμε ότι πραγματικά αυτή η περίπτωση, αυτοί οι τριακόσιοι άνθρωποι, καλύπτουν πραγματικές ανάγκες και στελεχώνουν σήμερα το σύστημα υγείας σε πολύ κρίσιμα πόστα. Δεν μπορούσαμε να επιτρέψουμε τη μαζική διαρροή αυτού του ανθρώπινου δυναμικού από το σύστημα. Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε είχε παραταθεί η θητεία των ίδιων εργαζόμενων άλλες τρεις φορές στο παρελθόν. Δύο δόθηκαν επί δικής μας Κυβερνήσεως, το 2015 και το 2016.

Η ένσταση από την πλευρά των επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ότι η θητεία αυτών των ανθρώπων έχει υπερβεί το εικοσιτετράμηνο και άρα, κατά την άποψή τους, εγείρεται θέμα νομιμότητας της πληρωμής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Εμείς, αυτό το οποίο αντιλέγουμε προς το Ελεγκτικό Συνέδριο -και πραγματικά είμαστε σε μία διαδικασία που δίνουμε τα απαραίτητα στοιχεία και τις απαραίτητες εξηγήσεις-, είναι ότι αυτό το ανθρώπινο δυναμικό πρώτον, πραγματικά καλύπτει πολύ κρίσιμες ανάγκες του συστήματος υγείας. Δεύτερον, προσφέρει εργασία και μάλιστα, ιδιαίτερα επίπονη και ιδιαίτερα υπεύθυνη και προφανώς δεν μπορεί να εργάζονται μη αμειβόμενοι. Και τρίτον και πιο σημαντικό, είναι ότι έχουμε διασφαλίσει την προώθηση διαδικασιών πρόσληψης μόνιμου προσωπικού, με βάση τις ο-

ποιές αυτή η ανάγκη μπορεί να αντιμετωπιστεί πλέον με μόνιμο τρόπο και δεν θα χρειαστεί στο μέλλον νέα παράταση συμβάσεων.

Αναφέρω εδώ χαρακτηριστικά ότι ήδη έχουμε προκηρύξει, αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί πλήρως η διαδικασία, τρεις χιλιάδες εννιάκοσις θέσεις μόνιμου νοσηλευτικού και λοιπού παραϊατρικού προσωπικού για τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας όλης της χώρας, εκ των οποίων έχουν ήδη διοριστεί οι χίλιοι εννιάκοσιοι ογδόντα και οι υπόλοιπες εκκρεμούν τώρα στον ΑΣΕΠ. Επίσης, έχουμε έγκριση για προκήρυξη δύο χιλιάδων επιτακτικών εξηγήσεων και έχουμε στελείει εγγράφως όλα αυτά τα δεδομένα, τα οποία κατά την άποψή μου κατατείνουν στο εύλογο αίτημα να υπάρξει η έγκριση που απαιτείται.

Άρα το επιχείρημα ότι συνεχώς θα υπάρχει η ανάγκη διαιώνισης αυτών των παρατάσεων δεν ισχύει. Κατά την άποψή μας υπάρχει η μέριμνα να καλυφθούν οι ανάγκες αυτού του προσωπικού με μόνιμο τρόπο. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό επιχείρημα για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Έχω μιλήσει κατ'επανάληψη με την πρόεδρό του. Έχω δώσει τις απαραίτητες εξηγήσεις και έχουμε στελείει εγγράφως όλα αυτά τα δεδομένα, τα οποία κατά την άποψή μου κατατείνουν στο εύλογο αίτημα να υπάρξει η έγκριση που απαιτείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε κύριε Υπουργέ. Θα μιλήσετε και στη δευτερολογία σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Αυτές τις ημέρες, η διαβεβαίωση που έχω από το Ελεγκτικό Συνέδριο είναι ότι θα συνέλθει ειδικό ελεγκτικό κλιμάκιο, το οποίο θα συνεκτιμήσει όλα αυτά τα δεδομένα και ελπίζουμε ότι θα πάρει μία ευνοϊκή απόφαση που θα εκτονώσει το πρόβλημα και θα ομαλοποιήσει τις πληρωμές, ιδιαίτερα μέχρι τις γιορτές. Καταλαβαίνουμε απολύτως ότι είναι απαίτηση των εργαζόμενων ειδικά αυτήν την περίοδο να είναι «κανονικοποιημένες» οι πληρωμές και να καταβάλλονται οι μισθοί τους κανονικά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κεγκερογλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προσπάθησα να κατανοήσω την απάντηση. Ομολογώ δεν τα κατάφερα.

Ουσιαστικά, το επιχείρημα που επικαλείται το Υπουργείο προς το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έχει καμμία σχέση με το πρόβλημα της μη πληρωμής. Μακάρι να πειστεί η πρόεδρος από την υπόθεση ότι «προσλαμβάνουμε μόνιμο προσωπικό, οπότε δεν θα έχουμε ανάγκη τους επικουρικούς, πληρώστε τους για όσο διάστημα είναι και βλέπουμε».

Στους εργαζόμενους στην καθαριότητα που δεν πληρώνονταν, στους εργαζόμενους καθαριστές τώρα του Υπουργείου Πολιτισμού στους αρχαιολογικούς χώρους που δεν πληρώνονταν -είναι έξι μήνες απλήρωτοι- και σε όλους όσους παρατάθηκαν οι συμβάσεις, κυρίως με βουλευτικές τροπολογίες, το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Το πρόβλημα είναι ότι δεν έχει σταλεί η τροπολογία πιο μπροστά -αν θέλετε- και γνωμοδοτικά στο Ελεγκτικό Συνέδριο ώστε να το δει και να έρθει. Το πρόβλημα, δηλαδή, είναι ότι νομοθετούμε την πολιτική βούληση, αλλά δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν τις διαδικασίες που απαιτούνται. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να έρθει άμεσα νομοθετική ρύθμιση. Αύριο κιόλας να κατατεθεί νομοθετική ρύθμιση που να λαμβάνει υπόψη όλα όσα ισχύουν και να δίνει λύσεις στο θέμα. Δεν μπορεί να κάνουν γιορτές οι εργαζόμενοι, το επικουρικό προσωπικό, χωρίς να έχουν πληρωθεί. Δείτε το με οποιονδήποτε τρόπο.

Εάν το Ελεγκτικό Συνέδριο «δεν κάνει καλά τη δουλειά του», θα ήταν θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και εγώ θα απευθυνόμουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Εάν εσείς θεωρείτε κάτι τέτοιο, έπρεπε να δηλώσετε αναρμοδιότητα, να πείτε ότι είναι θέμα άλλου Υπουργείου και να μην συζητηθεί. Όμως, πιστεύω ότι και εσείς βλέπετε ότι έχει γίνει μία πρόχειρη δουλειά στο θέμα αυτό. Δεν είναι θέμα μόνο του Υπουργείου Υγείας. Είναι και του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Πολιτισμού και άλλων Υπουργείων.

Θα παρακαλούσα άμεσα να ερωτηθεί -όπως τους στέλνετε τα στοιχεία- η ολομέλεια ή η πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ποια είναι εκείνη η νομοθετική ρύθμιση η οποία λύνει το θέμα. Να μην έρθουμε στον καινούργιο χρόνο για να καταλάβουμε ότι τελικά η λύση ήταν άλλη. Γιατί -όπως σας λέω- θα ήταν ανάληπτο το να αφήσουμε αυτούς τους χίλιους τρακόσιους εργαζόμενους χωρίς χρήματα να περάσουν τις γιορτές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να προσθέσετε κάτι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Κεγκερογλου, ίσως φταίω εγώ. Δεν έδωσα σαφώς την ουσία της απάντησης. Δεν είναι δημοσιονομικό το πρόβλημα, ούτε έχει καμία σχέση αυτό που λέτε ότι δεν εγκρίθηκε κλπ. Η ρύθμιση αυτή υπήρξε ως κανονικό άρθρο στο νομοσχέδιο για την πρωτοβάθμια φροντίδα και ψηφίστηκε στις 4 Αυγούστου. Δεν έχουμε, λοιπόν, μία αυθαίρετη απόφαση, μία υπουργική απόφαση η οποία παρέτεινε τη σύμβαση κάποιων ανθρώπων.

Έχουμε μία νομοτεχνική ρύθμιση, όπως έγινε άλλες δύο ή τρεις φορές στο παρελθόν, με τη σύμφωνη γνώμη της πλειοψηφίας της Βουλής. Δεν έχουμε κάτι να νομοθετήσουμε επιπλέον. Εδώ υπάρχει μία ένσταση από την πλευρά ορισμένων επιτρόπων στο πρώτο επίπεδο ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Υπάρχουν και άλλα επίπεδα: το Ελεγκτικό Κλιμάκιο, το Τμήμα και η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Εμείς, λοιπόν, τώρα που συζητείται στο Ελεγκτικό Κλιμάκιο η περίπτωση ενός νοσοκομείου, δηλαδή της αρνητικής πράξης ενός επιτρόπου, ελπίζουμε ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, έχοντας όλες τις πληροφορίες και τα στοιχεία τα οποία του δώσαμε, θα πάρει μία απόφαση η οποία θα εκτονώσει το πρόβλημα.

Επίσης, να πω ότι δεν έχουμε σε όλη την Ελλάδα πρόβλημα. Κυρίως αφορά το λοιπό προσωπικό και σε κάποιες περιπτώσεις τους γιατρούς. Η πλειονότητα των επιτρόπων αυτές τις μέρες εγκρίνει τα εντάλματα. Εκτιμούμε ότι και εκεί που έχει εμφανιστεί πρόβλημα θα δοθεί μία λύση.

Άρα ούτε θέμα προχειρότητας υπάρχει, πρόχειρης νομοθέτησης ούτε θέμα ολιγωρίας. Προφανώς και εμάς μας ενδιαφέρει να έχουμε εργαζόμενους στο σύστημα υγείας οι οποίοι να αμείβονται κανονικά και να προσφέρουν με ευσυνειδητό τρόπο τις υπηρεσίες τους στους πολίτες που τις έχουν ανάγκης.

Και δεν είναι τυχαίο ότι όλα αυτά τα προηγούμενα δύομισι χρόνια, σε αντίθεση με αυτό που λέτε, δεν είχαμε φαινόμενα απλήρωτης εργασίας στο σύστημα υγείας.

Θυμίζω ότι στο παρελθόν είχαμε κατά καιρούς πολύ συχνά κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών γιατρών ιδιαίτερα για μη καταβολή των δεδουλευμένων εφημεριών. Τέτοιο φαινόμενο δεν είχαμε την προηγούμενη διετία, ακριβώς επειδή υπήρχε η μέριμνα από την πολιτεία να καταβάλλονται έγκαιρα τα χρήματα στους δικαιούχους και να μην υπάρχει πρόβλημα. Εδώ έχουμε μία δυσκολία έγκρισης ενταλμάτων από ένα θεσμοθετημένο όργανο όπως είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο, από ένα δικαστήριο.

Θα κάνουμε, λοιπόν, μια προσπάθεια αυτές τις μέρες να ξεπεραστεί αυτή η εκκρεμότητα. Ήδη είναι ενδιαφέρον ότι από τους γιατρούς που παρατάθηκε η θητεία τους, η σύμβασή τους δηλαδή, υπάρχουν εκατόν σαράντα τρεις οι οποίοι δεν δέχτηκαν να παραταθεί η θητεία τους επειδή διορίστηκαν σε μόνιμες θέσεις που προκηρύξαμε το προηγούμενο διάστημα. Αντίστοιχα έχει συμβεί, σε μικρότερο βαθμό, για το υπόλοιπο προσωπικό.

Άρα η μέριμνά μας είναι, προωθώντας προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στο σύστημα, να δώσουμε τη δυνατότητα σε ανθρώπους, που για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους, στήριξαν τα νοσοκομεία ή τα κέντρα υγείας σε μία δύσκολη περίοδο, κάλυψαν πραγματικές ανάγκες και συνεχίζουν να καλύπτουν, να έχουν τη δυνατότητα να διεκδικήσουν με αξιοπρέπεια και με βάση την προϋπηρεσία τους και τα προσόντα τους μία θέση. Αυτή είναι η ριζική απάντηση στο πρόβλημα.

Προφανώς θέλουμε κι εμείς όσο είναι δυνατόν πιο γρήγορα να επιλυθεί αυτές τις μέρες. Μπορεί να έχουμε και αύριο σύνοδο του ελεγκτικού κλιμακίου, από τις πληροφορίες που έχουμε από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Έχουμε ενημερώσει τους εργαζόμενους

και περιμένουμε μία θετική εξέλιξη για να κλείσει αυτή η εκκρεμότητα και να επέλθει μία κανονικότητα στις πληρωμές στο δημόσιο σύστημα υγείας, το οποίο πραγματικά, παρά αυτήν την τριβή, εξακολουθεί να προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες στον κόσμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω γνωστό στο Σώμα τα εξής:

Η πέμπτη με αριθμό 395/22-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συνταχάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Οι απαράδεκτες και απρόκλητες επιθέσεις ΝΑΤΟϊκών στρατιωτών προς Χανιώτες πολίτες το βράδυ της 17^{ης} Νοεμβρίου 2017», δεν θα συζητηθεί λόγω αναρμοδιότητας.

Η πρώτη με αριθμό 472/28-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ξάνθης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γρηγορίου Στογιαννίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Τήρηση του προβλεπόμενου από τις άδειες λειτουργίας αριθμού θέσεων εργασίας στα καζίνα», δεν θα συζητηθεί λόγω απουσίας του αρμόδιου Υπουργού, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, στο εξωτερικό.

Η τέταρτη με αριθμό 408/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αττικής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασσιδιάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Πλημμύρες στην Αττική: Αποζημιώσεις και μέτρα αποκατάστασης των πληγέντων συμπολιτών μας», δεν θα συζητηθεί λόγω απουσίας του αρμόδιου Υπουργού κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου στο εξωτερικό.

Η τρίτη με αριθμό 409/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Οικονομικό κόστος των επιθέσεων από παρακρατικά στοιχεία», δεν θα συζητηθεί λόγω απουσίας του αρμόδιου Υπουργού κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου στο εξωτερικό.

Η πέμπτη με αριθμό 392/22-11-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Ανεξάρτητου Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ευσταθίου Παναγιώλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Επέστρεψε στην Ελλάδα ο κ. Τσακαλώτος τα χρήματα που έχει στις ξένες Τράπεζες;», δεν θα συζητηθεί λόγω απουσίας του αρμόδιου Υπουργού κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου στο εξωτερικό.

Η τρίτη με αριθμό 397/23-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Δωδεκανήσου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Ανάγκη εύρεσης ισοδύναμων μέτρων για τη διατήρηση του ΦΠΑ των νησιών και την κατάργηση του τέλους διανυκτέρευσης», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Υφυπουργού Οικονομικών κ. Παπανατσίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Κρεμαστινέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μία ερώτηση που εκκρεμεί εδώ και τρεις μήνες, που αφορούσε μία μελέτη της «GRANT THORTON», που έλεγε ότι η επιβολή του ΦΠΑ στα νησιά καθώς και το τέλος διανυκτέρευσης, αποτελεί το τέλος του εμποράκου. Αυτή δεν απαντήθηκε. Πρακτικά δεν απαντήθηκε. Δηλαδή, δεν ήρθε κάποιος από το Υπουργείο Οικονομικών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τώρα αναλύετε την ερώτηση που κάνατε στην Υπουργό για να απαντήσω εγώ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι, καμμία ερώτηση δεν αναλύω και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αν θέλετε, κάπου διάβασα στον Τύπο ότι είναι ανοιχτό -λέει- το θέμα του ΦΠΑ. Τι να σας πω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αφήστε με να ολοκληρώσω. Την προηγούμενη φορά -και προηδρευσά εγώ- και οι τρεις Υπουργοί ήταν εδώ στη Βουλή και για κώλυμα Υπουργών δεν απαντήθηκε η δεύτερη ερώτηση, που αφορούσε το γεγονός ότι τότε γινόταν γενική απεργία για τον ίδιο λόγο σε τρία νησιά, αυτά τα οποία πάσχουν περισσότερο. Είναι τα γνωστά νησιά, η Λέσβος, η Χίος και η Ζάκρος.

Τώρα, όμως, δεν θα απαντηθεί η ερώτηση αυτή, διότι την επόμενη εβδομάδα αρχίζει ο προϋπολογισμός. Οι άνθρωποι διαμαρτύρονται με γενικές απεργίες.

Και αυτό που όλοι ρωτούν είναι: Τελικά θα ισχύσει ο ΦΠΑ, θα παραπεθεί; Τι θα γίνει τελικά; Και σας παρακαλώ αυτό να το διαβιβάσετε στο Υπουργείο Οικονομικών, διότι δεν γίνεται διαφορετικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα το διαβιβάσω. Ίσως επειδή τέθηκε στις συζητήσεις αυτής της αξιολόγησης. Δεν το ξέρω.

Συνεχίζουμε με τις επίκαιρες ερωτήσεις.

Η έκτη με αριθμό 101/17-10-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων ιλαράς στη χώρα», δεν θα συζητηθεί, λόγω κωλύματος του αρμόδιου Υπουργού.

Η δεύτερη με αριθμό 401/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Δεύτερος κύκλος αιτήσεων φοιτητικού στεγαστικού επιδόματος», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτωμένου Υπουργού κ. Γαβρόγλου, διότι ο κ. Γαβρόγλου βρίσκεται σε περιφερειακό συνέδριο στην Κέρκυρα.

Η έκτη με αριθμό 464/27-11-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Δυσλειτουργία του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Ε.Α.Π.)», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτωμένου Υπουργού κ. Γαβρόγλου, διότι ο κ. Γαβρόγλου βρίσκεται σε περιφερειακό συνέδριο στην Κέρκυρα.

Η τέταρτη με αριθμό 474/28-11-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα ξενόγλωσσα σχολικά βιβλία που είναι επί πληρωμή σε όλα τα δημόσια λύκεια, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του του ερωτωμένου Υπουργού κ. Γαβρόγλου, διότι κ. Γαβρόγλου βρίσκεται σε περιφερειακό συνέδριο στην Κέρκυρα.

Η πρώτη με αριθμό 402/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μπουκώρου, προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με θέμα: «Θέματα Εξωτερικής Φρουράς του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων (ΕΚΚΝ) Βόλου», λόγω κωλύματος του του ερωτωμένου Υπουργού κ. Κοντονή, διότι ο κ. Κοντονής βρίσκεται στο Αναπτυξιακό Συνέδριο των Ιονίων Νήσων.

Η με αριθμό 661/24-10-2017 ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Γεωργίου - Δημητρίου Καρρά προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Ανεκτέλεστες Συμβάσεις Αντισταθμιστικών Ωφελιμάτων - Σ.Α.Ω.», δεν θα συζητηθεί, διότι απαντήθηκε γραπτώς και εμπίπτει στο άρθρο 113 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 8/6/1-11-2017 επίκαιρη επερώτηση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κ.κ. Σταύρου Καλαφάτη, Γεώργιου Κουμουτσάκου, Κωνσταντίνου Τσιάρα, Σάββα Αναστασιάδη, Σπυρίδωνος – Άδωνιδος Γεωργιάδη, Αθανασίου Δαβάκη, Αναστασίου (Τάσου) Δημοσχάκη, Αθανασίου Καββαδά, Σίμου Κεδικόγλου, Ιωάννη Κεφαλογιάννη, Ευάγγελου – Βασίλειου Μείμαρaki, Κωνσταντίνου Κουκοδήμου, Κωνσταντίνου Τασούλα, Βασίλειου Κικίλια, Κωνσταντίνου Γκιουλέκα, Χρήστου Κέλλα, Θεοδώρας Μπακογιάννη, Ιωάννη Τραγάκη, Μάξιμου Χαρακόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Χωρίς στρατηγική και ενεργό συμμετοχή η Ελλάδα στον διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης».

Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Καλαφάτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να περιμένουμε δύο λεπτά, καθώς προέκυψε ένα επειγόν τηλεφώνημα στον κ. Καλαφάτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακόπτουμε για δύο λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε μετά τη σύντομη διακοπή.

Τον λόγο έχει ο πρώτος επερωτών Βουλευτής, ο κ. Καλαφάτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ευρώπη βρίσκεται σε εξέλιξη ο προβληματισμός για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο διάλογος για το ζήτημα αυτό έχει κλιμακωθεί το τελευταίο διάστημα με τις ομιλίες του Προέδρου Γιούνκερ στις 13 Σεπτεμβρίου, του Γάλλου Προέδρου Εμμανουέλ Μακρόν στις 26 Σεπτεμβρίου και την άτυπη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ταλίν στις 28 και 29 Σεπτεμβρίου.

Η διαδικασία αυτή ουσιαστικά ξεκίνησε με τη Λευκή Βίβλο για το μέλλον της Ευρώπης την 1^η Μαρτίου, στην οποία ο Πρόεδρος Γιούνκερ παρουσίασε πέντε εναλλακτικά σενάρια για το πώς θα μπορούσε να εξελιχτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακολούθησαν πέντε κείμενα - έγγραφα προβληματισμού, που αποτελούν ουσιαστικά κείμενα εξειδίκευσης της Λευκής Βίβλου.

Παράλληλα λαμβάνουν χώρα και άλλες επιμέρους κρίσιμες διεργασίες, με κυριότερη την αποκαλούμενη «Κοινωνική Σύνοδο Κορυφής» για τη δίκαιη απασχόληση και την ανάπτυξη, κατά την οποία υπογράφηκε στο Γκέτεμποργκ στις 17 Νοεμβρίου ο Ευρωπαϊκός Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων.

Ζητούμενο: Μία εκ βάθρων συζήτηση για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κύριους συμμετέχοντες τους Ευρωπαίους πολίτες, τα μέλη της ευρωπαϊκής κοινωνίας, τους κοινωνικούς φορείς, την αυτοδιοίκηση και άλλους, μία πρωτοπόρος διαδικασία ευρείας διαβούλευσης.

Τι χρειάζεται, όμως, για να υπάρχει αποτέλεσμα σε όλη αυτή τη μεγάλη προσπάθεια; Η απάντηση είναι απλή: κυβερνήσεις που έμπρακτα και ουσιαστικά προωθούν στις χώρες τους αυτό τον διάλογο, που είναι αποφασισμένες ως προς τον σκοπό αυτό, που υιοθετούν το ευρωπαϊκό κεκτημένο ενσυνείδητα και, κυρίως, έχουν όραμα για την Ευρώπη, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορέσουν να είναι αξιόπistes, τόσο στους πολίτες τους όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αλήθεια, τι ισχύει στη χώρα μας; Έχουμε μια κυβέρνηση που να πληροί αυτά τα χαρακτηριστικά; Αν μιλούσαμε για την Αξιοματική Αντιπολίτευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απάντηση θα ήταν αναμφισβήτητη «ναι». Γιατί η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας με το απαράμιλλο σθένος –και εδώ μιλάμε για πραγματικό πολιτικό σθένος, κύριοι συνάδελφοι- του ιδρυτή μας Κωνσταντίνου Καραμανλή ήταν εκείνη που ενέταξε τη χώρα μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια και διαχρονικά επιμένει ευρωπαϊκά. Και, όπως ο Πρόεδρος μας Κυριάκος Μητσοτάκης αδιάλειπτα υποστηρίζει, σταθερή μας θέση είναι «η Ελλάδα στον

πυρήνα της Ευρώπης».

Αυτά, όμως, ισχύουν για εμάς. Για τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, που ως Κυβέρνηση πλέον έχει την ευθύνη ώστε η Ελλάδα να συνδιαμορφώσει την Ευρώπη του αύριο, τι γίνεται;

Να σας πω τι γίνεται, κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση βρίσκεται σε πλήρη αδυναμία και σύγχυση και αυτό, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ, εκτός των άλλων, έχει ήδη βεβαρυσμένο παρελθόν, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί, αν θυμάστε καλά, ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε την εξουσία με το σύνθημα της αλλαγής της Ευρώπης. Και τελικά, τι έκανε;

Επιδεινώνει την οικονομική και κοινωνική κρίση στην Ελλάδα, με αλυσιδωτές πολιτικές και οικονομικές επιπτώσεις.

Έσπειρε σε εσωτερικό και εξωτερικό συνθήματα κοινωνικού διχασμού, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ενός κλίματος που εκμεταλλεύτηκαν για την άνοδό τους η ακροδεξιά και ο ευρωσκεπτικισμός.

Επένδυσε και συνεχίζει να το κάνει διά των στελεχών του όποτε τον εξυπηρετεί επικοινωνιακά στο εσωτερικό σε μία διγλωσσία έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ενίσχυσε τη διεθνή αναξιοπιστία της Κυβέρνησης, διακινδυνεύοντας όμως και τη θέση της χώρας μας στον πυρήνα της Ευρώπης.

Απείχε, ουσιαστικά, απ' όλες σχεδόν τις διεργασίες για την ανάδειξη της κοινής στάσης της Ευρώπης απέναντι στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει, όπως το Brexit, η προσφυγική κρίση, η τρομοκρατία, η οικονομική αναδιοργάνωση.

Στην πράξη, οι θεωρίες του και οι πολιτικές του, αντί για παράγοντα βελτίωσης, αποτέλεσαν θρυαλλίδα των μηχανισμών των λαϊκισμού, που απεργάζονται την αποδόμηση ευρωπαϊκών δεσμών.

Με όλη αυτήν την προϊστορία, το βαρύ ευρωπαϊκό ιστορικό σας, κύριοι της Κυβέρνησης, φαίνεστε να αδυνατείτε να διαδραματίσετε ρόλο σε βασικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα, όπως η στενότερη ενοποίηση της ΟΝΕ, ώστε να καταστεί γνήσια οικονομική και όχι μόνο νομισματική ένωση, η στενότερη πολιτική ενοποίηση, η οποία θα παράσχει στη χώρα μας εγγύηση ασφάλειας και σταθερότητας και θα ενισχύσει τη δυνατότητα περιφερειακής επιρροής και οικονομικής ισχύος της, η στενότερη ενοποίηση στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής άμυνας και ασφάλειας και η προώθηση της βαλκανικής διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο αυτό, εμείς, στη Νέα Δημοκρατία, αγωνιζόμαστε για μια αποτελεσματικότερη Ευρώπη για να αντιμετωπίσουμε σύνθετα ζητήματα που μας αφορούν όλους, όπως είναι το προσφυγικό-μεταναστευτικό ζήτημα, με συγκροτημένη ευρωπαϊκή πολιτική ασύλου, ολοκληρωμένη πολιτική φύλαξης και διαχείρισης των ευρωπαϊκών συνόρων και κυρίως με μηχανισμούς αποτελεσματικής οικονομικής και επιχειρησιακής ευρωπαϊκής αλληλεγγύης προς τα κράτη-μέλη της πρώτης γραμμής, όπως είναι η χώρα μας.

Αγωνιζόμαστε, επίσης, για την προάσπιση των κοινωνικών προταγμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κοινωνική ένταξη και την καταπολέμηση της φτώχειας, την ανάπτυξη δεξιοτήτων και την επιχειρηματικότητα, την αλληλεγγύη και την προστασία των δικαιωμάτων, την κοινή και ισόρροπη ανάπτυξη, την αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού, την παιδεία.

Και βέβαια, ως Νέα Δημοκρατία, πιστεύουμε στη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού μετώπου και σε θέματα άμυνας και ασφάλειας, ώστε να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα όπως η εγχώρια και εισαγόμενη τρομοκρατία και βεβαίως η αστάθεια σε πάρα πολλά, πλέον, μέτωπα.

Όλα αυτά τα μεγάλα στοιχεία η Κυβέρνηση αδυνατεί να τα προσεγγίσει με τον κατάλληλο τρόπο. Στο προσφυγικό έκανε μια τραγική διαχείριση στον τομέα της κοινωνικής Ευρώπης, κάνει προτάσεις μέσω δελτίων Τύπου, ενώ την ίδια στιγμή εφαρμόζει πολιτικές που τσακίζουν την κοινωνική συνοχή στην Ελλάδα και στα θέματα άμυνας και ασφάλειας τα αρμόδια Υπουργεία ταλανίζονται από κάθε είδους περιπέτειες που τραυματίζουν την αξιοπιστία και το κύρος της χώρας διεθνώς.

Τέλος, κορυφαία θέση στην ατζέντα αυτής της συζήτησης, το αμέσως προσεχές διάστημα, λαμβάνει η στενότερη ενοποίηση της ΟΝΕ, η μετεξέλιξη της σημερινής Νομισματικής Ένωσης σε

μια πληρέστερη Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Πάνω στη βάση αυτή, για εμάς υπάρχουν ορισμένες προτεραιότητες:

Πρώτον, η ενίσχυση των μηχανισμών μακροοικονομικής εξισορρόπησης, οι οποίοι πρέπει να λειτουργούν συμμετρικά για τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης.

Δεύτερον, η υλοποίηση υπεύθυνων δημοσιονομικών πολιτικών, λαμβάνοντας υπ' όψιν τον κύκλο της οικονομίας, με την υιοθέτηση ρεαλιστικών δημοσιονομικών στόχων και με την υλοποίηση του κατάλληλου μείγματος δημοσιονομικής πολιτικής, μέσα από τη σταδιακή μείωση της φορολογίας και επιβάρυνσης νοικοκυρών και επιχειρήσεων.

Τρίτον, η υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που θα βελτιώσουν τη διαθρωπική ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Τέταρτον, η ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, με τη λειτουργία ενός ευρωπαϊκού φορέα εγγύησης των καταθέσεων και με την ενοποίηση των κανόνων εποπτείας και εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Πέμπτον, η ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία, με την προώθηση της ένωσης των κεφαλαιαγορών, που στόχο θα έχει τη διεύρυνση και διαφοροποίηση των πηγών χρηματοδότησης των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων, και με την καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων ευρωπαϊκών κονδυλίων, όπως είναι το «πακέτο Γιούνκερ».

Και έκτον, η δημιουργία ενός κεντρικού εργαλείου δημοσιονομικής σταθεροποίησης στην Ευρωζώνη. Σε αυτή την κατεύθυνση, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, ο ESM, θα μπορούσε να μετατραπεί σε ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, EMF, το οποίο θα λειτουργεί ως δανειστής ύστατης ανάγκης για τα κράτη-μέλη του.

Μέσα στο πλαίσιο που περιγράψαμε, δημιουργούνται εύλογες απορίες, δημιουργούνται προβληματισμοί, πολλά ερωτηματικά. Παραδείγματος χάριν, αναφέρεστε σε προτάσεις που κατέθεσε η χώρα μας, κύριε Υπουργέ, για τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, κατά τη διαδικασία διαβούλευσης της επιτροπής.

Κατ' αρχάς, ποιες είναι οι προτάσεις αυτές;

Δεύτερον, με ποιον τρόπο διαμορφώθηκαν; Πραγματοποιήθηκε κάποιος δημόσιος διάλογος, στον οποίο συμμετείχαν οι κοινωνικοί φορείς;

Υπάρχει κάποια επίσημη πρόταση κατατεθειμένη στην επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Υπάρχει επίσημη πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης, που αφορά στη σύσταση θέσης Υπουργού Κοινωνικής Συνοχής, επικεφαλής ενός Eurogroup των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Προστασίας, όπως δηλώσατε; Και εάν υπάρχει, ποια είναι η τύχη της; Ποια ήταν η ανταπόκριση της άλλης πλευράς σε αυτήν;

Και αλήθεια, κύριε Υπουργέ, πόσο αντιφατικό είναι, ακούγεται, φαντάζει στα αυτιά των πολιτών να φέρεται μια κυβέρνηση να προτείνει Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η ίδια στο εσωτερικό της χώρας έλαβε κάθε μέτρο ώστε να την διαλύσει;

Δεύτερον, το άλλο πεδίο αφορά τη συζήτηση για τη στενότερη ενοποίηση της ΟΝΕ. Γνωρίζουμε ότι στις 6 Δεκεμβρίου, μεθαύριο δηλαδή, ο πρόεδρος της επιτροπής θα καταθέσει δέσμη προτάσεων για την ΟΝΕ που θα αναφέρονται σε μετατροπή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας σε Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, στον ειδικό προϋπολογισμό της Ευρωζώνης και στην ίδρυση θέσης Ευρωπαϊκού Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος θα είναι και αντιπρόεδρος της επιτροπής. Υπάρχει κάτι που έχετε να μας πείτε πάνω σε αυτό;

Ακόμα υπάρχει στοχοθετημένος στρατηγικός σχεδιασμός της Ελλάδας, με βάση τον οποίο η χώρα μας συμμετέχει στη διαδικασία διαβούλευσης για τη διαμόρφωση του μέλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη βάση της Λευκής Βίβλου και των πέντε εγγράφων προβληματισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Και εάν ναι, ποιος είναι;

Τέταρτον, με ποιες επιμέρους ενέργειες της Κυβέρνησης εξειδικεύεται η συμμετοχή της χώρας μας στη διαδικασία και στον σχετικό διάλογο;

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει ισχυρή παρουσία στον διάλογο για το μέλλον της Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Δεν τον προωθεί στο εσωτερικό της χώρας, δεν τον ενισχύει στην Ευρώπη. Η αδυναμία της στο να συμβάλλει σε μια ισχυρότερη και καλύτερη Ευρώπη, κρατά την Ελλάδα στο περιθώριο μιας κοσμογονίας, θαμπώνει την εικόνα της χώρας μας και πληγώνει το κύρος μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα αποτελεί ένα από τα παλαιότερα μέλη της Ένωσης, μέλος της Ευρωζώνης, της ζώνης του Σένγκεν, του Συμβουλίου της Ευρώπης και το ΝΑΤΟ και κατέχει γεωστρατηγική θέση άκρως σημαντική. Δεν μπορεί, λοιπόν, κανείς να στερήσει τη δυνατότητα από τη χώρα μας να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουμουτσάκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2005 η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε αλληπάλληλες κρίσεις. Το 2005 ήταν η συνταγματική κρίση, καθώς δεν προχώρησε το ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Πέντε χρόνια μετά, το 2010, υπέστη τις συνέπειες και τους κραδασμούς της οικονομικής κρίσης και το 2015, πέντε χρόνια μετά, λες και κάτι συμβαίνει και η Ευρώπη αντιμετωπίζει ανά πέντε χρόνια κυκλικές κρίσεις, βρέθηκε αντιμέτωπη με την προσφυγική κρίση. Και λίγο μετά ήρθε το Brexit. Και λίγο μετά ήρθε και η Καταλονία.

Η αλήθεια είναι, λοιπόν, ότι η ευρωπαϊκή ενοποίηση και η Ευρώπη κλονίστηκε σε αυτό το διάστημα. Κλονίστηκε, αλλά έμεινε όρθια. Λίγους μήνες πριν υπήρχε πραγματικά η ανησυχία ότι οι ευρωσκεπτικιστές και οι αντιευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις -οι οποίες έχουν ρίζες σε ένα σκοτεινό ευρωπαϊκό παρελθόν- θα είχαν το πάνω χέρι σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Φοβόμασταν και ανησυχούσαμε -όσοι πιστεύουμε και θέλουμε την Ευρώπη ισχυρή- τι θα γίνει με τις εκλογές στην Ολλανδία, τι θα γίνει με τις εκλογές στην Αυστρία, στη Γαλλία.

Ο πραγματικός κίνδυνος, όμως, να φθαρεί το ευρωπαϊκό οικοδόμημα προκάλεσε μεγάλες ευρωπαϊκές αντισυμπεριώσεις, αφύπνισε ευρωπαϊκές συνειδήσεις. Και οι λαοί σε αυτές τις πολύ κρίσιμες και σημαντικές χώρες, ψήφισαν ευρωπαϊκά. Έστειλαν πολύ ισχυρά φιλοευρωπαϊκά μηνύματα.

Και έτσι ξεκίνησε μια νέα δυναμική στον διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης. Υπάρχουν οι προτάσεις Μακρόν οι οποίες είναι πολύ προωθημένες, αλλά πολύ σημαντικές. Υπάρχουν και οι προτάσεις του Προέδρου Γιουνκέρ, οι οποίες είναι επίσης πολύ προωθημένες.

Εάν μπορούμε να τις αποτυπώσουμε επιγραμματικά, θα λέγαμε ότι να, προτείνουν τον Υπουργό Οικονομικών, τη σύζευξη του Προέδρου του Συμβουλίου και του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επίσης προτείνουν το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο στη θέση του ESM.

Προτείνουν μια πολύ προωθημένη συνεργασία στην ευρωπαϊκή άμυνα με τη Μόνιμη Δομημένη Συνεργασία, την PESCO, για πρώτη φορά το Ευρωπαϊκό Αμυντικό Ταμείο και πολλές άλλες προωθημένες προτάσεις.

Η ΟΝΕ για πρώτη φορά δεν μένει μόνο Νομισματική Ένωση, αλλά υπάρχουν προτάσεις να αναπτυχθεί και το «Ο», η Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Όμως στη συζήτηση μπαίνει και ένα άλλο θέμα, που μας απασχολεί πολύ εμάς εδώ στα Βαλκάνια. Ξαναμπαίνει δυναμικά στη συζήτηση η προοπτική διεύρυνσης προς τα δυτικά Βαλκάνια, μια δυναμική που είχε παγώσει, αν θέλετε, είχε χάσει τον δυναμισμό της, ξαναμπαίνει πολύ έντονα στον ευρωπαϊκό διάλογο, πράγμα πολύ σημαντικό για τη χώρα μας.

Όμως, όλη αυτή η δυναμική υπέρ της συζήτησης για τη νέα Ευρώπη πάγωσε, έμεινε εν αναμονή, λόγω των πολιτικών εξελίξεων στη Γερμανία, εν αναμονή της διαμόρφωσης μιας νέας γερμανικής κυβέρνησης, διότι οπωσδήποτε το μέλλον της Ευρώπης δεν μπορεί να γραφτεί με απύσχα τη Γερμανία.

Όμως, επείγει η Ευρώπη να κινηθεί μπροστά, να ξαναρχίσει αυτός ο σοβαρός ευρωπαϊκός διάλογος, να προχωρήσει πιο σίγουρα προς την ευρωπαϊκή της ολοκλήρωση, να παράγει αποτελέσματα. Ο χρόνος που έχουμε όλοι μπροστά μας είναι λίγος, διότι οι δυνάμεις του ευρωαρνητισμού, που υποχώρησαν στις

εκλογές που ανέφερα, εάν η Ευρώπη δεν προχωρήσει μπροστά, εάν δεν ξανακερδίσει το μυαλό και τις καρδιές των Ευρωπαίων πολιτών στο επόμενο χρονικό διάστημα, στα δύο χρόνια που έχουμε μπροστά μας, είναι πολύ πιθανό οι ευρωαρνητικές δυνάμεις της μαύρης εποχής της Ευρώπης να ξανασηκώσουν κεφάλι στις ευρωεκλογές του 2019. Βιαζόμαστε, λοιπόν, να παράγουμε σοβαρά, ουσιαστικά ευρωπαϊκά αποτελέσματα.

Εδώ έρχεται το κύριο ερώτημα: Πού είναι η Ελλάδα σε αυτή τη συζήτηση; Πού είναι οι ελληνικές προτάσεις; Πού είναι η αγωνία η πραγματική που εκπέμπει η Αθήνα, για να μη χαθεί αυτός ο χρόνος; Πού είναι η επιμονή να προχωρήσει η Ευρώπη μπροστά; Τι πιστεύουμε σε όλα αυτά; Ποιες θέσεις έχουμε καταθέσει; Πόσο πραγματικά θέλουμε να μη χαθεί αυτή η ευκαιρία;

Παρακολουθώ –θέλω να πιστεύω– με προσοχή τον ευρωπαϊκό διάλογο και δεν εισπράττω τίποτα από την Ελλάδα, εξαιρεμένη, δεν υπάρχει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, ζητώ λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον έχετε από τη δευτερολογία σας, προφανώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτή την ανάγκη να υπάρχει ενεργή πολιτική ελληνική θέση έρχεται να αναδείξει η σημερινή επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας. Σας ενθαρρύνουμε, σας ενισχύουμε, σας προτρέπει να μιλήσετε ευρωπαϊκά και ουσιαστικά επιτέλους.

Και μιας και μιλάμε για την Ευρώπη και για τη διεύρυνση, ξέρετε πολύ καλά ότι ένα μείζον θέμα για την ευρωπαϊκή διεύρυνση είναι η πορεία της Τουρκίας. Αυτή τη στιγμή η ευρωπαϊκή της προοπτική περνάει τις πιο δύσκολες, τις πιο δυσχερείς της ημέρες. Άρνηση πολλών ευρωπαϊκών πρωτευσών –των πιο μεγάλων– να δουν την Τουρκία να προχωράει μπροστά και η θέση της Ελλάδος, βεβαίως, δεν μπορεί να είναι μία άρνηση.

Εμείς δεν θέλουμε να ξεσύρει η άγκυρα της Τουρκίας από την Ευρώπη. Γιατί αν τώρα είναι απρόβλεπτη η Τουρκία, εάν απομακρυνθεί τελείως, αν αποκοπεί κάθε προοπτική της να συνυπάρχει κάπου με την Ευρώπη, θα γίνει διπλά, τριπλά, τετραπλά απρόβλεπτη και πιο αβέβαιος σύμμαχος και πιο αβέβαιος γείτονας.

Να, λοιπόν, γιατί πρέπει με μέτρο και σύνεση να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε την ανάγκη να υπάρχει μία σύνδεση, να υπάρχει μία λειτουργική σχέση της Τουρκίας με την Ευρώπη, διότι αποκοπή της θα είναι πολύ αρνητική εξέλιξη και για την Ελλάδα.

Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με αυτό.

Είμαστε δύο ημέρες πριν από ταξίδι και την επίσκεψη του Προέδρου Ερντογάν στην Ελλάδα. Βεβαίως είναι ένα ταξίδι σημαντικό, είναι ένα ταξίδι το οποίο εμείς ευχόμαστε με ειλικρίνεια, παρρησία και με πολιτικό θάρρος να παραγάγει θετικά αποτελέσματα για την πατρίδα. Όμως, θετικό αποτέλεσμα δεν θα είναι μόνο κάποιες φωτογραφίες. Αυτό θα είναι μόνο εξωραϊσμός της εικόνας της Τουρκίας, που θα παρασχεθεί από την Ελλάδα σε μια στιγμή που την έχει ανάγκη. Το θέμα είναι τι θα πάρουμε.

Θα υπάρξουν ουσιαστικά αποτελέσματα από αυτή την επίσκεψη; Αυτό ζητάμε. Και αυτό ζητάγαμε όταν είχαμε υποβάλει το αίτημα ο Υπουργός των Εξωτερικών να μας μιλήσει για το πώς σκέφτεται αυτή την επίσκεψη, ποιους βασικούς σχεδιασμούς έχει.

Προφανώς, δεν ζητάγαμε να μας πει πώς θα διαπραγματευθεί, όπως θέλει να διαστρέψει την πραγματικότητα, αλλά να μιλήσουμε, όπως κάνουν όλα τα σοβαρά κράτη, για μια μείζονα επίσκεψη. Τι ζητάμε; Τι περιμένουμε; Στρατηγικά. Θα ήταν έτσι ενισχυμένη η θέση της Ελλάδας, αν και η Αξιωματική Αντιπολίτευση είχε συναινέσει, είχε συμμετάσχει στον προσδιορισμό των στόχων αυτής της επίσκεψης.

Τίποτε απ' αυτά δεν έγινε. Και τώρα είμαστε, πρέπει να σας πω, πολύ προβληματισμένοι, διότι η επίσκεψη αυτή –η οποία, όπως σας είπα, εμείς βλέπουμε ότι έχει και έναν λόγο ύπαρξης, διότι χρειαζόμαστε τους διαύλους επικοινωνίας– βλέπουμε ότι γίνεται, ενώ τον προηγούμενο μήνα, δηλαδή τον μήνα από τότε που έγινε η πρώτη νύξη από τον κ. Κοτζιά στην Άγκυρα,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κουμουτσάκο, μόλις τελείωσε και η δευτερολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: ...έχουμε διακόσιες πενήντα –παρακαλώ, συγκρατήστε τον αριθμό– παραβιάσεις του ελληνικού εθνικού εναέριου χώρου σε έναν μήνα. Αυτός ο αριθμός είναι μεγάλος.

Επίσης, και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, έχουμε έναν προβληματισμό, όσον αφορά την επίσκεψη του κ. Ερντογάν στη Θράκη. Βεβαίως να πάει, δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα. Όμως, επειδή θα είναι η δεύτερη επίσκεψη ανώτατου Τούρκου αξιωματούχου στη Θράκη μέσα σε έναν μήνα, έχει προηγηθεί του κ. Χακάν Τσαβούσογλου, θα πρέπει το μήνυμα να είναι ξεκάθαρο και θέλω να ελπίζω ότι το Υπουργείο Εξωτερικών έχει διασφαλίσει ότι η επίσκεψη του κ. Ερντογάν στη Θράκη, η δεύτερη –ξαναλέω– ανώτατου Τούρκου αξιωματούχου σε έναν μήνα στη Θράκη, θα σεβαστεί το γεγονός ότι στην πατρίδα μας υπάρχει ισονομία και ισοπολιτεία, όσον αφορά τους Έλληνες μουσουλμάνους –αυτό είναι το πρώτο– και, δεύτερο, η επίσκεψη αυτή, οι κινήσεις, τα λόγια, οι δηλώσεις δεν θα είναι μια ακόμη σκιά στις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κουμουτσάκο, στο Κοινοβούλιο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σοβαρά αυτά που λέμε. Θέλετε να διακόπτετε; Διακόψτε. Ζήτησα την ανοχή σας, για ένα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μη σας διακόπτω, ε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, του δίνω εγώ ένα λεπτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με συγχωρείτε, κύριε Κουμουτσάκο, αν σας διακόπτω και σας ενοχλώ και παρίσταμαι εδώ, ωσεί παρών!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δείχνετε ανοχή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να μη σας διακόψω! Με συγχωρείτε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, να υπάρχει άνεση χρόνου!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε αυτή την Αίθουσα έχουν ακουστεί τέρατα και σημεία, τα οποία χωρίς κανένα εμπόδιο ακούγονται και απομακρύνουν τους Έλληνες πολίτες από την κοινοβουλευτική διαδικασία. Θέλετε να στραγγαλίσετε μια σοβαρή συζήτηση; Στραγγαλίστε τη!

Σας ευχαριστώ πολύ! Χαίρετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Στο καλό!

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει τόσο μεγάλη πίεση χρόνου σήμερα. Νομίζω ότι το ένα λεπτό δεν θα καταστρέψει τη συζήτηση ούτε θα θέσει έξω τις νόρμες του Κοινοβουλίου.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχει τη δημοσιότητα η σημερινή επίκαιρη επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας που είχε η προηγούμενη, αν και θα έπρεπε, διότι το θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Αφορά το μέλλον της Ελλάδας στη νέα Ευρώπη, η οποία δημιουργείται. Ο λόγος που κάνουμε αυτή την ερώτηση, είναι γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι είναι πολύ μεγάλη ατυχία, εξαιρετικά μεγάλη ατυχία για την πατρίδα μας ότι αυτή την κρίσιμη στιγμή, κατά την οποία στην Ευρώπη διενεργείται αυτή η συζήτηση για το ποια θα είναι η Ευρώπη του μέλλοντος, βρίσκεστε στο τιμόνι της εξουσίας, χωρίς να έχετε καμμία ξεκάθαρη ευρωπαϊκή στρατηγική, που είναι λογικό να συμβαίνει, αφού όσοι έχουμε ζήσει τον ΣΥΡΙΖΑ μέσα σ' αυτή την Αίθουσα γνωρίζουμε πολύ καλά ότι επί σειρά ετών πατούσατε σε δυο βάρκες.

Και δεν ξεχνάμε, άλλωστε μας έχουν μείνει τα capital controls για να το θυμόμαστε, ότι τον Ιούλιο του 2015, για πρώτη φορά από το 1979, βρέθηκε η Ελλάδα με το ένα πόδι εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και την τελευταία στιγμή χάρη «στην στροφή προς τον ρεαλισμό», όπως θα λέγατε εσείς, «kolotoumba», όπως γράφουν σήμερα οι «FINANCIAL TIMES» –δεν ξέρω αν το ξέρετε, πρέπει να συγχαρούμε τον κύριο Πρωθυπουργό γι' αυτό, σήμερα σε άρθρο των «FINANCIAL TIMES» τον ονοματίζουν ως «The master of kolotoumba»– και πράγματι, είναι σωστή αυτή η ανα-

φορά των «FINANCIAL TIMES», γιατί χάρη σε αυτή του τη μεγάλη στροφή -εγώ θα την επαινέσω- η Ελλάδα έμεινε τελικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως, σας έμειναν όλα τα κουσούρια της προηγούμενης σας εποχής, τα οποία σας εμποδίζουν να κάνετε τι; Να δηλώσετε το «παρών», να μπειτε μέσα εκεί που λαμβάνονται τώρα οι αποφάσεις και γίνονται οι μεγάλες συζητήσεις, για να εξασφαλίσετε ότι η Ελλάδα θα είναι όπως σας την παραδώσαμε, στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και δεν θα μείνει στο περιθώριο.

Εσείς ο ίδιος προσωπικά, κύριε Υπουργέ, αποτελείτε ένα καλό παράδειγμα αυτής της αμφισβήτησης. Εγώ σας έχω ακούσει πολλές φορές να λέτε «δηλώνω ότι είμαι κομμουνιστής». Προφανώς, ένας κομμουνιστής δεν μπορεί να έχει μέσα του τα νάματα και τον θαυμασμό για τα ιδεώδη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακούμε τι λέει το ΚΚΕ για την Ευρωπαϊκή Ένωση και καταλαβαίνουμε ποια είναι η πραγματική ιδέα ενός κομμουνιστού για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς, όμως, ο, ως κατά δήλωσή σας, κομμουνιστής, έχετε σίγουρα αυτή τη θέση, η οποία είναι εξαιρετικά κρίσιμη και για την οποία πρέπει να εξηγήσετε με σαφήνεια στο Κοινοβούλιο, στα κόμματα και στον ελληνικό λαό, ποια είναι η στρατηγική της Ελλάδας σε όλο αυτό το πράγμα που συμβαίνει αυτή τη στιγμή γύρω μας, ποιες είναι οι ελληνικές προτάσεις, ποιος είναι ο στόχος που έχει η Ελλάδα, εν πάση περιπτώσει, γι' αυτή τη νέα Ευρώπη, τι θέλετε να πετύχετε.

Θυμίζω ότι, σε όχι πολύ παλαιές εποχές, ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανιζόταν από κάποιες ιδέες ευρωπαϊκού μεγαλοϊδεατισμού, αγαπητέ Γιώργο, όταν λέγανε ότι θα αλλάξουν μόνοι τους όλη την Ευρώπη.

Μη γελάς!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Για αυτό ακριβώς γελάω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό έλεγαν και με αυτή τη «σημαία» εξελέγησαν, ότι θα αλλάξουν όλη την Ευρώπη μόνοι τους, ότι όλη η Ευρώπη περίμενε και παρακαλούσε τότε θα έρθει στην εξουσία η Κυβέρνηση της Αριστεράς, για να αλλάξει όλες τις νόρμες και όλες τις διαδικασίες της! Φυσικά μετά καταλάβατε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει και περάσατε στη διαδικασία της ωρίμανσης. Τώρα λέτε «είχαμε αυταπάτες και τώρα είμαστε στη διαδικασία της ωρίμανσης». Και τα δύο, η παραδοχή της αυταπάτης και η διαδικασία της ωρίμανσης, είναι, ασφαλώς, ένα βήμα εμπρός από το προηγούμενό σας στάδιο, της τρέλας και της παράνοιας ότι θα αλλάζατε μόνοι σας την Ευρώπη, αλλά δεν επαρκούν. Τώρα πρέπει να μας παρουσιάσετε ένα συγκεκριμένο σχέδιο, κύριε Υπουργέ -γι' αυτό είμαστε εδώ-, να μας πείτε ότι η ελληνική Κυβέρνηση του κ. Αλέξη Τσίπρα σε αυτή τη μεγάλη συζήτηση προσέρχεται με αυτές τις θέσεις και να εξηγήσετε στα υπόλοιπα κόμματα. Κανονικά ένας από τους λόγους που γίνεται αυτή η συζήτηση είναι για να χαράξουμε μία κοινή ευρωπαϊκή στρατηγική. Προφανώς οι αποφάσεις -όταν θα ληφθούν- υπερβαίνουν τα συνταγματικά όρια μιας κυβερνήσεως. Δεν θα έπρεπε αυτό, κύριε Υπουργέ, να έχει αποτελέσει αντικείμενο διακομματικής συναίνεσης, τουλάχιστον εκείνων των κομμάτων που πιστεύουν στην ευρωπαϊκή πορεία; Εμείς, ως η κατ' εξοχήν παράταξη της Ευρώπης στην Ελλάδα, σας καλωσορίζουμε που έχετε έρθει τώρα σε αυτή τη στροφή και την ωρίμανση. Όμως δεν θα έπρεπε να υπάρχει μία συνεννόηση, να πείτε στη Νέα Δημοκρατία, που συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, «θέλουμε να πετύχουμε αυτά, πηγαίνετε εσείς να μιλήσετε με τους δικούς σας», να πείτε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη -Κίνημα Αλλαγής νομίζω ότι λέγεται τώρα, κύριε Λοβέρδο, αν έχει αλλάξει το όνομα συγχωρήστε με- να πάνε να μιλήσουν με τους δικούς τους στο Σοσιαλιστικό Κόμμα, για το ποια είναι η στρατηγική της Ελλάδας; Έτσι δουλεύουν οι ευρωπαϊκές παρατάξεις και έτσι δουλεύει η ευρωπαϊκή στρατηγική. Δεν είναι υπόθεση του ενός ανδρός ή του ενός κόμματος. Πόσω μάλλον που εδώ έχουμε την περίπτωση των δύο κομμάτων. Γιατί όσον αφορά την ευρωπαϊκή στρατηγική των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, η μόνη πρόταση -δεν έχω ακούσει καμμία άλλη- από τον κ. Πάνο Καμμένο για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που είχε πει στην αρχή της θητείας του, ότι θα γεμίσει την Ευρώπη με τζιχαντιστές, εάν δεν διαγράψουν το χρέος της Ελλάδας. Πλην αυτής της προτάσεως, άλλη πρόταση περί Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχω ακούσει, ούτε μία.

Άρα, κύριε Υπουργέ, εσείς δεν έχετε την ευθύνη αυτής της πρωτοβουλίας τού να καθίσουμε κάτω σε ένα τραπέζι να συνεννοηθούμε; Τώρα θα ληφθούν οι αποφάσεις, τους επόμενους μήνες θα ληφθούν οι αποφάσεις και θα κριθεί ποια είναι η θέση της Ελλάδας.

Μην παρασύρεστε από τα ωραία λόγια που σας λένε τώρα οι της τρόικας, γιατί τα υπογράφετε όλα. Προφανώς το ότι έχετε γίνει η πιο βολική Κυβέρνηση για την τρόικα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη, χρησιμοποιείτε και τον χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μάλιστα κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Το ότι έχετε γίνει, λοιπόν, η πιο βολική Κυβέρνηση για την τρόικα και ότι περνάτε από το «Hilton», υπογράφετε και φεύγετε και τα κάνετε όλα και συμφέρετε, έχει σαν αποτέλεσμα να τους κάνετε να σας λένε καλά λόγια, αλλά αυτό δεν αρκεί για να έχουμε ευρωπαϊκή πορεία. Αυτό είναι μόνο για να πάσουν οι άλλοι να μας αντιμετωπίζουν ως ένα χρόνιο πρόβλημα και να μας βάλουν κάπου στην γωνία, για να ησυχάσουν από εμάς. Εμείς σας λέμε πώς θα βρούμε πάλι μπροστά στη συζήτηση. Αυτό είναι το μείζον, κύριε Υπουργέ. Και αν έχετε πράγματι διάθεση στα σοβαρά να χαράξουμε όλα τα κόμματα μία κοινή ευρωπαϊκή στρατηγική και να συμφωνήσουμε στο τι θέλουμε να πετύχουμε για την Ελλάδα μας σε αυτή τη νέα πορεία, η Νέα Δημοκρατία είναι παρούσα, γιατί η Νέα Δημοκρατία βλέπει το εθνικό συμφέρον πάνω από το κομματικό και θεωρεί ότι, ναι, τώρα πρέπει όλοι μαζί να βρούμε τον τρόπο να πάει η χώρα μπροστά εκεί που της αξίζει και να μη μείνει στο περιθώριο, όπως κινδυνεύουμε να μείνουμε τώρα χάρη στην ευθύνη της Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία μόνο επισήμανση στον κύριο Υπουργό, ο οποίος ενεπλάκη την προηγούμενη εβδομάδα αναγκαστικά και στο θέμα των εγγράφων για τη Σαουδική Αραβία. Έχει κάνει μία πολύ σοβαρή ερώτηση ο κ. Κουμουτσάκος και σε αυτή την ερώτηση πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρές απαντήσεις από το Υπουργείο Εξωτερικών.

Στην Αίθουσα αυτή, κύριε Υπουργέ, προ μίας εβδομάδας ο κύριος Πρωθυπουργός κατηγόρησε τον πρέσβη μας στο Ριάντ ως προδότη. Ήρθε από το Βήμα αυτό και είπε ότι ο πρέσβης μας στο Ριάντ λειτουργούσε για τα συμφέροντα, ήταν κάπως ως ατζέντης ενός επιχειρηματία, ενός άλλου μεσάζοντα, όπως τον είπε στην Βουλή, ενός κ. Σφακιανάκη.

Παρά ταύτα, στη συνέχεια είδαμε ότι το Υπουργείο Εξωτερικών δεν έχει λάβει κανένα μέτρο κατ' αυτού του πρέσβη. Πρέπει να μας πείτε: είτε ο πρέσβης πράγματι λειτουργούσε υπέρ ενός μεσάζοντα, όπως το είπε ο κ. Τσίπρας, και άρα πρέπει να κινηθούν οι διαδικασίες για να εκδιωχθεί από το Διπλωματικό Σώμα πάραυτα και να υποστεί τις συνέπειες της συμπεριφοράς του, είτε όσα είπε ο Πρωθυπουργός στη Βουλή ήταν μια κοινή συκοφαντία και άρα ο πρέσβης μπορεί να συνεχίσει τη διπλωματική του πορεία στο Διπλωματικό Σώμα. Και τα δύο ταυτόχρονα δεν μπορεί να συμβαίνουν. Δεν μπορεί, δηλαδή, και ο πρέσβης να υπήρξε όργανο του Σφακιανάκη και ο κ. Τσίπρας να έχει δίκιο και ο πρέσβης να παραμένει στη θέση του. Πρέπει να μας πείτε, λοιπόν, ποιες θα είναι οι πρωτοβουλίες που θα πάρει το Υπουργείο των Εξωτερικών, για να μάθουμε ποιος ήταν ο ρόλος του πρέσβη σ' αυτή τη δυσώδη υπόθεση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο κ. Κεφαλογιάννης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κάθε ομιλία, έρευνα, άρθρο ή μελέτη για την Ευρώπη, των οποίων ο συντάκτης τουλάχιστον σέβεται τον εαυτό του, αρχίζει πάντα με κάποιες κοινότοπες διαπιστώσεις, όπως, για παράδειγμα, ότι η Ευρώπη βρίσκεται αντιμέτωπη με τη μεγαλύτερη κρίση της ή ότι η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται υπό αμφισβήτηση ή ακόμα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ανταποκρίνεται στις έντονες φοβίες και ανησυχίες των πολιτών.

Νομίζω πως κατανοείτε ότι ο λόγος, για τον οποίο σας καλέσαμε σήμερα εδώ πέρα, δεν είναι για να διαγωνιστούμε ποιος θα

κάνει τις καλύτερες διαπιστώσεις ή διατυπώσεις για το μέλλον της Ευρώπης, πόσω δε μάλλον για την κρίση της Ευρώπης, αλλά σας καλέσαμε εδώ για να λάβουμε όσο το δυνατόν πιο πειστικές και συγκεκριμένες απαντήσεις, εάν βεβαίως τις έχετε, σε αυτό που από πολλούς αποκαλείται ως η μεγαλύτερη κρίση και πρόκληση για όλα τα κράτη-μέλη, δηλαδή την περαιτέρω εμβάθυνση και ενοποίηση του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Βέβαια, η αναγνώριση μιας πρόκλησης ως κοινής δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Η αντιμετώπισή της προϋποθέτει, πριν απ' όλα, την κοινή κατανόησή της τουλάχιστον όσον αφορά τις βασικές πτυχές της. Και σας ερωτώ: Συμβαίνει κάτι τέτοιο με την Κυβέρνησή σας; Δυστυχώς δεν το νομίζω.

Εάν σταχυολογήσει κανείς τις απόψεις στελεχών της παρούσας Κυβέρνησης για τους λόγους που η σημερινή Ευρώπη βρίσκεται σήμερα σε κρίση, δυστυχώς θα καταλάβει ότι η χώρα μας βρίσκεται σε ένα διαφορετικό εντελώς μήκος κύματος σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες, κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σταχυολογώ την ουσία των δικών σας απόψεων, αλλά και συναδέλφων σας, πρώην και νυν, του Υπουργείου Εξωτερικών. «Η Ελλάδα», λέγατε και λέτε, «υπήρξε ένα εργαστήριο πειραματισμών και πεδίο στρατηγικών λαθών. Η στάση των Ευρωπαίων εταίρων δηλώνει την άρνησή τους να μπουν σε ισότιμο διάλογο με τη λαϊκή βούληση και έκφραση. Στο δημοψήφισμα επιχείρησαν να χειραγωγήσουν τη βούληση ενός ολόκληρου λαού...». Και πραγματικά, κύριε Υπουργέ, ανρωτιέμαι: Με αυτά τα διανοητικά εργαλεία κατανόησης της ευρωπαϊκής πραγματικότητας συνομιλεί ακόμα η χώρα μας με τους εταίρους για το μέλλον της Ευρώπης;

Συνεχίζουν, για παράδειγμα ο κ. Τσακαλώτος, ο κ. Κοτζιάς, να συνομιλούν και να προσπαθούν να βρουν πεδίο κατανόησης με τους εταίρους μας για το μέλλον της Ευρωζώνης, χρησιμοποιώντας το εφεύρημα της Ελλάδας ως αποικίας χρέους και της Γερμανίας ως σύγχρονου ιμπεριαλιστικού πόλου; Εάν αυτό συμβαίνει, τότε δεν πρέπει να μας προκαλεί καμμία έκπληξη το διαρκές αυξανόμενο αντιευρωπαϊκό ρεύμα, το οποίο παρατηρείται στη χώρα μας από το 2000 και μετά.

Το πρώτο ζήτημα για το οποίο ελέγχεται, δι' υμών, η Κυβέρνησή σας είναι εάν με τα λεγόμενα και τις πράξεις σας συνέβαλε στην ηθική και πολιτική απονομιμοποίηση της Ευρώπης. Γιατί είναι άλλο πράγμα να βγει κάποιος άλλος και να πει ότι η διαχείριση της ελληνικής κρίσης από το 2010 και έπειτα δεν ήταν η καλύτερη δυνατή όσον αφορά την πλευρά των ευρωπαϊκών θεσμών και είναι άλλο πράγμα να αντιλαμβάνεται, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, τις σχέσεις μας με τους εταίρους μας με όρους επιβολής και αποικιοκρατίας.

Ένα δεύτερο ζητούμενο είναι σε τι Ευρώπη οδηγεί αυτή η στάση. Και για να το κάνω πιο συγκεκριμένο, για ποιο από τα πέντε σενάρια που παρουσίασε ο κ. Γιούνκερ δουλεύουμε εν τοις πράξεσι στην Ελλάδα; Έχω την αίσθηση, κύριε Υπουργέ, ότι δουλεύετε για τα δύο πρώτα. Δηλαδή, είτε για το σενάριο συνεχίζουμε κανονικά ως έχει είτε για το σενάριο τίποτα περισσότερο από την ενιαία αγορά. Και βεβαίως δεν λέω ότι αυτό επιθυμείτε, λέω ότι με τις πράξεις και τις δικές σας παραλείψεις φαίνεται ότι δουλεύετε για αυτά τα δύο σενάρια.

Εργάζεστε, λοιπόν, για μια Ευρώπη η οποία θα συνεχίσει να πορεύεται με τη φενάκη της εθνικής κυριαρχίας, η οποία λέει ότι μπορείτε να ασκεί μια εθνικά κυρίαρχη οικονομική πολιτική, μόνο εάν αφαιρέσεις αρμοδιότητες από την Ευρώπη και τις μεταθέσεις σε εθνικό επίπεδο και που, επίσης, λέει ότι οι δημοφιλείς κυβερνητικές επιλογές, πολιτικές όπως το κοινωνικό μέρισμα, είναι δικό μας, δηλαδή εθνικό, ενώ ό,τι αντιδημοφιλές, όπως η λιτότητα, είναι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Την ίδια στιγμή, πολλά κράτη-μέλη συμμετέχουν σε μια έντονη ανταλλαγή ιδεών με στόχο την περαιτέρω εμβάθυνση της Ένωσης, στην οποία η ελληνική Κυβέρνηση όχι μόνο δεν συμμετέχει, αλλά δυστυχώς δεν φροντίζει και να ενημερώνει τους Έλληνες πολίτες.

Αναφέρω ενδεικτικά τα εξής: Μιλάτε ως ΣΥΡΙΖΑ για αμοιβαίοτητα του χρέους. Έχετε εξηγήσει, κύριε Υπουργέ, στον ελληνικό λαό ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί χωρίς να αποκτήσει η Ευρώπη, η Ευρωζώνη δημοσιονομική ικανότητα;

Ποια είναι η άποψή σας για τη δημιουργία θέσης Υπουργού Οικονομικών της Ευρωζώνης, ο οποίος θα έχει ουσιαστικό λόγο για τη διαχείριση των εθνικών προϋπολογισμών;

Ποια είναι η άποψή σας για την εμβάθυνση της τραπεζικής ένωσης; Είστε υπέρ της άποψης να υπάρξει το ελάχιστο δυνατό κόστος για τον φορολογούμενο και την πραγματική οικονομία ή επιθυμείτε τα σπασμένα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την κακοδιαχείριση των τραπεζιτών να την πληρώνει το δημόσιο, δηλαδή ο φορολογούμενος;

Μιλάτε για κοινό ευρωπαϊκό σύστημα εγγύησης καταθέσεων. Είμαστε μαζί σας. Αναρωτιέμαι: Θα καλύπτει τις καταθέσεις των πολιτών όταν οι κυβερνήσεις τους αθετούν τις εθνικές υποχρεώσεις, προβαίνουν σε μονομερείς ενέργειες και διεξάγουν «περήφανες» διαπραγματεύσεις για τις οποίες εμφανίζεστε αμετανόητοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Μιλήσατε για την ανάγκη σύστασης Ευρωπαϊκού Υπουργού Κοινωνικής Συνοχής, επικεφαλής του Eurogroup των Υπουργών Εργασίας, για να κάνει τι; Για να λειτουργεί διακυβερνητικά και να απευθύνει συστάσεις στην ελληνική Κυβέρνηση για το πώς αυτή θα μοιράσει τα επιδόματα αλληλεγγύης ή για να λειτουργεί ανεργειακά, έχοντας στην εποπτεία του ένα ευρωπαϊκό ταμείο ανεργίας, που θα επεμβαίνει σταθεροποιητικά στα κράτη-μέλη, που ήδη έχουν μεγάλο ποσοστό ανεργίας, διοχετεύοντας πόρους για τη στήριξη της απασχόλησης;

Πώς σκέφτεστε τη μετεξέλιξη του ESM σε ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο με δυνατότητα δανεισμού ύστατης ανάγκης; Το σκέφτεστε ως έναν μηχανισμό όπου τα κράτη-μέλη θα έχουν τη δυνατότητα του βέτο στην παροχή τέτοιων δανείων ή ως έναν μηχανισμό που θα ελέγχεται δημοκρατικά από το Ευρωκοινοβούλιο ή από ένα κοινοβούλιο των χωρών της Ευρωζώνης;

Αυτά, κύριε Υπουργέ, είναι εξαιρετικά κρίσιμα διακυβεύματα, που συζητούνται αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη και δυστυχώς η χώρα μας, διά της Κυβέρνησης, είναι απύσχα.

Η Γαλλία, για παράδειγμα, θέλει προϋπολογισμό Ευρωζώνης, αλλά δεν θέλει να παραχωρήσει έδαφος στην οικονομική και δημοσιονομική πολιτική.

Η Γερμανία θέλει δημοσιονομική ένωση ως αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία, χωρίς αμοιβαίοτητα του χρέους.

Η Ιταλία θέλει αμοιβαίοτητα του χρέους και τραπεζική ένωση, χωρίς όμως να δέχεται να θέσει όρια στο ποσοστό επενδύσεων των ιταλικών τραπεζών σε κρατικά ομόλογα, κάτι το οποίο αποτελεί θεμελιώδες κομμάτι της τραπεζικής ενοποίησης.

Σας ερωτούμε, κύριε Υπουργέ: Για όλα αυτά έχετε συγκεκριμένη άποψη ως Κυβέρνηση; Δυστυχώς αμφιβάλλω. Ελπίζω να με διαψεύσετε.

Τρία χρόνια τώρα, ως Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν καταφέρατε να κτίσετε τις απαραίτητες συμμαχίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Απόδειξη: Πριν από δέκα ημέρες διεκδικούσαμε τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων και δυστυχώς αποκλειστήκαμε από τον πρώτο γύρο. Είναι κάτι το οποίο νομίζω ότι κι εσείς ο ίδιος το χειριστήκατε πολιτικά και θα θέλαμε πραγματικά να μας πείτε τι πήγε στραβά. Διότι, δυστυχώς, υπάρχει η εικόνα ότι λόγω της στάσης της ελληνικής Κυβέρνησης τα τελευταία τρία χρόνια είμαστε σχετικά απομονωμένοι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν κτίσαμε τις απαραίτητες συμμαχίες και γι' αυτό δυστυχώς έχουμε αποτυχίες σε όλα τα επίπεδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ίσως χρειαστώ χρόνο και από τη δευτερολογία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινός τόπος πλέον η διαπίστωση πως η Ευρωπαϊκή Ένωση, το μεγάλο αυτό ιστορικό πείραμα που οικοδομήθηκε πάνω στα ερείπια δύο παγκοσμίων πολέμων με σκοπό τη διαρκή ευημερία και την ειρήνη στους λαούς

της Ευρώπης, βρίσκεται σε ένα μεγάλο σταυροδρόμι.

Τα προηγούμενα χρόνια, έως και πρόσφατα, παρακολουθήσαμε τα απειλητικά σημάδια της αποσύνθεσης και την υποχώρηση της εμπιστοσύνης των Ευρωπαίων πολιτών προς την Ένωση και τους θεσμούς της. Κατέστη φανερό ότι ή η Ευρώπη θα προχωρήσει με αποφασιστικότητα σε μεγαλύτερη εμβάθυνση με αναδιάρθρωση των στόχων της ή θα συνεχίσει την οδό της παρακμής, με άδηλο αποτέλεσμα.

Στο πλαίσιο αυτό, η αφύπνιση δυνάμεων και προσωπικοτήτων όπως ο Πρόεδρος της Κομισιόν Γιούνκερ και ο Πρόεδρος Μακρόν, που θέτουν μετ' επιτάσεως το αίτημα της αναμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχονται την κατάλληλη στιγμή.

Για την Ελλάδα η συμμετοχή της στα ευρωπαϊκά τεκταινόμενα και η συμβολή της στη διαμόρφωση του νέου ευρωπαϊκού μέλλοντος είναι απλώς μονόδρομος. Αυτό αποδείχθηκε, αλλά από την ανάποδη, κατά την καταστροφική περίοδο του πρώτου εξαμήνου του 2015, τότε που ο ανεύθυνος πολιτικός λόγος από τους επιγόνους του πάλαι ποτέ «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» λίγο έλειψε να εκτροχιάσει τη χώρα από τις ευρωπαϊκές ράγες.

Το ποια θα ήταν η εξέλιξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παραδέχονται σήμερα ακόμα και όσοι με αυταπάτες τότε είχαν σηκώσει παντιέρα, τουλάχιστον λεκτικά, για άλλα λιμάνια. Προφανώς θα είχαμε βουλιάξει στο οικονομικό και κοινωνικό χάος.

Δυστυχώς το ρεσιτάλ πολιτικής ανευθυνότητας και ψεύδους συνεχίζεται χωρίς ίχνος τσίπας. Ακούμε εκπληκτοί τον κ. Τσίπρα να επαινεί τον Πρόεδρο Αναστασιάδη γιατί βγήκε η Κύπρος από το μνημόνιο και να λέει ότι οσονούπω θα τους ακολουθήσουμε και εμείς, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι λοιποί αντιμνημονιακοί συγγενείς ξόρκιζαν το κυπριακό πρόγραμμα εξόδου από την κρίση. Ή όταν ο Πρωθυπουργός πηγαίνει στην Πορτογαλία, μια ακόμη χώρα που βγήκε από τη μέγγενη των μνημονίων -γιατί δεν είχε εκεί ΣΥΡΙΖΑ-, ακούμε επίσης να τους συγχαίρει, την ίδια ώρα που η Κυβέρνησή του τσεκουρώνει τα επιδόματα των πολυτέκνων και των τριτέκνων, που σφαγιάζει συντάξεις και μισθούς, ενώ παίρνουν μπρος οι πλειστηριασμοί σπιτιών, στο άκουσμα των οποίων κάποτε σκίζατε τα ιμάτιά σας για να μην τα πάρουν οι τράπεζες.

Φτάσαμε στο σημείο πρώην Υπουργός σας να λέει ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία που δεν προχώρησε τους πλειστηριασμούς και έβγαζε αποφάσεις προστασίας της κατοικίας. Εδώ πια σηκώνουμε τα χέρια. Αδυνατούμε να παρακολουθήσουμε τους συνειρμούς. Φεύγουμε από την πολιτική και εισερχόμαστε στα χωράφια της ψυχοπαθολογίας.

Για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και για τον ευρωπαϊκό δρόμο δεν υπάρχουν ήξεις αφήξεις. Παραμένουμε σταθεροί στη γραμμή που χάραξε ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής πολλές δεκαετίες πριν: Η Ελλάδα ανήκει στη Δύση. Και πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή των διεργασιών, ώστε υπερνικώντας τα τεράστια προβλήματα που έχουν επισκιάσει οι χρόνιες παθολογίες και εμμονές, να συντονίσουμε το βήμα μας με τις πρωτοπόρες ευρωπαϊκές χώρες.

Οι άξονες επί των οποίων πρέπει να εφαρμοστούν οι προτεινόμενες αλλαγές είναι συγκεκριμένοι. Πρωτίστως, η οικονομική πολιτική. Η Ευρώπη βρέθηκε το προηγούμενο διάστημα να συμπίεζεται ανάμεσα στη Σκύλλα μιας αυστηρής δημοσιονομικής γραμμής, που διόγκωσε κοινωνικές ανισότητες και το χάσμα Βορρά - Νότου και στη Χάρυβδη ενός αφελούς και εξαιρετικά επικίνδυνου λαϊκισμού, τις συνέπειες του οποίου βιώνει και ο ελληνικός λαός.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι προτάσεις για ταχύτερη ενοποίηση, για κοινό προϋπολογισμό, κοινό Υπουργό Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η μετατροπή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας ESM σε Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο και η εγγύηση των καταθέσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Επί τούτων η Κυβέρνηση οφείλει επιτέλους να πάρει ξεκάθαρη θέση και όχι να εμφανίζεται με διφορούμενη στάση, όπως συνηθίζει, για να ικανοποιεί και το ακροαριστερό ακροατήριό της.

Ο δρόμος μας πρέπει να είναι αυτός των μεγάλων μεταρρυθμίσεων, που θα συνοδεύονται, όμως, από την επιβεβλημένη κοινωνική πολιτική. Αυτό είναι, θα έλεγα, και το μεγάλο στοίχημα για όλη την Ευρώπη.

Επιπλέον, οφείλουμε να αναλάβουμε πρωτοβουλίες για το θέμα του ασύλου και της μετανάστευσης.

Κύριε Υπουργέ, οι ταπεινωτικοί έλεγχοι των Ελλήνων ταξιδιωτών στα αεροδρόμια της Γερμανίας με τη de facto ακύρωση της Συνθήκης Σένγκεν πρέπει να αρθούν. Δυστυχώς και σε αυτόν τον τομέα ελάχιστες είναι οι ελπίδες μας από την παρούσα Κυβέρνηση που πρώτο βιολί παίζουν συνιστώσες, ΜΚΟ, αλληλέγγυοι.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, απαραίτητη είναι η συγκρότηση ενός αξιόμαχου ευρωπαϊκού στρατού και η χάραξη κοινής εξωτερικής πολιτικής, όπως φάνηκε και στο μέτωπο της Μέσης Ανατολής, μια προσπάθεια που δεν πρέπει να οδηγήσει σε έναν νέο διχασμό της Ευρώπης και σε νέα τείχη, αλλά στην εμπέδωση της ασφάλειας όλων των Ευρωπαίων πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Δημοσχάκης έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ. Θα κάνω χρήση και της δευτερολογίας μου.

Κύριε Υπουργέ, η Ευρώπη βρίσκεται σε ένα κομβικό σημείο σημαντικών αποφάσεων μετά το Brexit. Ψάχνει να βρει την ταυτότητά της, τη χαμένη ολοκλήρωσή της, όπως την πιστέψαμε και όπως την οραματιστήκαμε.

Τελευταία γίνονται ζυμώσεις αλλά και συζητήσεις για το πώς πρέπει να διαμορφωθεί το ευρωπαϊκό οικοδόμημα μέχρι το 2025. Το μεγάλο ερώτημα είναι πού βρίσκεται η Ελλάδα μέσα σε αυτή την εξίσωση. Ποιες ενέργειες έχει κάνει η Κυβέρνηση; Ποιες πολιτικές έχει αναπτύξει στον διάλογο για τη διαμόρφωση του μέλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δυστυχώς, η Κυβέρνηση επιλέγει τη λογική της απομόνωσης, της εσωστρέφειας και της παντελούς απουσίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέκτησε την εξουσία με ευρωπαϊκή ατζέντα. Στην πράξη, όμως, ανέπτυξε τη διγλωσσία έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε επικοινωνιακό επίπεδο ενισχύοντας την αναξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό. Διακινδύνευσε τη θέση της χώρας μας στον πυρήνα της ευρωπαϊκής οικογένειας. Απείχε από τις διεργασίες απέναντι σε σοβαρά θέματα που αντιμετωπίζει η Ευρώπη, όπως το ταυτισμένο προσφυγικό-μεταναστευτικό, το οποίο είναι έργο δικό σας, αλλά και η τρομοκρατία.

Η έδρα μας είναι η Ευρώπη. Μέσω των ευρωπαϊκών διεργασιών θα βρούμε λύσεις στα μείζονα θέματα που μας απασχολούν. Δεν μπορούμε να απέχουμε από τον διάλογο που διεξάγεται. Εκεί πρέπει να πούμε φωναχτά ότι τα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορα της χώρας μας είναι και σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κάθε αμφισβήτηση, κάθε απειλή, κάθε επιθετική ρητορεία από την πλευρά του Τούρκου προέδρου δεν έχει ως στόχο μόνο την Ελλάδα, αλλά και την ίδια την Ευρώπη. Καλοδεχόμαστε φυσικά τον Τούρκο πρόεδρο και δεν τον φοβόμαστε, με την προϋπόθεση ότι θα σεβαστεί τον ελληνικό και τον διεθνή νόμο. Εσείς έχετε την ευθύνη της πρόσκλησης και ζητάμε να εξασφαλίσετε τον απαιτούμενο σεβασμό εκ μέρους του, ως καλού υπηρέτη των κανόνων της καλής γειτονίας αλλά και της συνεργασίας.

Παρακαλούμε, λύστε τα προβλήματα που μας απασχολούν ως δύο γείτονες και μάλιστα αυτά τα οποία έχω αναδείξει και κοινοβουλευτικά πρόσφατα.

Επίσης, συζητούμε σήμερα, μετά από την επερώτησή μας, την κοινή διακοίνωση για τη Μόνιμη Διαρθρωμένη Συνεργασία για την Άμυνα και την Ασφάλεια. Αυτή αποσκοπεί στην εμβάθυνση της συνεργασίας στον τομέα της άμυνας μεταξύ των κρατών-μελών. Παράλληλα, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για τη δημιουργία ευρωπαϊκής αμυντικής ένωσης, όπως είχε πει και ο Πρόεδρος Γιούνκερ τον Σεπτέμβριο που μας πέρασε.

Οι συρρικνωμένοι προϋπολογισμοί μπορεί να μας οδηγήσουν στην ανάπτυξη συλλογικών αμυντικών δυνατοτήτων, αλλά και στην αναδιάρθρωση των αμυντικών βιομηχανιών. Έχετε εθνικό σχεδιασμό για την ενεργό συμμετοχή μας στις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον αμυντικό τομέα;

Δεν πρέπει να ξεχνάμε και κάτι άλλο, ότι η έλλειψη συγκεκριμένου σχεδιασμού υπονομεύει την αξιοπιστία μας στα μάτια των

συμμάχων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ελλοχεύει ο κίνδυνος να απαξιωθούμε στρατιωτικά, κάτι που θα ήταν οδυνηρό για μια χώρα που καλύπτει το μεγαλύτερο ποσοστό των ανατολικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος μας, λοιπόν, πρέπει να είναι η ουσιαστική εμπλοκή σε αυτόν τον διάλογο για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και όχι η περιθωριοποίησή μας. Χρειάζεται ξεκάθαρη στρατηγική, ώστε να μη μείνει η χώρα μας ουραγός σε αυτές τις νέες προοπτικές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ως τελευταίος εκ των επερωτώντων Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, έχω την ευκαιρία να πω ότι σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέτει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου στην Κυβέρνηση, δείχνοντας έτσι ότι υπάρχουν κάποια θέματα που μας απασχολούν, τα οποία ενδεχομένως ξεπερνούν το μικροκομματικό συμφέρον ή, αν θέλετε, μια γενικότερη προσέγγιση που κατά βάση επιχειρείται από το πολιτικό σύστημα και που έχουν ως αναφορά ένα θέμα που έχει σχέση με την ίδια τη συνέχεια της πατρίδας μας, της Ελλάδος μέσα στη μεγάλη οικογένεια της Ευρώπης.

Νομίζω ότι υπάρχουν πολλές εξελίξεις, ειδικά το τελευταίο χρονικό διάστημα, που πρέπει κανείς να τις δει, να τις εντοπίσει και ενδεχομένως μέσα από μια συνολική, θα έλεγα, είτε συνεννόηση είτε κατάληξη σε σχέση με το τι ακριβώς θέλουμε, να μπορεί να εκφράσει τις θέσεις που θα λειτουργήσουν για το καλό κατ' αρχάς της Ελλάδος, αλλά βεβαίως και για το καλό συνολικά της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας.

Κακά τα ψέματα. Υπάρχει μια έντονη αμφισβήτηση για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βεβαίως γι' αυτό που τελικά εξελίσσεται μέσω και του –εντός εισαγωγικών– «μεγαλώματος» της Ευρώπης, αλλά και του επαναπροσδιορισμού συνολικά της σχέσης του ρόλου συγκεκριμένων κρατών και γενικότερα μιας πολιτικής που μπορεί κάθε φορά να διαφοροποιείται ή να αλλάζει στο πέρασμα του χρόνου, γιατί πλέον, κατά γενική ομολογία, το τοπίο που αφορά στο μέλλον της Ευρώπης αρχίζει και γίνεται θολό.

Μπροστά σ' αυτό το ενδεχόμενο μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης πολλών ταχυτήτων, τουλάχιστον κατά τη δική μας άποψη, την άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η ελληνική Κυβέρνηση έχει επιλέξει την όπισθεν και εργάζεται ακούσια ή εκούσια για την ουσιαστική απομόνωση της Ελλάδος μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Τι με κάνει να έχω μια τέτοια άποψη; Οι πολλές και διαφορετικές, θα έλεγα, θέσεις της Κυβέρνησης απέναντι σε ζητήματα που αφορούν τη γενικότερη θέση της χώρας μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια και βεβαίως το πώς η ίδια χειρίστηκε, από το παρελθόν μέχρι σήμερα, διαφορετικά γεγονότα.

Πρώτο χαρακτηριστικό περιστατικό. Από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε ποτέ καμμία συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μα, θα μου πείτε, ακούστηκε νωρίτερα από αγαπητούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ότι υπήρξε η μετάλλαξη, ότι τέλειωσαν οι ψευδαισθήσεις, ότι είμαστε σε μια άλλη εποχή. Θα το δεχτώ αυτό.

Πάμε στην εποχή της Κυβέρνησης. Το 2016 –και αυτό είναι το δεύτερο περιστατικό, στο οποίο θέλω να αναφερθώ– να σας θυμίσω ότι Κυβέρνηση ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ και Πρωθυπουργός ο κ. Τσίπρας, όπως είναι και σήμερα. Τότε λοιπόν, η Ελλάδα πήρε μέρος στην υπουργική συνδιάσκεψη για την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων των Ολοκληρωτικών Καθεστώτων, η οποία έγινε στις 23 Αυγούστου 2016 στην Μπρατισλάβα.

Έναν χρόνο αργότερα ο Υπουργός Δικαιοσύνης απέρριψε την πρόσκληση της Εσθονίας για τη συμμετοχή της Γενικής Γραμματείας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε ένα αντίστοιχο συνέδριο, που βεβαίως είχε μια αναφορά σε καθεστώτα όχι μόνο ολοκληρωτικά αλλά και κομμουνιστικά.

Τότε ο κύριος Υπουργός έσπευσε, μέσα από μια προπαγάνδα, να μας πει ότι η συμμετοχή της Ελλάδος δεν ήταν καθόλου απα-

ραίτητη, μιας και θα συμμετείχαν μόλις οκτώ χώρες. Τελικά, στο συνέδριο υπήρχαν δεκαεννιά ευρωπαϊκές αποστολές. Για άλλη μια φορά η επιβεβαίωση ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ θέλει να συμμετέχει σε αυτή την Ευρώπη!

Τρίτο περιστατικό. Στις 21 Μαρτίου 2017 είχαμε δει ένα non paper το οποίο κυκλοφορούσε από το Μαξίμου και επιβεβαίωνε τις απειλές περί άσκησης βέτο στην επετειακή κοινή διακήρυξη των είκοσι επτά στη Ρώμη για τα εξήντα χρόνια της Ευρώπης και μάλιστα από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Δύο μέρες μετά, στις 23 Μαρτίου, ο Πρωθυπουργός άλλαξε θέση. Υποχρεώθηκε σε αναδίπλωση και τελικά υπέγραψε –πομπωδώς θα σας έλεγα– την κοινή διακήρυξη την 25η Μαρτίου και μάλιστα χωρίς κανέναν απολύτως αστερίσκο.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχουν διάφορα ερωτήματα, τα οποία καλούμε τον αξιότιμο κύριο Υπουργό να απαντήσει και νομίζω ότι πρέπει από τον ίδιο να απαντηθούν συγκεκριμένα:

Ευθυγραμμίζονται τελικά οι προτεραιότητες της Κυβέρνησης, όπως εκφράστηκαν στο Ταλίν της Εσθονίας, με τις προτάσεις του Γάλλου Προέδρου για μία Ευρώπη πολλών ταχυτήτων; Διότι εμείς ακούμε διαφορετικές φωνές από τους αξιότιμους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ.

Πρέπει, επιπλέον, να καταλάβουμε ότι για ζητήματα, τα οποία αφορούν στο μέλλον της χώρας –και σωστά επισημάνθηκε νωρίτερα ότι ξεπερνούν τον συνταγματικό χρόνο μίας κυβέρνησης– καμμία κυβέρνηση ή καμμία παράταξη που βρίσκεται στην κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να δεσμεύει και να υποθηκεύει τη μελλοντική εξέλιξη που αφορά στη χώρα και στη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί, προφανώς, μέχρι σήμερα που μιλάμε, διάλογος δεν υπήρξε ποθενά.

Οφείλει, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός να ξεκαθαρίσει: Συμφωνεί η ελληνική Κυβέρνηση για μία νέα Ευρώπη πολλών ταχυτήτων; Πώς θα μπορεί να αποκλείσει ένα τέτοιο ενδεχόμενο, εάν διαφωνεί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε και τη δευτερολογία σας, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Ξέρω ότι έχω πάρει και τον χρόνο της δευτερολογίας μου.

Τελικά, σε ένα τέτοιο σχήμα διαφοροποιημένων συνεργασιών, υπό ποιες προϋποθέσεις θα μπορεί η Ελλάδα να συμμετέχει στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Εργάζεται άραγε και πώς η σημερινή Κυβέρνηση για να εξασφαλίσει αυτή την προοπτική;

Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης για τον ρόλο του ESM, όπως έχει ουσιαστικά ανακοινωθεί, προταθεί και συζητηθεί, για την πρόταση για κοινό Υπουργό Οικονομικών και, βεβαίως, για τον προϋπολογισμό της Ευρωζώνης;

Όλα αυτά είναι ερωτήματα, τα οποία νομίζω ότι έχουν και το βάρος και τη σοβαρότητα μίας συζήτησης, που πρέπει να γίνει διεξοδικά και υπεύθυνα πρέπει να απαντηθεί από την πλευρά της Κυβέρνησης διά του αρμοδίου παρισταμένου Υπουργού.

Διότι, κατά τα άλλα, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, όπως αντιλαμβάνεστε, σε μία εξέλιξη που φαίνεται ότι βαρύνει πολύ τη συνολική πορεία της Ευρώπης και, βεβαίως, τη συμμετοχή της πατρίδας μας σε αυτή, η ελληνική θέση καθημερινά αδυνατίζει μέσα από τις παλινωδίες, τις απουσίες και, βεβαίως, τις διαφορετικές απόψεις που εκφράζονται από διαφορετικούς ανθρώπους από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε τώρα ή να ακούσουμε και κάποιους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ας ακούσουμε έναν-δύο Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους πρώτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μάλιστα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ θέλω να τον ακούσω!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Η διαδικασία ορίζει να μιλήσει ο

Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία.

Ρώτησα εάν θέλει να ακούσει πρώτα κάποιους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να μιλήσει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει, κύριε Καραθανασόπουλε. Σας ευχαριστώ και για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ομιλία του Υπουργού!

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Είναι κατ' αρχάς θετικό, κύριοι συνάδελφοι, ότι συζητάμε χωρίς ιδιαίτερες λεκτικές ακρότητες ένα σοβαρό ζήτημα.

Αυτό που δεν είναι θετικό είναι ότι θέματα που έχουμε ήδη συζητήσει φαίνεται να αγνοούνται από τους επερωτώντες Βουλευτές. Εν μέρει αυτό είναι ένα θέμα που στην ψυχολογία λέγεται «γνωστική τύφλωση». Εάν έχουμε μία εντύπωση ή μία ισχυρή πεποίθηση, δεν βλέπουμε πράγματα που έχουν συμβεί και αυτό για ορισμένους από επερωτώντες ίσως να ανάγεται στο ότι, ακολουθώντας και έχοντας ενστερνιστεί μία νεοφιλελεύθερη οπτική για την Ελλάδα και την ευρωπαϊκή προοπτική, ορισμένα αυτονόητα πράγματα δεν βλέπονται.

Για τους άλλους θα το απέδιδα απλώς σε έλλειψη της συζήτησης που έχει γίνει στο ευρωπαϊκό επίπεδο, μολονότι θυμίζω ότι έχουμε συζητήσει στην ίδια τη Βουλή τέσσερις φορές στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, είτε για τα θέματα της άμυνας στη Διαρκή Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων και το Υπουργείο Εξωτερικών έχει οργανώσει ένα Συνέδριο υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας αφοσιωμένο το μέλλον της Ευρώπης, στο οποίο είχαμε τη χαρά να ακούσουμε και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, τον συντονιστή για τα θέματα εξωτερικής πολιτικής, τον κ. Κουμουτσάκο.

Ποια είναι, λοιπόν, η βασική μας διαφορά; Εγώ δέχομαι ότι είστε ένα ευρωπαϊκό κόμμα. Η βασική μας διαφορά κατ' αρχάς έγκειται στην αιτιολόγηση της κρίσης. Γιατί έχουμε κρίση; Δεν είναι ένα κυκλικό φαινόμενο, που επανέρχεται ανά πενταετία, όπως άκουσα να λέει ένας από τους ομιλητές, ούτε η κρίση οφείλεται στην άνοδο του ευρωσκεπτικισμού και των δυνάμεων που δεν θέλουν την Ευρώπη. Αυτό είναι προφανές σύμπτωμα, δεν είναι το αίτιο της κρίσης.

Νομίζω ότι ο μέσος καλόπιστος παρατηρητής διαπιστώνει ότι η αποστασιοποίηση του μέσου Ευρωπαίου πολίτη από το ευρωπαϊκό εγχείρημα έγκειται στο ότι η πολιτική που ακολουθείται τις δυο-τρεις τελευταίες δεκαετίες, μια νεοφιλελεύθερη πολιτική λιτότητας, όχι απλώς δεν βελτιώνει αλλά επιδεινώνει την καθημερινότητά του.

Αυτό δεν είναι διαπίστωση δική μου. Στην ίδια Λευκή Βίβλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διαπιστώνει η επιτροπή το αυτονόητο, δηλαδή ότι είμαστε η πρώτη γενιά Ευρωπαίων που φοβάται ότι τα παιδιά μας θα έχουν χειρότερη ζωή από τη δική μας. Ούτε αυτό είναι φυσικό επακόλουθο της παγκοσμιοποίησης, γιατί η παγκοσμιοποίηση πράγματι δεν μπορεί να κλειστεί πίσω από φράχτες. Δεν είναι, όμως και ένα φυσικό φαινόμενο. Μπορεί να αντιμετωπιστεί με συγκεκριμένες πολιτικές.

Αντίθετα, ποιες είναι οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν τις τελευταίες δεκαετίες; Πολιτικές που ευνοούν μόνο τους πλούσιους της αγοράς εργασίας, μόνο τους εργοδότες. Αποδιαιρώνουν τον μηχανισμό αναδιανομής του κοινωνικού κράτους σε όλα τα επίπεδα, όπως η φορολογία. Θυμίζω ότι στις χώρες του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν πιο ψηλά. Στον ΟΟΣΑ ήταν 60% ο μέσος ανώτατος φορολογικός συντελεστής τη δεκαετία του 1980. Τώρα είναι στο 32%.

Είναι, επίσης, η απορρύθμιση των συλλογικών συμβάσεων. Το 60% των εργαζομένων στο Ηνωμένο Βασίλειο τη δεκαετία του 1980 υπαγόταν σε μια συλλογική σύμβαση εργασίας. Τώρα, το αντίστοιχο ποσοστό είναι 20%.

Όποια περίπτωση και αν πάρετε από αυτά που αφορούσαν την ψυχή του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, δηλαδή το κοινωνικό κράτος, είναι σε προίοντα βάση βαθύτατης αποδιάρθρωσης. Αν δούμε από μεριάς διαδικασίας της λήψης των αποφάσεων, η οικονομική διακυβέρνηση στην Ευρώπη ουσιαστικά κι-

νείται σε κενό δημοκρατίας.

Έχουμε το Eurogroup, που έχει καταστεί πανίσχυρο θεσμικό όργανο και το οποίο επιβάλλει αυτές τις πολιτικές, χωρίς κανενός είδους δημοκρατικό έλεγχο, χωρίς καμμία δημοκρατική νομιμοποίηση.

Η συμπλοκή, λοιπόν, αυτών των δύο βαθύτατων κρίσεων ουσιαστικά οδηγεί στην πλήρη, αν δεν ανατραπεί, αποξένωση των πολιτών από το ευρωπαϊκό εγχείρημα, για τον απλό λόγο ότι, μολονότι είναι ένα ευγενικό όνειρο, η Ευρωπαϊκή Ένωση από την αρχή, από την εποχή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν ήταν ένα εγχείρημα από τα κάτω. Ήταν ένα εγχείρημα των ελίτ, που αποκτούσε νομιμοποίηση μόνο στον βαθμό που εξασφάλιζε τουλάχιστον τη βελτίωση της καθημερινότητας των ανθρώπων.

Αν, λοιπόν, ξεκινήσουμε από αυτή τη διαπίστωση, θα δούμε ότι η Ευρώπη για να υπάρχει, θα πρέπει να αλλάξει. Έχω ακούσει στο παρελθόν να μου ασκεί κριτική ο κ. Καλαφάτης για μια τέτοια υιοθέτηση. Όμως, είναι η θέση του Προέδρου Γιούνκερ, ο οποίος έχει πει ακριβώς αυτό, δηλαδή ότι η Ευρώπη αυτή τη στιγμή βρίσκεται ενώπιον μιας υπαρξιακής στιγμής και δεν δίστασε να αποκαλέσει τη δική του επιτροπή «επιτροπή τελευταίας ευκαιρίας για την Ευρώπη».

Γι' αυτόν τον λόγο, λοιπόν, μολονότι εγώ σας πιστεύω ότι έχετε ενδιαφέρον για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, αυτό που χωρίζει εμάς και εσάς δεν είναι μόνο η διαπίστωση των αιτίων, αλλά κυρίως πώς θα αναζητηθούν τα φάρμακα, οι έξοδοι από την κρίση. Όποιος δεν απορρίπτει τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, όποιος δεν θέλει να εκδημοκρατιστεί η οικονομική διακυβέρνηση, υπογράφει τη θανατική καταδίκη της Ευρώπης. Και αυτοί δεν είμαστε εμείς. Είστε εσείς.

Εμείς από την αρχή και σε ιδιαίτερα δύσκολο για μας πολιτικό κλίμα, είπαμε ότι θέλουμε να μείνουμε στην Ευρώπη ακριβώς για να την αλλάξουμε. Και αυτό δεν είναι μικρομεγαλισμός, όπως κατηγορηθήκαμε. Διότι ακριβώς ανέκαθεν είχαμε συνείδηση ότι δεν μπορούμε μόνοι μας να αλλάξουμε την Ευρώπη, αλλά μπορούμε να το κάνουμε μόνο ως καταλύτης μιας ευρύτερης πολιτικής συμμαχίας των προοδευτικών δυνάμεων, που θα έχει εμάς, θα έχει εκείνους τους σοσιαλδημοκράτες που έχουν αντιληφθεί ότι η «πασοκοποίηση» οδηγεί στην εξαέρωση-η πλήρης ταύτιση, δηλαδή, με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές- και θέλουμε να βρούμε μια επιστροφή στις ρίζες της σοσιαλδημοκρατίας, που είναι ακριβώς αυτό που επιχειρεί να κάνει ο Κόμμιον στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Εν όψει, λοιπόν, αυτών των πραγμάτων, όχι απλώς δεν είμαστε απόντες αλλά είμαστε εμείς αυτή τη στιγμή που δίνουμε το στίγμα των συζητήσεων για την αναγκαία στροφή σε μια πιο δημοκρατική και μια πιο κοινωνική Ευρώπη. Το να έχει μια αναβαθμισμένη θέση η Ελλάδα σε αυτή τη συζήτηση θα ήταν εξ ορισμού δεδομένο λόγω του ότι είμαστε η μόνη Κυβέρνηση της Αριστεράς στην Ευρώπη και, ακριβώς, επειδή υπάρχει αυτή η πολιτική πολυχρωμία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ακουγόμασταν ακόμη και γιατί είμαστε οι μόνοι διαφορετικοί.

Δεν είναι, όμως, αυτός ο βασικός λόγος για τον οποίο ακουγόμαστε. Ακουγόμαστε, ακριβώς, γιατί έχουμε προτάσεις. Ακουγόμαστε γιατί έχουμε πετύχει αυτή η πρότασή μας για τη μεγάλη προοδευτική συμμαχία να μη μείνει μόνο στα χαρτιά. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει αποτυπωθεί στην προοπάθεια να εκλεγεί ο Τζιάνι Πιτέλα. Δεν πέτυχε, γιατί οι συσχετισμοί είναι ακόμα στο 14%. Στην Πορτογαλία έγινε ακριβώς αυτό που θέλουμε, δηλαδή μία ευρύτερη συμμαχία προοδευτικών δυνάμεων που κατέληξε σε μία αριστερή κυβέρνηση.

Αυτό εξακολουθεί να είναι στο στίγμα της πολιτικής μας από εδώ και πέρα. Έχουμε και συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν τις έχετε παρακολουθήσει. Έχουμε καταθέσει στην επιτροπή ήδη από τις 30 Μαρτίου –πρόκειται να καταθέσω τα σχετικά έγγραφα- μετά την πρώτη πρόσκληση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να έχουν τις άτυπες απόψεις των κρατών-μελών, τις προτάσεις μας για την κοινωνική διάσταση στην Ευρώπη, όπου περιλαμβάνονται όλες αυτές οι γνωστές προτάσεις που επανειλημμένα τις έχετε ακούσει από το στόμα του Πρωθυπουργού και από το δικό μου για την ανάγκη να υπάρχει Eurogroup των Υπουργών Εργασίας.

Διατυπώθηκε με πιο πανηγυρικό τρόπο στην ομιλία της Πνύκας από τον Πρωθυπουργό. Δεν σας έκανε εντύπωση ότι η πρώτη τοποθέτηση του Προέδρου Μακρόν για την Ευρώπη δεν έγινε, όπως λέτε, στη Σορβόνη στις 23 Σεπτεμβρίου αλλά, αντίθετα, στις 7 Σεπτεμβρίου στην Πνύκα; Αυτό ήταν μία αναγνώριση της σημασίας που έχει να ξεκινήσει από την Ελλάδα μία τέτοια συζήτηση για την κοινωνική διάσταση της Ευρώπης και τον εκδημοκρατισμό της οικονομικής διακυβέρνησης, αντίστοιχου συμβολισμού με αυτήν του Προέδρου Ομπάμα να δώσει την τελευταία του ομιλία σ' αυτόν τον χώρο. Νομίζω ότι είναι η πιο χαρακτηριστική περίπτωση που αποδεικνύει την αναβάθμιση του διεθνούς κύρους της χώρας και του ρόλου που αυτή διαδραματίζει. Αυτή είναι η πρώτη μου παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρησή μου είναι ότι δεν νομίζω ότι έχετε πλήρη συναίσθηση σε ποιο επίπεδο διεξάγεται η συζήτηση, ακριβώς γιατί δεν μπορείτε να συνειδητοποιήσετε το κομβικό στοιχείο που έχει η άρνηση του νεοφιλελευθερισμού για την ευρωπαϊκή προοπτική. Ορισμένα από τα παλαιά γνωστικά εργαλεία που είχαμε –μικρά κράτη εναντίον μεγάλων κρατών, διακυβερνητικότητα εναντίον του ευρωπαϊκού τρόπου λήψης αποφάσεων, ακόμα και αυτή η ερώτηση για τις πολλές ταχύτητες- ισχύουν σε έναν βαθμό. Δεν έχουν αναιρεθεί, γιατί πράγματι έχουν εννοιολογικό περιεχόμενο που ανταποκρίνεται σε υπαρκτούς συσχετισμούς πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων.

Όμως, πρέπει να γίνουν αντιληπτά αυτά τα δίπολα υπό το κράτος της βασικής αντίθεσης που σας περιέγραφα. Πάρτε την περίπτωση του συμφώνου σταθερότητας. Αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται ως διακυβερνητική συνθήκη. Αλίμονο αν το μόνο που μας ενδιέφερε ήταν αυτή η διακυβερνητική συνθήκη να ενσωματωθεί στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, όπως θέλουν οι νεοφιλελεύθεροι και κατ'εξοχήν ο κ. Σόμπλε στο αποχαιρετιστήριό του non paper στο Eurogroup. Αυτό που θα μας ενδιέφερε είναι να μην έχουμε μόνο οικονομικούς δείκτες και μάλιστα τέτοιους που αντανάκλουν τη νεοφιλελεύθερη λογική στο σύμφωνο σταθερότητας. Θα πρέπει να έχουμε δεσμευτικούς κοινωνικούς δείκτες, όπως το επίπεδο της φτώχειας, της ανισότητας, της ανεργίας σε κάθε χώρα.

Επίσης, όταν μιλάμε για το οικονομικό εξάμηνο, αυτό που θα πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι πώς θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε αυτά τα δύο καθοριστικά στοιχεία, δηλαδή τη δημοκρατία και την κοινωνική διάσταση.

Ακριβώς, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους, εμείς έχουμε τρεις μεγάλες προτεραιότητες στις προτάσεις τις οποίες έχουμε διατυπώσει. Το πρώτο είναι η ανάγκη αναδιοργάνωσης συνολικά της πολιτικής διακυβέρνησης στην Ευρώπη, με έμφαση στην ενίσχυση της δημοκρατίας, μία νέα θεσμική αρχιτεκτονική ειδικά στα θέματα που αφορούν την οικονομική διακυβέρνηση.

Ο δεύτερος άξονας είναι όχι μόνο στο επίπεδο της δημοκρατίας αλλά και στον μετασχηματισμό της οικονομικής διακυβέρνησης, στη βάση δύο αρχών που υπάρχουν στις συνθήκες αλλά δεν εφαρμόζονται, δηλαδή της αλληλεγγύης και της κοινωνικής αποτελεσματικότητας.

Ο τρίτος άξονας αφορά την ανάγκη εξισορρόπησης της κοινωνικής με την οικονομική διάσταση.

Τι έχουμε προτείνει, λοιπόν, σ' αυτά τα επίπεδα; Κατ' αρχάς, όταν μιλάμε για ενίσχυση της δημοκρατίας, εννοούμε και ενίσχυση του κράτους δικαίου. Έχουμε προτείνει, λοιπόν, μαζί με άλλα δώδεκα κράτη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τους λεγόμενους «φίλους του κράτους δικαίου», να ισχύει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ένας ετήσιος απολογισμός, μία ετήσια έκθεση εφαρμογής των ρυθμίσεων του κράτους δικαίου και των δικαιωμάτων, για να μην μπορούν λαϊκιστικά και αντιευρωπαϊκά καθεστώτα να επικαλούνται ότι είναι στοχευμένα η κριτική σ' αυτά.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε προτάσεις να συνδεθούν ακόμα και οι αποδόσεις του προϋπολογισμού σε κράτη που έμπρακτα και επανειλημμένα παραβιάζουν τις σχετικές υποχρεώσεις τους. Το βασικό, όμως, στη θεσμική αρχιτεκτονική είναι να πάψει να υπάρχει το κενό δημοκρατίας. Το Eurogroup δεν είναι θεσμικό όργανο που έχει έρεισμα σε συνθήκες. Είναι πλήρως αντιδημοκρατικό. Δεν έχει καμμία δημοκρατική νομιμοποίηση με την έννοια του πολιτικού ελέγχου.

Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει αποδεκτή -το έχουμε επανειλημ-

μένα πει- η πρόταση ενός Ευρωπαϊκού Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος θα υπόκειται στον πολιτικό έλεγχο κατ' αρχάς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στο πλαίσιο προφανώς ενός Eurogroup του οποίου οι κανόνες λειτουργίας θα πρέπει να αναδιατυπωθούν και στον πολιτικό έλεγχο των κρατών-μελών.

Ο μετασχηματισμός του ESM σε ευρωπαϊκό νομισματικό ταμείο, το οποίο σωστά επικαλεστήκατε, μπορεί να ανταποκρίνεται σε αυτή την ανάγκη να ξεπεραστεί ταυτόχρονα και ο νεοφιλελεύθερος και ο αντιδημοκρατικός προσανατολισμός της οικονομικής διακυβέρνησης, εάν δεν πάρει τα χαρακτηριστικά που προσπαθεί να τα αποτυπώσει το τελευταίο non paper του κ. Σόμπλε ως Υπουργού Οικονομικών.

Τι λέει εκεί ο κ. Σόμπλε; Λέει ότι θα πρέπει να αφαιρεθεί η εποπτεία του ευρωπαϊκού εξαμήνου, δηλαδή της πορείας εφαρμογής της οικονομικής διακυβέρνησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να αποδοθεί στον μετασχηματισμένο ESM ως ευρωπαϊκό νομισματικό ταμείο, που θα έχει όλα τα χαρακτηριστικά πολιτικής ασυλίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η πλήρης παράδοση επομένων των κλειδιών της οικονομικής διακυβέρνησης, όχι απλώς στους τεχνοκράτες, αλλά στους τεχνοκράτες που εφαρμόζουν πάντα την ίδια πολιτική ως τη μοναδική οικονομική ορθοδοξία.

Άρα, πράγματι, θα πρέπει να έχουμε έναν νέο ESM με τη μορφή ευρωπαϊκού νομισματικού ταμείου με διπλή ιδιότητα, όχι μόνο ως τελευταίος δανειστή για τα κράτη-μέλη, αλλά και ως του θεσμικού εγγυητή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Εγγύησης των τραπεζών, του περίφημου EDIS, αλλά με την προϋπόθεση ότι υπόκειται στον πολιτικό και δημοκρατικό έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της επιτροπής. Διαφορετικά η υιοθέτηση της αντίθετης άποψης θα οδηγούσε, ακριβώς, στην ενίσχυση αυτών των θεσμικών χαρακτηριστικών που θέλουμε να αποφύγουμε.

Γι' αυτόν τον λόγο, λοιπόν, είμαστε και υπέρ ενός ισχυρού προϋπολογισμού της Ευρωζώνης -θα αναφερθώ μετά- που θα μπορέσει να ενισχύσει τις πολιτικές σύγκλισης, γιατί ο νεοφιλελευθερισμός δεν δημιουργεί μόνο ανισότητες εντός των κρατών, δημιουργεί εκρηκτικές ανισότητες, λόγω της συγκεκριμένης δομής που έχει αυτή τη στιγμή η ONE και μεταξύ των κρατών. Τα πλεονάσματα της Γερμανίας και των κεντρικών χωρών αντι-κρίζουν τα δικά μας ελλείμματα και δεν μπορεί αυτό να αλλάξει, παρά μόνο αν έχουμε έναν προϋπολογισμό της Ευρωζώνης, που θα αντιμετωπίσει αυτές τις εξωτερικότητες της οικονομικής πολιτικής.

Άρα η άποψή μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας Ευρωπαίος Υπουργός Οικονομικών. Επίσης θα πρέπει το ευρωπαϊκό εξάμηνο να μετασχηματιστεί, ώστε να γίνεται αντίστοιχος ισχυρός νομικός έλεγχος όχι μόνο στα ελλείμματα αλλά και στα πλεονάσματα. Θα πρέπει να ολοκληρωθεί η τραπεζική ένωση με την παρουσία ενός ισχυρού ευρωπαϊκού νομισματικού ταμείου, αλλά με τις δημοκρατικές εγγυήσεις που είπα. Επίσης θα πρέπει να έχουμε έναν προϋπολογισμό της Ευρωζώνης, ο οποίος θα έχει νέα χαρακτηριστικά και θα κατατείνει να ενισχύει αυτές τις σχέσεις σύγκλισης και χρησιμοποιώντας αναδιανεμητικά εργαλεία, που ενισχύουν τους ίδιους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί μας χρειάζεται αυτό; Ούτως ή άλλως θα έχουμε μια «τρίπα» 19 δισεκατομμυρίων από την έξοδο και μόνο της Μεγάλης Βρετανίας. Όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να ενισχυθούν και νέοι τομείς πολιτικής, όπως είναι η ψηφιακή οικονομία ή το μεταναστευτικό, και ταυτόχρονα πρέπει να εξακολουθούν να υπάρχουν οι πολιτικές σύγκλισης και οι πολιτικές ενίσχυσης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Κατ' αρχάς αυτά δεν γίνονται ούτε και αν είχαμε το ίδιο ποσοστό προϋπολογισμού το 1%, και χωρίς να έβγαине η Μεγάλη Βρετανία. Επίσης είναι σαφές ότι δεν μπορεί να ενισχυθεί η φοροδοτική απόδοση των κρατών-μελών.

Ο μοναδικός τρόπος, λοιπόν, να λυθεί αυτό το φαινομενικά άλυτο θέμα, είναι να βρούμε νέους ίδιους πόρους Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενισχύοντας αυτό που λέμε «ίδια δημοσιονομική ικανότητα», με φόρους, ακριβώς, που θα έχουν αναδιανεμητικό προσανατολισμό, όπως η φορολόγηση των διεθνών χρηματιστηριακών συναλλαγών, η φορολόγηση του άνθρακα, ώστε να ανταποκριθούμε και στους κλιματικούς στόχους.

Δεν αρκούν αυτά. Δεν αρκεί, δηλαδή, να έχουμε έναν εκδημο-

κρατισμό της διακυβέρνησης, με ενίσχυση των χαρακτηριστικών λογοδοσίας αυτού που ασκεί την οικονομική πολιτική. Είναι απαραίτητο να έχουμε και εξισορρόπηση της κοινωνικής με την οικονομική διάσταση.

Ακριβώς, λοιπόν, γι' αυτόν τον λόγο δεν προτείνουμε μόνο την καθιέρωση ενός Υπουργού Κοινωνικής Προστασίας στην Ευρωζώνη, γιατί είναι σαφές ότι όταν θέλουμε να έχει ισορροπία η κοινωνική με την οικονομική διάσταση, δεν αρκεί να έχουμε μόνο συντονισμό στο επίπεδο της οικονομίας. Ένας από τους μεγιστους παραλογισμούς των προγραμμάτων ήταν για παράδειγμα ότι οι μεταρρυθμίσεις της αγοράς εργασίας, συζητούνταν μεταξύ των Υπουργών Οικονομικών στο Eurogroup και στο ECOFIN.

Υπάρχει, λοιπόν, η ανάγκη, να έχουμε έναν Υπουργό Κοινωνικής Προστασίας επικεφαλής ενός αντίστοιχου Eurogroup των Υπουργών Οικονομικών. Εξίσου, όμως, σημαντικά είναι -όπως προανέφερα- να μη μείνουμε μόνο στο επίπεδο της θεσμικής αρχιτεκτονικής, αλλά και των συγκεκριμένων πολιτικών που θα εφαρμόστούν.

Άρα ο νέος πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων θα πρέπει να αποκτήσει προοπτικά δεσμευτικό περιεχόμενο. Θα πρέπει να υιοθετηθούν ορισμένες, τουλάχιστον, βασικές πολιτικές, που θα βελτιώσουν την καθημερινότητα των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Σε αυτόν τον σκοπό τα δύο χαρακτηριστικότερα παραδείγματα που προωθούνται και από την κοινωνία των πολιτών, είναι η προοπτική καθιέρωσης, σε κάθε κράτος, ελάχιστου μισθού ίσο με το 60% του διαμέσου και η ανάγκη να υπάρχει ένα συμπληρωματικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης όμοιο, παράλληλο με αυτό των εθνικών συστημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Να πάρω και λίγο χρόνο, εάν χρειαστεί, κυρία Πρόεδρε, και από την δευτερομιλία μου.

Τα θέματα που τέθηκαν- τα επί μέρους ζητήματα, θα τα απαντήσω στη δευτερολογία μου- να πω ότι δεν μου φαίνεται καλή πρακτική, μου φαίνεται ότι ορίζει τα όρια του αποτήματος του κοινοβουλευτικού, να εισάγονται θέματα άσχετα με αντικείμενο της επερώτησης, αλλά για να μη φανεί ότι αποφεύγουμε την απάντηση, θα τα απαντήσω στη δευτερολογία μου.

Θέλω να τελειώσω με δύο μόνο διαπιστώσεις:

Η μία είναι η εξής: Δυστυχώς ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έφυγε, αλλά στην ερώτησή του εάν μπορεί ένας από την Αριστερά, ένας κομμουνιστής, να έχει λόγο για τα ευρωπαϊκά πράγματα, θα του θυμίζα ότι το κεντρικό κτήριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει το όνομα του Αλτιέρο Σπινέλι. Ο Αλτιέρο Σπινέλι ήταν κομμουνιστής. Το 1941, δημοσιοποίησε το «Μανιφέστο του Βεντοτένε».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ντρέπεστε καθόλου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ξέρετε ότι σέβομαι πολύτως το κόμμα αυτό, αλλά είπα ότι προϋπόθεση του σεβασμού, είναι να ακούμε τους ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ο Αλτιέρο Σπινέλι, λοιπόν, είναι αυτός ο οποίος προσαρτήθηκε να πετύχει στο επίπεδο των ευρωπαϊκών κοινοτήτων, αυτό που βλέπουμε και εδώ, μία ευρύτερη συνεργασία των προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων, ξεκινώντας από το λεγόμενο «εστιατόριο Crocodile».

Ο Σπινέλι, λοιπόν, ήταν ο εισηγητής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι ακριβώς μία απόδειξη, του πώς μπορούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, ακόμα και αυτές που δεν είναι ικανοποιημένες και, ουσιαστικά, απορρίπτουν το σημερινό προσανατολισμό και τον από τότε προσανατολισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να δώσουν μία νέα κοινωνική διάσταση υπέρ των λαών της Ευρώπης στο ευρωπαϊκό

εγχείρημα.

Το τελευταίο που θέλω να πω, είναι συγκυριακό. Είναι ευχής έργον ότι συμπίπτει η συνεδριάσή μας αυτή όχι μόνο με την έγκριση από το Eurogroup της τρίτης αξιολόγησης, που δεν είναι η μόνη απλώς που τελείωσε εγκαίρως, δεν είναι απλώς η μόνη, η οποία δεν έχει πρόσθετα δημοσιονομικά κόστη ή νέα μέτρα, αλλά είναι και η πρώτη ουσιαστικά, που αναστρέφει ορισμένα από τα δυσμενή, τα αντικοινωνικά μέτρα των προηγούμενων προγραμμάτων, όπως για παράδειγμα την πρόταξη των τραπεζών έναντι των εργαζομένων σε αναγκαστική εκτέλεση.

Η δεύτερη αίσια σύμπτωση της ημέρας είναι ότι ο Υπουργός Οικονομικών της Πορτογαλίας, ένας Υπουργός ο οποίος είναι απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό και απέναντι στη λιτότητα, εκλέχθηκε ως επόμενος Πρόεδρος του Eurogroup. Ας το δούμε αυτό, λοιπόν, ως μια αίσια, νέα αρχή για την Ευρώπη, μια αρχή που θα σηματοδέψει την ευρωπαϊκή προοπτική με την ανάγκη του εκδημοκρατισμού και της κοινωνικής διάστασης.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», δεκαενα-να μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το ΕΠΑΛ Λεωνιδίου.

Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σήμερα παιδιά είναι μια διαδικασία επίκαιρης επερώτησης που έχουν υποβάλει οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας προς την Κυβέρνηση. Αφού τελείωσαν οι επερωτώντες Βουλευτές και ο Υπουργός, τώρα θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Βέβαια η Αίθουσα δεν έχει μεγάλη συμμετοχή, αλλά παίρνετε μια ιδέα για το πώς γίνονται οι συζητήσεις.

Πρώτος θα μιλήσει ο κ. Τζαβάρας.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα στην αρχή του λόγου μου, να σας πω ότι περιμένα από εσάς να δώσετε μια άλλη διάσταση στην απάντηση. Είχατε όλη την ικανότητα, θεωρώ, όλη την παιδεία και όλη την κατάρτιση να το κάνατε. Πλην, όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό που ειπώθηκε από σας ως απάντηση στην επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι ένα κοινοβουλευτικό δυστύχημα και χρησιμοποιώ τη λέξη δυστύχημα, γιατί θεωρώ ότι συνειδητά επιλέξατε να χρησιμοποιήσετε αυτά τα μέσα της απάντησης, γιατί διαφορετικά θα ήταν ατύχημα.

Συνειδητά, λοιπόν, ήρθατε εδώ να μας πείτε ότι αυτό που όλοι ζουν στην Ευρώπη από τις 9-5-1950 μέχρι σήμερα και προς το μέλλον, είναι μια διαδικασία, την οποία τη μονοπωλεί και τη διεκδικεί για λογαριασμό του ο νεοφιλελευθερισμός; Είναι, πράγματι, αληθής η διάσταση αυτή που δίνετε σε μια ιστορική κοσμογονία, που, βεβαίως, δεν την επινόησε ούτε ο κ. Σπινέλι ούτε κάποιος από τα αριστερά κόμματα, τα οποία, εν πάση περιπτώσει, θα μπορούσατε να τα αναφέρετε για άλλους λόγους κι όχι για τους λόγους που έχουν σχέση για την οικοδόμηση της κοινωνικής Ευρώπης;

Γιατί τότε που στον Μεσοπόλεμο τα κράτη της Ευρώπης οικοδομούσαν το κοινωνικό κράτος στη θέση του κράτους-χωροφύλακα, εκεί απουσίαζε η Αριστερά. Γιατί τότε η Αριστερά είχε το δόγμα του σοσιαλισμού. Τότε η Αριστερά έλεγε ότι όσοι διεκδικούν καλύτερες συνθήκες για κοινωνική ζωή και για καλύτερες απολαβές, διεκδικώντας μέσα από τα συνδικάτα μια καλύτερη συνθήκη ζωής, αυτοί δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να λειτουργούν ως μέσα, που ενισχύουν την ενσωμάτωση της εργατικής τάξης στον καπιταλισμό.

Γνωρίζουμε, λοιπόν, πολύ καλά από πού έρχεται αυτή η υπόθεση της Ευρώπης και αντί άλλων θα ήθελα να πω μια και μόνο φράση από τη Διακήρυξη της Γαλλίας στις 9-5-1950, όταν ιδρύεται η πρώτη ευρωπαϊκή κοινότητα η κοινότητα άνθρακα και χάλυβα.

Τότε, λοιπόν, ο Ρομπέρ Σουμάν, Υπουργός Εξωτερικών έλεγε,

απευθυνόμενος σε όλους τους άλλους που συμμετείχαν στο μεγαλύτερο αυτό ιστορικό εγχείρημα ότι η Ευρώπη δεν είναι κάτι που θα γεννηθεί διά μιας και με βάση ένα συνολικό σχέδιο, αλλά θα προκύψει μέσα από κοινά επιτεύγματα, από τα οποία θα έχουν την ευκαιρία οι λαοί, να αντιληφθούν τι σημαίνει πραγματική αλληλεγγύη.

Σε αυτό το μοτίβο κινείται η ιστορία μέχρι σήμερα. Και αν είναι αυτό που δημιουργεί την ανάγκη να ενεργοποιηθεί ο διάλογος για το μέλλον της Ευρώπης, προφανώς και δεν είναι γιατί εδέχθη επίθεση το ευρωπαϊκό ιδεώδες από την οικονομική κρίση ή από τον φιλελευθερισμό. Αυτό από το οποίο σήμερα πάσχει η υπόθεση και η ιστορική διαδικασία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, είναι το γεγονός ότι ξεστράτισε από τα αρχικά οράματα.

Και ποια ήταν τα αρχικά οράματα; Να τα θυμηθούμε, κύριε Υπουργέ. Τα αρχικά οράματα ήταν αυτά που γεννήθηκαν μέσα στο ζόφο των αποτελεσμάτων του καταστροφικού Β' Πολέμου. Αυτά ήταν τα οράματα που εγέννησε ο πόλεμος. Εγέννησε μια απόφαση, που δεν υπήρξε ούτε αριστερή ούτε δεξιά. Ήταν η απόφαση των λαών της Ευρώπης, κάτω από την καθοδήγηση φωτισμένων ηγετών, να δώσουν προτεραιότητα στα σχέδια της ζωής και της ειρήνης και να αφήσουν πίσω τους τις δυνάμεις του πολέμου, του θανάτου και της καταστροφής.

Γι' αυτό, ακριβώς, πρώτα από όλα η ευρωπαϊκή υπόθεση αναφέρεται σε ένα εγχείρημα ειρήνης, ειρηνοποιό, εκεί όπου οι αντιθέσεις πλέον δεν θα γίνονται με βάση τα δόγματα που αναφέρατε προηγουμένως αλλά θα γίνονται μέσα από τη λαχτάρα των λαών, αδελφωμένοι, να έχουν μια πορεία σε ένα ξέφωτο, το οποίο το ονόμασαν «ενωμένες πολιτείες της Ευρώπης».

Αυτό είναι το όραμα ενός ανθρώπου, που δεν ευτύχησε ή δεν ατύχησε, αν θέλετε, να είναι εκλεγμένος πολιτικός. Ποτέ ο πατέρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Ζαν Μονέ, δεν είχε την τύχη ή την ατυχία, την ευτυχία ή τη δυστυχία, να εκλεγεί ως πολιτικός σε κάποιο συγκεκριμένο αξίωμα. Και δεν είναι τυχαίο το ότι μπόρεσε να εμψυχήσει όλο αυτό το μεγαλείο, το οποίο και εμείς σήμερα, όσο είμαστε από την πλευρά του προτάγματος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, το τιμάμε.

Η επερώτηση μας δεν είχε να κάνει με τίποτα άλλο, παρά με το να σας ωθήσουμε να έρθετε εδώ στο Κοινοβούλιο, εδώ όπου διεξάγονται δημοκρατικά οι συζητήσεις και που ο διάλογος είναι οργανωμένος, για να πληροφορείται και ο ελληνικός λαός, τι λέει ο καθένας από αυτούς που έχει εκλέξει, σχετικά με τα πολύ μεγάλα αυτά ιστορικά προτάγματα.

Θέλαμε, λοιπόν, να σας αναγκάσουμε να έλθετε εδώ και να μας πείτε, επιτέλους, ποια είναι η στάση σας απέναντι σε αυτή την προσπάθεια, που γίνεται για την επανεργοποίηση της συμμετοχής των λαών της Ευρώπης, στη διάσταση που λέγεται «ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής υπόθεσης».

Εσείς, αντί για οτιδήποτε άλλο, μας είπατε -και θα μου επιτρέψετε να το πω- ότι διεκδικείτε καλύτερες συνθήκες για τους εργαζόμενους, γιατί εσείς είστε οι εκπρόσωποι της κοινωνικής διάστασης αυτής της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Και εδώ σφάλλετε, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε αυτή την κοινωνική διάσταση στην οποία αναφέρεστε, έχουν προηγηθεί συνδικαλιστικοί αγώνες στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία και έχουν επίσης προηγηθεί πολιτικοί, οι οποίοι έκαναν το *plan beveridge* στην πρώην Μεγάλη Βρετανία και νυν Ηνωμένο Βασίλειο. Έκαναν χάρτες δικαιωμάτων, από τους οποίους έχει αντλήσει σήμερα το πολιτικό σύστημα, και η κοινωνία απολαμβάνει καρπούς. Δεν περίμενε τον κ. Τσίπρα ούτε κι εσάς, η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, για να του δώσετε τον κοινωνικό εαυτό του.

Γι' αυτό, επίσης, θα ήθελα, τουλάχιστον, από αυτό το Βήμα, να έχουμε τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα που χρειάζεται, να ενώνουμε τις μεγάλες υποθέσεις της ιστορίας, τις μεγάλες αναφορές που όλοι οι λαοί έχουν ξεκινήσει να υλοποιήσουν, με μεγάλες ιδέες.

Γιατί όπως πιστεύω ότι θα πει ο κ. Δουζίνας, από το τρομακτικό συμβάν ενός πολέμου, πολιτικά υποκείμενα κατάφεραν να συνδέσουν ολέθρια αποτελέσματα με μεγάλες αξίες και οικουμενικές αλήθειες. Αυτό είναι εκείνο, από το οποίο υποφέρει σήμερα η Ευρώπη.

Και, βέβαια, μη μου πείτε ότι είστε ικανοποιημένος -για να αναφερθώ και στα κοινωνικά επιτεύγματα της Κυβέρνησής σας- όταν εσείς που κάνατε έναν νόμο για τον επανυπολογισμό δήθεν -όχι για τις περικοπές- των συντάξεων, βλέπετε σήμερα να έρχεται εδώ η διάδοχός σας, η αρμόδια Υπουργός, και να λέει από το Βήμα της Βουλής ότι αυτά που περίσσεψαν από τον ΕΦΚΑ -δηλαδή αυτά που εισπράξαμε ως ασφαλιστικές εισφορές από τους ελεύθερους επαγγελματίες, από αυτούς που, ουσιαστικά, καταδικάσαμε να είναι ασφαλιστικοί φορολογούμενοι και όχι ασφαλισμένοι- μοιράζουμε σε αυτούς, που εμείς έχουμε θελήσει να συμμετέχουν σε μια ευαχία, από την οποία έχουμε αποκλείσει -ακόμα και σε αυτό το σημείο δεν διστάσατε- μια σειρά αδύνατων ανθρώπων.

Αλήθεια με ποιο δικαίωμα μοιράζετε ασφαλιστικές εισφορές και δεν τις κάνετε αποθεματικά, για να πάρουν συντάξεις οι επόμενες γενεές;

Δεύτερον, αφού αποφασίσατε να κάνετε αυτό που κάνετε -το φιλοδώρημα- με ποιο δικαίωμα αποκλείσατε ευαίσθητες κατηγορίες πληθυσμού όπως είναι οι ανάπηροι; Οι ΑΜΕΑ δεν παίρνουν αυτό το συγκεκριμένο φιλοδώρημα, αυτό το συγκεκριμένο κοινωνικό μέρισμα όπως το λέτε, γιατί όπως είχα την ευκαιρία να ακούσω το παράπονο ενός παραπληγικού στην περιφέρειά μου, δεν είναι ασφαλισμένος. Δηλαδή εσείς μετατρέπετε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων σε προνοιακά επιδόματα. Και αυτό λέγεται κοινωνικό κράτος, που έχει σχέση με το κοινωνικό ευρωπαϊκό κεκτημένο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργών Εξωτερικών): Δεν έχει σχέση η ασφάλιση με αυτό το βοήθημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτά να τα πείτε όμως. Εδώ η κ. Αχτσιόγλου, μας είπε ότι αυτό το βοήθημα το δίνετε, χρησιμοποιώντας χρήματα που πήρατε από τον ΕΦΚΑ, δηλαδή από τον ενιαίο ασφαλιστικό φορέα. Αυτά είναι ασφαλιστικές εισφορές. Με ποιο δικαίωμα εσείς τα κάνετε προνοιακό επίδομα;

Όμως υπάρχει και κάτι άλλο. Μιλήσατε για νεοφιλελευθερισμό. Θα ήθελα να μου πείτε, ποιος τον υπηρετεί καλύτερα αυτόν τον νεοφιλελευθερισμό στην Ελλάδα, όταν 40 δισεκατομμύρια ευρώ κόκκινα δάνεια έχουν σχηματιστεί και καθημερινά κοκκινίζουν όλο και πιο πολύ από οφειλές από τις πιστωτικές κάρτες, όπου το επιτόκιο τρέχει με 18%; Το επαναλαμβάνω 18%! Και δεν λέγεται τοκογλυφία αυτό με την ανοχή της Κυβέρνησης!

Όταν το τραπεζικό σύστημα δέχεται καταθέσεις με 1% και 2%, μπορείτε να μου πείτε στο όνομα ποιας αριστερής συνείδησης, επιτρέπετε εσείς στους τραπεζίτες, να χρεώνουν και να εκτοκίζουν τόκους 18% στα 40 δισεκατομμύρια ευρώ; Γι' αυτό, ακριβώς, τα πουλάνε και 1% και 2% και 3%, γιατί τα περισσότερα από αυτά έχουν σχηματιστεί με αυτόν τον τρόπο. Και τώρα σας φταίει ο νεοφιλελευθερισμός;

Όχι, κύριε Υπουργέ! Ειλικρινά από εσάς περίμενα κάτι διαφορετικό.

Και θα σας πω ποια είναι τώρα η διαφορά μας, δηλαδή αυτό που αποτελεί το χάος. Επειδή εγώ είμαι ενωτικός άνθρωπος και ανεκτικός, δεν συμμερίζομαι τη φράση του σημερινού Πρωθυπουργού στο Περιστέρι, όταν έλεγε «ή θα τους τελειώσουμε ή θα μας τελειώσουν». Εγώ δεν είμαι υπέρ του διχαστικού λόγου. Εγώ είμαι υπέρ του λόγου που ενώνει.

Σε αυτή την υπόθεση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης λείπει η «*affectio societatis*», αυτό το πνεύμα που είναι η εταιρική στοργή, η αγάπη για να ολοκληρωθεί ένας σκοπός που είναι εταιρικός, που είναι κοινός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Λείπει σε όλη την κοινωνία όχι μόνο εκεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και εδώ τα ερμηνευτικά σχήματα που χρησιμοποιήσατε, κύριε Υπουργέ, τα περί νεοφιλελευθερισμού, αντί να διευκολύνουν τον διάλογο, τον κάνουν διχαστικό.

Και εδώ λοιπόν -και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- είμαι βέβαιος πλέον, ότι η διαφορά μας έγκειται σε τούτο: Εμείς ενδιαφερόμαστε για το μέλλον της Ευρώπης, ενώ εσείς ενδιαφέρεστε για την Ευρώπη του μέλλοντος. Και όσο και αν αυτό ηχεί στα αυτιά κάποιων ότι είναι ταυτόσημο, είναι εντελώς διαφορετικό.

Εμείς αγωνιζόμαστε για το μέλλον μιας Ευρώπης που ήδη έχει

αποτελέσει όραμα μεγάλων προσωπικοτήτων, ηγετών, όπου έχουν πολλά κόμματα συνεισφέρει, από το Λαϊκό Κόμμα της Ευρώπης και τη Σοσιαλδημοκρατία μέχρι τους Πράσινους, όλους αυτούς που πραγματικά αισθάνονται αλληλέγγυοι με αυτήν την υπόθεση, του ότι η Ευρώπη θα πρέπει να οδηγηθεί με βάση τη δράση συγκεκριμένων πολιτικών προς το μέλλον, που δεν είναι άλλο από την ολοκλήρωσή της, δηλαδή τις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης.

Όταν, όμως, μιλάμε για την Ευρώπη του μέλλοντος, εννοούμε γι' αυτό που θα προκύψει στο πέρασμα του χρόνου όταν κάποιοι σαν κι εσάς διεκδικούν συνδικαλιστικού τύπου αιτήματα σαν κι αυτά που αναφέρατε προηγουμένως από του Βήματος αυτού. Αυτό θα είναι εκείνο που θα ζήσουμε εάν συνεχίσετε με αυτόν τον τρόπο να αγωνίζεστε για το μέλλον της ευρωπαϊκής υπόθεσης. Θα είναι, δυστυχώς, αυτό που χωρίς μια στοχευμένη δράση πολιτική, χωρίς την επέμβαση μιας οραματικής διάστασης σε αυτόν τον αγώνα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα έχει απομείνει μόνο από το πέρασμα του χρόνου.

Βέβαια –τελειώνω, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή– επειδή μιλήσατε και για γνωστή τυφλότητα, θέλω να πω το εξής. Το έχει πει πολύ ωραία ο Σαραμάγκου, σε αυτό το όμορφο κείμενο περί τυφλότητας: «Τυφλός δεν είναι αυτός που δεν βλέπει ή αυτός που αγνοεί ποιος μιλάει. Τυφλός είναι εκείνος που δεν κατανοεί την ιστορική αναγκαιότητα». Συμπίπτει αυτό που σας λέω, με βάση τις ιδέες που πιστεύετε, του μαρξισμού, να αποτελεί και τη θεμελιώδη σχέση του ανθρώπου με την ελευθερία. Διότι ελεύθερος είναι αυτός που υπακούει σε μια ιστορική αναγκαιότητα και αναγκαιότητα σήμερα για την Ευρώπη δεν είναι τίποτα άλλο από τη συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων στο να δημιουργηθούν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να σας κάνω μια ανακοίνωση:

Οι Υπουργοί Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατέθεσαν στις 4-12-2017 σχέδιο νόμου: «Τροποποίηση του άρθρου 5 του ν.1920/1991 (Α' 11), με τον οποίο κυρώθηκε η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «περί μουσουλμάνων θρησκευτικών λειτουργιών (Α'182)»».

Παραπέμπεται το σχέδιο νόμου στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα πάει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων μόνο ή και στην Επιτροπή Εξωτερικών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Λέει απλά «αρμόδια». Δεν ξέρω.

Λοιπόν, τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δουζίνας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, Βουλευτής Α' Πειραιώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, αποτελεί μεγάλη χαρά πάντα να ακολουθώ τον κ. Τζαβάρα στο Βήμα, γιατί αποτελεί –νομίζω– τον μόνο άνθρωπο του διαφωτισμού, που υπάρχει στα έδρανα της Αντιπολίτευσης...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ε, όχι! Υπερβολικός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: ...και που τελείωσε την ομιλία του, βασικά, αναφερόμενος στον Μαρξ, γιατί ήταν ο Μαρξ που είπε ότι «η ελευθερία είναι να ξέρεις την αναγκαιότητα».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για να τον προκαλέσω το είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ενώ εμείς, αγαπητέ συνάδελφε, προσπαθούμε να αλλάξουμε την αναγκαιότητα.

Επειδή μιλήσατε για την ιστορία της Ευρώπης, στην οποία συμφωνώ απολύτως, να σας πω ότι ο σύγχρονος απόγονος αυτής της ιστορίας, ο Γιούργκεν Χάμπερμας, έλεγε το 2002 ότι η Ευρώπη έχει γίνει το μοντέλο για όλη την ανθρωπότητα, διότι πέτυχε όλα αυτά που είπατε: την ειρήνη, τον ειρηνικό ανταγωνισμό και βέβαια μια ευημερία στηριγμένη στην αλληλεγγύη. Και σήμερα ο Χάμπερμας έγραψε πριν από έξι μήνες ότι αυτήν τη στιγμή η Ευρώπη είναι στα πρόθυρα της καταστροφής.

Βρισκόμαστε –και αυτό, νομίζω, φάνηκε πολύ καλά από την εξαιρετική ανάλυση του Υπουργού– σε αυτό που εμείς οι θεωρητικοί ονομάζουμε «συντακτική στιγμή», δηλαδή μια ιστορική συγ-

κυρία στην οποία ένα κράτος ή ένας υπερκρατικός οργανισμός είτε θεμελιώνεται ή επαναθεμελιώνεται είτε οδηγείται στον μαρasmus.

Ήταν η Αριστερά που κατανόησε από την αρχή ότι βρισκόμαστε σε τέτοια στιγμή. Ήταν πρώτη η Αριστερά που σταθερά κατήγγειλε τις οικονομικές πολιτικές και τη λιτότητα, που έβαλε την ανάπτυξη και τη δημοκρατία στο κέντρο του σχεδίου για τη νέα Ευρώπη και δήλωσε επανειλημμένα ότι χρειάζεται επανασύσταση της Ευρώπης. Πρόσφατα ακόμα και η έξυπνη σοσιαλδημοκρατία, ο Σουλτς μίλησε και αυτός για επαναθεμελίωση της Ευρώπης.

Από την άλλη πλευρά ακούμε «περισσότερη Ευρώπη, περισσότερη Ευρώπη, μένουμε Ευρώπη», χωρίς καμμία συγκεκριμένη πρόταση. Η Ευρώπη έχει γίνει κάτι σαν το αλάτι, βάζετε λοιπόν όλο και περισσότερο αλάτι στο μπον φιλέ σας, όμως ξεχνάτε ότι η ποιότητα και η ποσότητα του αλατιού μπορεί να το κάνει νόστιμο, αλλά έχει αρνητικές συνέπειες για την υγεία μας.

Μόνο, λοιπόν, αν εξετάσουμε πώς φτάσαμε σε αυτήν τη συγκεκριμένη κρίση, με την πληρέστερη επιστημονική τεκμηρίωση, μπορούμε να αποφασίσουμε πού να πάμε. Γι' αυτό συγκαλέσαμε συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών, στην οποία φέραμε έναν αριθμό ξένων διακεκριμένων επιστημόνων για να μπορέσουν να μας μιλήσουν γι' αυτό το θέμα. Ξεκινήσαμε μια σειρά θεματικών συνεδριάσεων στην Επιτροπή για το Brexit, στο οποίο θα προσθέσουμε βέβαια και συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης.

Γιατί φτάσαμε, όμως, σε αυτήν την κατάσταση; Διότι μόνον αν το καταλάβουμε αυτό, αγαπητέ συνάδελφε, θα μπορέσουμε να βρούμε και τα μέτρα που θα μας βοηθήσουν να την ξεπεράσουμε.

Πρώτον, είχαμε μία τρομερή οικονομική αποτυχία. Όλη η οικονομική επιστήμη το αποδέχεται. Η αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, η απορρύθμιση, οι ιδιωτικοποιήσεις, η λιτότητα, η εσωτερική υποτίμηση και η μετατροπή όλων μας σε μικροεπιχειρηματίες του εαυτού και της οικογένειάς μας, απέτυχαν και οικονομικά. Αν δεν θέλετε να το πείτε νεοφιλελευθερισμό, συμφωνώ, είναι όντως φιλελευθερισμός. Μαζί, όμως, με αυτό είχαμε και αυτό το οποίο στην επιστήμη έχει ονομαστεί «η μετά-δημοκρατική συνθήκη», δηλαδή είχαμε την επιβολή της οικονομίας επί της πολιτικής, την αυτονόμηση των τεχνοκρατών, τη σύγκλιση των δύο μεγάλων πολιτικών ομάδων στο ακραίο κέντρο με τεχνοκρατικές κυβερνήσεις ή κυβερνήσεις μεγάλου συνασπισμού. Έτσι, η πολιτική απονομιμοποιείται, γιατί όλοι είναι ίδιοι και στρέφονται οι πολίτες εναντίον των πολιτικών –αυτό νομίζω ότι το καλλιεργείτε σε έναν βαθμό– εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της λιτότητας και μετά κατά των μειονοτήτων.

Τις συνέπειες των πολιτικών αυτών τις είδαμε και εδω στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, τις βιώσαμε στο πετσί μας: Τον αυξανόμενο αυταρχισμό της Ένωσης, με την Γερμανία να επιβάλλει τις πολιτικές της, χωρίς να παίρνει υπ' όψη της τις δημοκρατικές επιλογές και τις θυσίες του λαού μας. Την ανικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης –όπως το είπατε κι εσείς– να διδαχτεί από την ιστορία της και την υπόσχεση της ειρήνης –όπως είπατε κι εσείς– έξω από αυτόν τον ζόφο του πολέμου πάνω στην οποία θεμελιώθηκε.

Τέλος, είχαμε το διαζύγιο μεταξύ καπιταλισμού και δημοκρατίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτός ήταν ένας περιεργός «γάμος», αλλά ένας «γάμος» που επιτεύχθηκε και στον οποίον η Αριστερά έπαιξε κεντρικό ρόλο.

Όλα αυτά κάνουν τους πολίτες να αγανακτούν για τις αδικίες, για την οικονομική δυσπραγία, για την πολιτική εγκατάλειψη. Έτσι θέριψε ο ακροδεξιός αντιευρωπαϊσμός, το σύμπτωμα όλων αυτών των πολιτικών, τις οποίες –δυστυχώς– οι κυβερνήσεις σας και η ιδεολογία σας σήμερα πλήρως τις υιοθετούν. Όμως, πώς έγινε θεσμικά δυνατό να φτάσουμε εκεί;

Εδώ θα μου επιτρέψετε να μιλήσω λιγάκι πιο θεωρητικά. Από τη δεκαετία του 1980 η συνεχής σύγκλιση έγινε το *raison d'être* των Βρυξελλών. Δύο διαφορετικά μοντέλα πάλεψαν και παλεύουν για να επιβάλουν τη δική τους ερμηνεία σε αυτήν τη διαδικασία. Το πρώτο, το υπερεθνικό, το ευρωπαϊκό, όπως λέει ο Υπουργός, επιδιώκει τη διαρκή εμβάθυνση προς την πολιτική ολοκλήρωση. Το δεύτερο, το διακρατικό, αντιμετωπίζει την Ένωση

σαν μια διακυβερνητική συνεργασία, όπου οι ισχυροί διαπραγματεύονται και παίρνουν όλες τις σημαντικές αποφάσεις.

Όπως έγραφε ο μεγάλος θεωρητικός Άλαν Μίλγουορντ, η Ένωση είναι η τελευταία ευκαιρία για να σωθεί το έθνος-κράτος.

Η κρίση –και κάθε κρίση– έβγαλε στην επιφάνεια τα αξιώματα, τις βασικές αρχές που υπάρχουν πίσω από αυτόν τον μεγάλο διάλογο και ακόμα τη σύγκρουση. Τι μας διδάσκει αυτό; Η κρίση δείχνει ότι τα ισχυρά κράτη εγκαταλείπουν εύκολα την ευρωπαϊκή κατεύθυνση, περιθωριοποιούν τα θεσμικά όργανα και τις διαδικασίες υπέρ ενός ακραίου «διακυβερνητισμού». Το μακροοικονομικό πλαίσιο που ανδρώθηκε τα χρόνια της κρίσης αποτελεί μηχανισμό διαμόρφωσης δημοσιονομικών προτεραιοτήτων έξω από υπερεθνικό πλαίσιο και οποιαδήποτε νομιμοποίηση.

Το Eurogroup, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, το ESM που δεν υπόκειται στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, τα Συμβούλια Κορυφής, το six-pack και το two-pack –και δεν εννοώ τους κοιλιανούς– το νέο δημοσιονομικό σύμφωνο, το ευρωπαϊκό εξάμηνο αποτελούν διακρατικές συμφωνίες αυστηρής και στη δική μας περίπτωση απάνθρωπης δημοσιονομικής πειθαρχίας και εσωτερικής υποτίμησης.

Η realpolitik και τα συμφέροντα των ισχυρών κρατών κυριάρχησαν. Η Νομισματική Ένωση με την βίαιη ιεράρχηση ανάμεσα σε δανειστές που υπαγορεύουν όρους αδιέξοδης λιτότητας και δανειζόμενους που μπορεί να επιλέξουν μόνο μεταξύ υπακοής και εκδίωξης, δείχνει ότι η πολιτική αυτή μπορεί να οδηγήσει στην παρακμή της Ένωσης.

Να προχωρήσω, λοιπόν, πολύ γρήγορα στις προτάσεις. Η Λευκή Βίβλος με τα πέντε σενάρια και η πρόταση Γιούνκερ –το έκτο σενάριο, όπως ονομάζεται– απρόθυμα αναγνωρίζουν το χάσμα ανάμεσα στις πολιτικές και τους λαούς. Ο Γιούνκερ προωθεί την ενωσιακή προοπτική με κοινό Πρόεδρο αντί για δύο, Υπουργό Οικονομικών της Ένωσης, με μικρή αύξηση του προϋπολογισμού, επέκταση του Σένγκεν και του ευρώ σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και με κάποια βοήθεια. Η κ. Μέρκελ βέβαια παίζει τον συνηθισμένο της ρόλο σαν Σφίγγα, σαν Πυθία. Δεν λέει ποια είναι η άποψή της. Βέβαια, έχει τις δικές της δυσκολίες.

Τι λέμε εμείς; Έχουμε λάβει υπ' όψιν τις αποτυχίες, τις δυσλειτουργίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την προηγούμενη περίοδο και βρισκόμαστε στην πρωτοπορία της δημιουργικής αντιμετώπισης αυτής της συντακτικής στιγμής. Χρειάζεται μία γενική στρατηγική κι εμείς την έχουμε. Μόνο αν έχεις μια τέτοια στρατηγική και μια πλήρη κατανόηση του προβλήματος, μπορείς να αρχίσεις να δίνεις και ορισμένες συγκεκριμένες λύσεις και προτάσεις.

Πιστεύω, λοιπόν, και φοβάμαι ότι οι προτάσεις Γιούνκερ, χωρίς αλλαγή, βρίσκονται σε μία τροχιά κανονικοποίησης των μέτρων που εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της κρίσης, δηλαδή όπως το πλατωνικό φάρμακο, είναι και το δηλητήριο και το αντίδοτο. Εκεί νομίζω ότι οι προτάσεις που κάνουν η Κυβέρνηση και ο κύριος Υπουργός είναι ακριβώς στη σωστή κατεύθυνση, γιατί το άλλο είναι το «business as usual».

Εμείς δεχόμαστε την αναγκαιότητα κοινού ισχυρού προϋπολογισμού στην Ευρωζώνη. Χρειάζονται αντικυκλικές δημοσιονομικές πολιτικές για να διασφαλίζουν την οικονομική σταθερότητα και την κοινωνική συνοχή. Το ESM θα πρέπει να αντικαταστήσει το Διεθνές Ταμείο ως δανειστής ύστατης καταφυγής. Όμως, σε αντίθεση με την ισχύουσα κατάσταση, θα πρέπει να υπόκειται στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, να λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γιατί δεν πρέπει να παραδώσουμε τα κλειδιά της Ευρώπης στους τεχνοκράτες.

Πιο συγκεκριμένα, χρειαζόμαστε σύγκλιση στη φορολογική πολιτική και κοινούς φορολογικούς συντελεστές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δουζίνη, ολοκληρώστε παρακαλώ, διότι όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα πάρουν τον ίδιο χρόνο. Θα ξενοχτήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν έχω δευτερολογία. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, δεν έχετε. Είχατε έξι λεπτά για την ομιλία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Χρειαζόμαστε, επομένως, κοινή

φορολογική πολιτική και κοινούς φορολογικούς συντελεστές για να μην έχουμε φορολογικούς παραδείσους και ανταγωνισμούς, σταδιακή σύγκλιση του κατωτάτου ημερομισθίου στο 60% του διαμέσου ημερομισθίου και ισότιμη μεταχείριση των υπερβολικών πλεονασμάτων τρεχουσών συναλλαγών των χωρών του Βορρά με τα δημοσιονομικά ελλείμματα τα δικά μας, του Νότου.

Τελειώνω με μία κουβέντα. Για εμάς το μέλλον της Ευρώπης έχει μεγάλη σημασία, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, και μέσα σ' αυτήν τη λογική τρεις είναι οι μεγάλες κατευθύνσεις. Πρώτον, η κοινωνική συνοχή και οι προτάσεις, τις οποίες ανέφερε ο Υπουργός, είναι εξαιρετικά σημαντικές. Δεύτερον, όμως, πρέπει να επαναπολιτικοποιήσουμε την πολιτική, να ξαναβάλουμε τη δημοκρατία στο κέντρο της δικής μας αντίληψης και της αρχιτεκτονικής, έτσι ώστε οι πολίτες να μην θεωρούν ότι η Ευρώπη είναι ένας εχθρικός οργανισμός και να στρέφονται και έξω από την Ευρώπη και έξω από την πολιτική.

Κάτι τελευταίο: Επειδή ακόμα υπάρχει πολύ μεγάλη συναισθηματική και πολιτισμική πρόδεση σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, ίσως θα πρέπει να σκεφτούμε πιο μεσοπρόθεσμα για τη μεταφορά ισχύος και πόρων από τις Βρυξέλλες στο εθνικό, αλλά κυρίως στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Μόνο εμείς μπορούμε να σκεφτούμε με αυτούς τους τρόπους.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες ηγεσίες, φτιάξατε τα μεγάλα που είπατε, αγαπητέ κύριε Τζαβάρα, και απέτυχαν συνολικά τόσο να καταλάβουν ποια ήταν τα αίτια της κρίσης όσο και να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν αυτήν τη στιγμή τα συμπτώματά της, χωρίς τη δική μας συμμετοχή και συμβουλή.

Σας ευχαριστώ και με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστώ κι εγώ, αν και αυτό ήταν διπλασιασμός του χρόνου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Να σας πω την αλήθεια, αυτόν τον χρόνο μου είχαν πει από την αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κάποιος σας παραπληροφόρησε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, σπανίως γίνονται σοβαρές συζητήσεις στη Βουλή. Ας αφήσουμε να αναπτύξουν τον λόγο τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτό είναι υποκειμενικό, καταλάβατε; Ο καθένας έχει για τον εαυτό του έναν ναρκισσισμό, ότι είναι πολύ καλός.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Λοβέρδος για έξι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, επειδή άκουσα τον Υπουργό στα βασικά του, θέλω να του απευθύνω ένα ερώτημα.

Είναι δυνατόν να μέφεστε εσείς τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για έλλειψη νομιμοποίησης –που δεν είναι άδικο και άστοχο το επιχείρημα, εύστοχο είναι – όταν τον πρώτο χρόνο της διακυβέρνησής σας έχετε καθιερώσει το πιο μισητό σχήμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το «διευθυντήριο»;

Το κατοχυρώσατε με τη λειτουργία σας με τους Γερμανούς το πρώτο εξάμηνο-επτάμηνο της διακυβέρνησής σας. Καθιερώσατε την πιο αντιδεδοντολογική, αντιθεσμική και τελείως του παρελθόντος πρακτική και είχατε προκαλέσει ως Κυβέρνηση και αντιδράσεις από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, που φυσικά δεν συμμετείχαν εκεί και αισθάνονταν θιγμένες. Τέλος πάντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Πώς το εννοείτε; Εξηγήστε μου για να απαντήσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ενωτό το πρώτο επτάμηνο, οκτάμηνο, εννέαμηνο –αν θυμάστε–, τις διευθετήσεις που επιχειρούσε να κάνει για την Ελλάδα ο κ. Τσίπρας με ένα μικρό «διευθυντήριο», παρακάμπτοντας όλα τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ανοίγοντας έναν δρόμο πολύ ολισθηρό. Τέλος πάντων. Κριτική στην κριτική είναι αυτό.

Πάντως, η επερώτηση είναι αιφνιδιαστικά χρήσιμη. Δεν έχουμε συζητήσει ούτε στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής για τα θέματα αυτά και είναι πράγματι σοβαρά και επίκαιρα θέματα, όπως και αν τα βλέπει ο καθένας και η καθεμία από εμάς.

Έχει μέλλον η Ευρωπαϊκή Ένωση; Καλείται να έχει. Κατά την άποψή μας, πρέπει να έχει. Καταθέτουμε εισαγωγικά με την παρέμβασή μας ως Δημοκρατική Συμπαράταξη αυτόν τον αυτο-

νότο για εμάς στόχο.

Για να σχεδιάζουμε, όμως, το μέλλον, πρέπει να καταλαβαίνουμε το παρόν και βάσει αυτού του παρόντος αδρομερώς να βλέπουμε τι μπορεί να σκεφτούμε γι' αυτά που έρχονται, που πρέπει να έρθουν.

Επίσης, πρέπει να αναλογιστούμε ότι επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση –η ΕΟΚ στην αρχή- προσέφερε λύσεις και σε ό,τι αφορά τον κίνδυνο αποσύνθεσης της Ευρώπης, αλλά και σε ό,τι αφορά την ευμάρεια των πολιτών της μετά τον πόλεμο, νομιμοποιήθηκε εντονότατα.

Οι μεγαλύτεροι από εμάς θυμούνται τον μεγάλο στόχο της Ελλάδας να γίνει μέλος της ΕΟΚ σε προηγούμενες δεκαετίες. Ως απάντηση στα μεγάλα προβλήματα που είχαμε εμφανίστηκαν δύο λύσεις στην Ευρώπη, το σχέδιο Μάρσαλ και η δημιουργία των τριών ευρωπαϊκών κοινοτήτων.

Εντυπωσιακά αποτελέσματα, αμέσως μάλιστα, που έκαναν πολλούς –επικαλούμαι τον Μαζάουερ Μαρκ με τη «σκοτεινή ήπειρο»- να λένε ότι η ενωμένη Ευρώπη είναι η μεγαλύτερη οικονομική, κοινωνική και –προσέξτε- δημοκρατική επιτυχία της ιστορίας.

Μόλις εμφανίστηκαν, όμως, τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα, η απονομιμοποίηση άρχισε. Άρχισε με αφορμή την κρίση, όπως ξέσπασε στην Ευρώπη και πρώτα απ' όλα στην Ελλάδα; Όχι. Είχε ξεκινήσει η απονομιμοποίηση. Θυμίζω το δημοψήφισμα για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα στην Ολλανδία αλλά και τη Γαλλία, δύο από τις ιδρυτικές χώρες της ΕΟΚ, της ευρωπαϊκής προοπτικής.

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε σε αυτόν τον δρόμο που ανοίγεται μπροστά μας –και πρέπει η Ελλάδα να τον διανύσει- ποιες πιστεύουμε ότι πρέπει να είναι οι στοχεύσεις και το πρώτο πληθυντικό που χρησιμοποιώ είναι κατά κυριολεξία και όχι απλώς ένα σχήμα.

Πρέπει να δούμε ποια ζητήματα έχουν αναδειχθεί και από την πραγματικότητα, όπως εμείς την αντιλαμβανόμαστε, αλλά και όπως την αντιλαμβάνονται οι περισσότεροι. Πρώτον: Οικονομία, ανάπτυξη, κοινωνικό κράτος. Δεύτερον: Ασφάλεια, τρομοκρατία. Τρίτον: Μετανάστευση, είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε.

Χρειαζόμαστε δικαιότερη Ένωση με συμμετρία στην ανάπτυξη; Ναι και πρέπει να δούμε πώς αυτό μπορεί να επιτευχθεί. Χρειαζόμαστε περισσότερους ευρωπαϊκούς οικονομικούς θεσμούς; Ναι, γιατί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν αρκεί.

Ο προτεινόμενος ευρωπαϊκός σχεδιασμός μάς δείχνει την καθιέρωση του Υπουργού των Οικονομικών ως μία λύση, που τη λέμε πολλοί, αλλά με κοινή δημοσιονομική πολιτική; Όταν ο Πρωθυπουργός, ο δικός μας Πρωθυπουργός, ο Έλληνας, μιλάει για Υπουργό Κοινωνικής Ασφάλισης –κι εσείς το επαναλάβατε σήμερα- μπορεί να σταθεί αυτός, χωρίς κοινή δημοσιονομική πολιτική; Πού θα πατάει; Θα είναι όπως ο Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης, που είναι το παράγωγο των πολιτικών άλλων Υπουργών; Δεν βγαίνει πέρα. Ή θα κυριολεκτήσει κανείς ή καλύτερα να μην μιλάει, γιατί πέφτει σε αντιφάσεις.

Να αναβαθμιστεί το ESM. Ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο θα είναι προτιμότερο, για πολλούς και διαφόρους λόγους. Να ενοποιηθεί η τραπεζική ένωση με το σύστημα ασφάλειας των καταθέσεων και να προκύψουν κι άλλοι θεσμοί για τη δημιουργία αυτού που έλεγε ο Δημήτρης Τσάτσος ως «Ευρωπαϊκό Δήμο» και για την ανάγκη δημιουργίας τους.

Για να δούμε, όμως, για κάποια από αυτά τι ακούγεται και για να δούμε κατά πόσο είστε θετικοί, ως ελληνική Κυβέρνηση, για να τα αντιμετωπίσουμε.

Ο Πρόεδρος Μακρόν πρότεινε –εγώ συμφωνώ απόλυτα- για τη διεθνή συνεργασία, προκειμένου να εξαλείψουμε την τρομοκρατία: Κοινή στρατιωτική δύναμη, ευρωπαϊκό εισαγγελέα για θέματα τρομοκρατίας, δημιουργία ειδικής ευρωπαϊκής ακαδημίας κατά της τρομοκρατίας. Γι' αυτά τι λέτε;

Εδώ για την PESCO, για τη μόνιμη δομική συνεργασία, ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης δεν μας έχει μιλήσει. Δεν έχουμε ακούσει λέξη από την πλευρά της ελληνικής Κυβέρνησης για κάτι που συντελείται και που διαβάζουμε στις σοβαρότερες εφημερίδες ότι η Ελλάδα συμμετέχει. Με ποια άποψη συμμετέχει; Τι λέτε εκεί; Εδώ στην Ελλάδα συζητάμε για τη Σαουδική Αραβία. Εδώ

στην Ελλάδα μάς έχετε μπλέξει σε έναν διάλογο που πάει αλλού.

Επί τη ευκαιρία –και πριν ολοκληρώσω- θα καταθέσω και αδιαβήματα, κυρία Πρόεδρε, οκτώ έγγραφα, που δείχνουν πόσο θέλατε αυτόν τον φοβερό μεσάζοντα, πώς ο κ. Καμμένος δεν μπορούσε να προχωρήσει χωρίς τον μεσάζοντα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, αυτά τα έχετε ήδη δημοσιεύσει στο «Πρώτο Θέμα» από τις 18.50'. Με ακούτε; Δεν με ακούτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λέω, κύριε Υπουργέ, ότι μπορεί να μην έχουμε συζητήσει ποτέ για τα θέματα αυτά, να μην έχουμε πει για την PESCO ούτε μία λέξη, να μην έχουμε κάνει ούτε μία συνεδρίαση και να λέει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος κι εσείς ότι έχετε πολιτική, την οποία έχετε καταστρώσει και απλώς, για λόγους που δεν μπορούμε να καταλάβουμε, δεν την ξέρουν τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα κι ο ελληνικός λαός;

Ας πούμε για το μεταναστευτικό. Υπάρχουν χώρες –η δικιά μας είναι σε αυτές, αλλά υπάρχουν κι άλλες- που δέχονται πολύ μεγάλη πίεση από το μεταναστευτικό κι έχουν δομικό πρόβλημα, πολλές φορές, τα πολιτικά τους συστήματα. Έχουμε πολιτική απέναντι στο πρόβλημα; Την πολιτική που γεύονται τα νησιά μας, δεν την λες και πολιτική. Δεν τη λες και πολιτική απέναντι σε αυτό που μας απειλεί, να κλείσουν οι άλλοι τα δικά τους σύνορα απέναντί μας, αυτό που υφίστανται οι Έλληνες πολίτες τώρα, όταν πηγαίνουν στη Γερμανία. Αυτό είναι κομμάτι της στρατηγικής σας απέναντι στο μεταναστευτικό; Φαντάζομαι ότι δεν θα είναι. Πάντως, μία πολιτική σας στο θέμα αυτό, που να έχει μία ευρωπαϊκότητα, δηλαδή να ξεφεύγει από τα δικά μας πλαίσια, φοβάμαι πως δεν έχω δει.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι δεν υπάρχει περίπτωση, ένας πολιτικός οργανισμός, που έχει για μια συγκεκριμένη συγκυρία κορυφαία θέση στο ελληνικό πολιτικό σύστημα, να μπορεί να προχωρήσει σε μια τέτοια δύσκολη διαδρομή, αν δεν έχει ξεκαθαρισμένα στο εσωτερικό του τα βασικά προτάγματα κι αν δεν έχει ανθρώπους, που να μπορούν να τα αρθρώσουν με δύναμη, με πίστη και να οδηγήσουν στη συλλογικότητα, στην οποία ανήκει.

Οι εσωτερικές σας προσλαμβάνουσες αντανakλώνται στην κεντρική σας πολιτική κι αυτό το βλέπει κανείς, όχι όταν ακούει να μιλάει ένας Υπουργός ή Υφυπουργός των Εσωτερικών, αλλά όταν ακούει να μιλάει ο οποιοσδήποτε άλλος Υπουργός, που συμμετέχει στη συλλογική ευθύνη και λειτουργία του δικού σας Υπουργικού Συμβουλίου.

Πώς είναι δυνατόν να συναρμολογούνται αυτά που λέτε –και μ' αυτό θα κλείσω- με φράσεις του Πρωθυπουργού –περίπου ως καταγγελία- πρόσφατα στη Λισαβόνα, για την οικονομία της αγοράς, πάνω στην οποία είναι χτισμένος όλος ο δυτικός κόσμος;

Το δικό μας ζητούμενο, όταν μιλάμε και εκφέρουμε πολιτικό λόγο από το Κέντρο και την Κεντροαριστερά, είναι το πώς θα μπορέσουμε μέσα στα συνολικά προτάγματα να χωρέσουμε ως πρωτεύον πρόταγμα μια απόπειρα κοινωνικής ισορροπίας και άμβλυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων, κατά το δυνατόν.

Πρέπει να έχεις, όμως, την ευρύτερη στρατηγική για να το βάλεις αυτό. Αν σου λείπουν όλα τ' άλλα και το πετάς αυτό, είσαι ένα κομμάτι, που δεν ανήκει στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, που μπορεί να ανήκει στα καταγγελλικά κομμάτια των πολιτικών συστημάτων –και δόξα τω Θεώ, στην Ελλάδα αποκτήσαμε πολλά- αλλά όχι σε αυτούς που μπορούν με υπεύθυνο τρόπο να διαμορφώσουν στρατηγικές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ πιστεύω ότι έχει γίνει πια σαφές –αυτό πια είναι δεδομένο- πως η Ελλάδα ανήκει στη δύση. Το βασικό κομμάτι, όμως, της δύσης, που διδάσκει και πολιτισμό, αλλά και που διδάσκει ισορροπίες ανάμεσα στην αποτελεσματικότητα και το κοινωνικό κράτος, είναι η Ευρώπη και το σχήμα της, που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί πρέπει να προχωρήσουμε.

Όσοι την καταγγέλλουν, δεν μπορούν να έχουν κανέναν ρόλο και καμμία συμμετοχή στην κοινή μας πορεία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, δεν με ακούσατε, όταν μίλησα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν άκουσα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Λέω ότι έχετε καταθέσει αυτά τα έγγραφα από τις 18.55' στο «.» και η είδηση λέει ότι έχουν κατατεθεί στη Βουλή μαζί με την ομιλία του κ. Λοβέρδου. Καλό είναι να ενημερώνετε τι ώρα θα μιλάτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά τον προγραμματισμό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θέλετε μήπως να προλάβετε τις ειδήσεις των 20.00' ή των 21.00'?

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Κάνω και εγώ τον προγραμματισμό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Η Βουλή, όμως, δεν είναι το μέσο για να απευθυνόμαστε. Κάντε το μόνος σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μου δίνετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, δεν χρειάζεται. Έχουμε καταλάβει όλοι γιατί το κάνετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν το χρειάζομαι αυτό που λέτε, κυρία Πρόεδρε. Άλλοι το χρειάζονται, σαν κι εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν κατάλαβα τι είπατε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν το χρειάζομαι ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εν πάση περιπτώσει, η Βουλή δεν είναι το μέσον, για να κάνουμε τη δημοσιότητά μας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ούτε εσείς είστε κριτής κανενός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι είπατε; Ανοίξετε το μικρόφωνο, παρακαλώ, για να καταγράφονται αυτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ούτε εσείς είστε κριτής κανενός. Να είστε πιο προσεκτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, είμαι Πρόεδρος και δεν θέλω να αισθάνομαι ότι με χρησιμοποιούν διάφοροι εδώ, για να εντυπωσιάσουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν ξέρω τι είστε. Πάντως, κριτής των άλλων δεν είστε και να προσέχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, καλό είναι να είστε προσεκτικός. Έχετε κάνει πολλά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να προσέχετε λιγάκι, κυρία Πρόεδρε, γιατί παραβιάζετε και τον ρόλο σας πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κάντε μου μομφή, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, δεν θα σας κάνουμε τη χάρη. Θα λέμε, όμως, αυτό που θέλουμε κι εσείς να σκέφτεστε με το «μέσα» μυαλό σας για να είστε σοβαρή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, θα καθόμαστε εδώ σαν «μάρμαρα», να μας χρησιμοποιείτε! Πρόεδρος είμαι και διευθύνω τη συζήτηση. Δεν είμαι εδώ για να σας υπογράψω τα έγγραφα! Σας παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ σας παρακαλώ! Να είστε πιο σοβαρή. Να σοβαρευτείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τελειώσαμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώταρος για έξι λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Με την απαραίτητη ανοχή σας, ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όχι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι ευπρόσδεκτος ο κ. Ερντογάν ούτε στην Ελλάδα ούτε στην Αθήνα ούτε στη Θράκη. Όλοι γνωρίζουν –και εσείς– ότι θα έρθει και θα κάνει, εκτός από επικοινωνιακό σόου, και ουσιαστική δουλειά, σε βάρος της εθνικής ακεραιότητας της πατρίδας μας. Για μία ακόμη φορά μέσα σε λίγους μήνες θα δούμε πάλι έναν ανώτατο Τούρκο αξιωματούχο να αλωνίζει στη Θράκη μας και το ελληνικό κράτος να συμπεριφέρεται σαν γιουσουφάκι.

Αναφέρθηκε ο κ. Κατρούγκαλος κάποια στιγμή στην ομιλία του σε ένα σύμπωμα της ψυχολογίας –αν δεν κάνω λάθος– σχετικά με την ολική τύφλωση. Ολική τύφλωση, κύριε Κατρούγκαλε, θα έπρεπε –εκτός και εάν μιλούσατε για αυτοκριτική– να κάνετε σαν

Κυβέρνηση, με όλα όσα έχετε πει στο πρόσφατο παρελθόν, με όλα όσα πράττετε τώρα και με όλα συμβαίνουν γενικότερα στην κοινωνία μας.

Η ανησυχούσα Νέα Δημοκρατία έφερε μια επίκαιρη επερώτηση, σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης. Το ζήτημα κατ' αρχάς, είναι εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το ίδιο με την Ευρώπη. Εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι Ευρώπη η Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικότερα όπως είναι δομημένη στην εποχή μας.

Κατ' αρχάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ποιες είναι οι θέσεις σας για την Ευρώπη, για την ολοκλήρωση και για όλα όσα μας είπατε κατά τη διάρκεια των ομιλιών των Βουλευτών σας; Έχετε θέσεις ή οι θέσεις είναι ό,τι σας επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η δικτατορία του Eurogroup, της Κομισιόν και όλων αυτών των στελεχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι μάλιστα, δεν είναι καν αιρετοί, αλλά οι περισσότεροι εξ αυτών είναι «φυτευτοί»;

Για ποια Ευρωπαϊκή Ένωση ομιλείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των υπολοίπων κομμάτων, που όλοι προσπαθείτε –κάνετε έναν διαγωνισμό– να δείξετε το φιλοευρωπαϊκό σας πρόσωπο; Είναι αυτή του 1981, όταν εισήλθε η πατρίδα μας στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα; Επρόκειτο για μια οικονομική κοινότητα, όπου τα κράτη-μέλη θα είχαν ωφελήματα, σε σχέση με άλλα κράτη, τα οποία δεν ήταν μέλη αυτής της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2017 με το εγκληματικό ευρώ και τις συνέπειες αυτού του εγκληματικού ευρώ, τις οποίες βιώνουν όλοι οι Έλληνες πολίτες; Ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μνημονίων, της κοινωνικής καταστροφής, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των λαθρομεταναστών, του Τζορτζ Σόρος και όλων αυτών, οι οποίοι, το μόνο το οποίο απεργάζονται μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η διάλυση της πραγματικής Ευρώπης;

Και είδαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, με αυτό το έγκλημα του ευρώ, να προχωράει στην ουσία στον διαχωρισμό της δημοσιονομικής από την οικονομική και νομισματική πολιτική και την αδυναμία της όποιας άσκησης εθνικής ανεξαρτητητής οικονομικής πολιτικής από τα κράτη-μέλη, που απαρτίζουν την Ευρωζώνη κατά κύριο λόγο. Διότι τα κράτη της Ευρωζώνης για τις δημόσιες δαπάνες τους δανείζονται αναγκαστικά με τοκογλυφικά επιτόκια για τα σημερινά δεδομένα από τις ιδιωτικές τράπεζες, αυτές που έχουν χρεοκοπήσει πολλάκις.

Και ο ελληνικός λαός δανείζεται συνεχώς, μέσω των ανακεφαλαιοποιήσεων ή παλαιότερα με τις κρατικές εγγυήσεις, για να τις ξαναχρεοκοπούν και να τις ξαναχρεοκοπούν. Και την ίδια ώρα, δανείζουν τα κράτη, ενώ αυτά δανείζονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με πολύ χαμηλά επιτόκια. Σε αντίθεση με όσες χώρες, παρ' ότι είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι μέλη της Ευρωζώνης, οι οποίες στην κυριολεξία, πετάνε. Χαρακτηριστικά η Δανία, η οποία έχει το εθνικό της νόμισμα, δεν χρωστάει πλέον τίποτα σε κανέναν. Είναι η πρώτη χώρα σε ολόκληρη την Ευρώπη που έχει μόνο. Η οικονομία της Σουηδίας, μία άλλη σκανδιναβική χώρα, που και αυτή έχει εθνικό νόμισμα, βρίσκεται στα καλύτερά της.

Η Τσεχία, μία χώρα, η οποία μπήκε πολύ μετά από την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, βλέπει να πραγματοποιείται ο ορισμός του success story με ανεργία μόλις στο 3%. Διότι αυτό είναι success story, όχι αυτά που μας έλεγε παλαιότερα η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ ή η τωρινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξαρτήτων Ελλήνων περί επιτυχημένων πολιτικών και πρακτικών, όταν η ανεργία κινείται στο 21% και πάνω.

Η Βουλγαρία και η Ρουμανία είναι δύο χώρες, οι οποίες εισήλθαν εσχάτως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά έχουν προχωρήσει οικονομικά και οι ρυθμοί ανάπτυξης τους είναι αξιοζήλευτοι, με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει. Η Πολωνία, άλλη μία χώρα, η οποία εισήλθε πολύ μετά την Ελλάδα και αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το εθνικό της νόμισμα, βλέπει τους οικονομικούς της δείκτες να πηγαίνουν πολύ καλά.

Ποια Ευρώπη θέλετε; Αυτή που βρίσκεται φορολογικών παραδείσων; Γιατί όλες οι χώρες αυτές, που μας κουνάνε το δάχτυλο, έχουν και από έναν φορολογικό παράδεισο, πλην της Ελλάδος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετεξελίχθηκε από οικονομική ένωση σε ένα κλειστό γκρουπ ολίγων, του Eurogroup, της Commission,

που λαμβάνει αποφάσεις, παρά τη θέληση των ευρωπαϊκών λαών, παραδείγματος χάριν η ΤΤΙΡ εις βάρος των αγροτών και απέναντι ακόμα και στα ευρωκοινοβούλια, τα οποία είναι τα μόνα που είναι εκλεγμένα σε αντίθεση με όλους αυτούς, οι οποίοι πράττουν πολιτική εις βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ασκή εξωτερική πολιτική και μάλιστα καταστροφική, όπως στην περίπτωση της Ρωσίας, όπου μόνο η Ελλάδα έχει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ζημιές από αυτό το ανοούσιο εμπόργκο. Στη Συρία, να θυμηθούμε τι έλεγε ο τότε Υπουργός κ. Αβραμόπουλος, σε ερώτησή της Χρυσής Αυγής: «Το απονομιμοποιημένο καθεστώς Άσαντ». Και τώρα τι έγινε, που άλλαξε το παιχνίδι; Το νόμιμο καθεστώς της Συρίας επεβλήθη, έχουν αλλάξει όλα τα δεδομένα στη Μέση Ανατολή και η Ελλάδα είναι από την πλευρά των χαμένων, αυτών, οι οποίοι ήθελαν τη διάλυση της Συρίας και άλλων κρατών.

Τα ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση έπραξε και στη Γιουγκοσλαβία με την ολέθρια εξωτερική πολιτική της. Το ίδιο και στα Σκόπια, που δεν βλέπουμε καμμία αλληλεγγύη, σε σχέση με το ζήτημα που έχει η Ελλάδα απέναντι στους Σκοπιανούς. Είδαμε και την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ενδυνάμωσε τους τζιχαντιστές, σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου χρηματοδοτώντας και εκπαιδεύοντάς τους.

Τι να πούμε; Να πούμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση του προσφυγικού, της αποχριστιανοποίησης, της ανηθικότητας, των gay parade, της δημογραφικής καταστροφής όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τρομοκρατίας, για την ανήμπορη Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσει την ισλαμική τρομοκρατία, που έχει κατακλύσει ολόκληρη την Ευρώπη, για τον Ευρωστράτο, ο οποίος δεν μπορεί να προστατέψει ούτε τον εαυτό του και θέλουμε να έρθει να προστατέψει τα σύνορά μας και τα σύνορα όλης της Ευρώπης, απέναντι σε οποιεσδήποτε απειλές; Ή για τη Συνθήκη Σέγκεν, η οποία θα έπρεπε να καταργηθεί, γιατί είναι ίσως ο καλύτερος τρόπος, για να διασφαλιστούν τα σύνορα κάθε χώρας και όχι να βλέπουμε α λα καρτ κάποιες χώρες να το εφαρμόζουν και κάποιες άλλες όχι;

Γι' αυτό, κύριε Κουμουτσάκο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οι ευρωσκεπτικιστές είναι πραγματικοί Ευρωπαίοι. Είναι αυτοί, οι οποίοι αγαπάνε πραγματικά την Ευρώπη και δεν αγαπάνε όλα όσα εσείς εσχάτως -ίσως και παλαιότερα- επιθυμείτε. Και ανεβαίνουν, όσο και αν προσπαθείτε να χρυσώσετε το χάπι και να καθησυχάσετε. Το είδαμε στη Βρετανία, το είδαμε στη Γαλλία, το είδαμε στη Γερμανία -εδώ το κοιτάζουμε αλλιώς- το είδαμε στην Αυστρία, που αναγκάστηκαν να προκηρύξουν ξανά εκλογές, για να μην βγει ο εθνικιστής, το βλέπουμε παντού και θα το δούμε λίαν συντόμως και το 2019.

Γιατί; Μήπως η ασφάλεια, που προσφέρει η τωρινή Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει να κάνει σε τίποτα με αυτό, το οποίο οραματίζονται οι πραγματικοί Ευρωπαίοι; Το χάος των ανοικτών συνόρων; Η ηθική των ευρωσκεπτικιστών, απέναντι στην ανηθικότητα των κομμάτων των κτηνοβατών και των παιδεραστών, που υπάρχουν στην Ολλανδία, στη Γερμανία και αλλού;

Οι πατρίδες και τα έθνη, που θέλουν οι ευρωσκεπτικιστές απέναντι στον Σόρος, στις μη κυβερνητικές οργανώσεις και στην πολυπολιτισμικότητα, που επιθυμείτε όλοι εσείς, που θέλετε αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση, που οδηγείται στον γκρεμό;

Στον θεσμό της οικογένειας, που επιθυμούν οι ευρωσκεπτικιστές απέναντι στο τρίτο φύλο και στα gay parade και όλα όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη; Ή αυτό το οποίο θέλουν οι ευρωσκεπτικιστές είναι μια χριστιανική Ευρώπη απέναντι σε όλους όσους είσατε ισλαμολάγνοι, με τον άλφα ή βήτα τρόπο;

Ας δούμε και τις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Το 72% των Ευρωπαίων πιστεύει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση κινείται προς εντελώς λάθος κατεύθυνση. Το 77% των νέων Ελλήνων θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η αιτία της καταστροφής τους και το 48% των Ελλήνων δεν αποδέχεται πλέον την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ή να μιλήσουμε για κάποιους οικονομικούς δείκτες; Το 1981 το έλλειμμα ήταν στο 9,1% ή 32,8% ως ποσοστό του ΑΕΠ και φτάσαμε στο 2017, με τα πολύ καλά και τα ευεργετικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το χρέος να είναι στο 200% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ημερομηνία λήξης, όπως λέει και η μελέτη Stratfor, η οποία αντικατοπτρίζει την ωμή πραγματικότητα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ πεθαίνουν αργά, βασανιστικά και δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Ίσως, λέει η μελέτη Stratfor, επιβιώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, με κάποιον τρόπο, όμως σε οικονομικό, πολιτικό, στρατιωτικό επίπεδο θα κυριαρχούν οι διμερείς ή οι περιορισμένες πολυμερείς σχέσεις και δεν θα καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα, δεν θα είναι δεσμευτικές. Εκτός από την Ελλάδα, όπου όλοι προσπαθείτε, τα κόμματα του «συνταγματικού τόξου» -εντός πολλών εισαγωγικών- να κρατήσετε την Ελλάδα ως τελευταίο τροχό της αμάξης, ως παρία σε αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, που πεθαίνει. Μιλάμε για τον ραγιαδισμό, σε όλο του το μεγαλείο.

Τον δρόμο, όπως σας είπα, τον έδειξαν όλοι αυτοί οι Ευρωπαίοι, που σιγά-σιγά αφυπνίζονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παναγιώταρε, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με δύο προτάσεις.

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, για την οποία τόσο πολύ ομιλείτε όλοι, περισσότερο θυμίζει την ολοκλήρωση του βιαστή απέναντι στο θύμα του και δεν έχει σε τίποτα να κάνει με αυτό, το οποίο θα έπρεπε να ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρώπη θα ανασυσταθεί, θα ξαναγεννηθεί και αυτό θα γίνει μόνο πάνω στα έθνη-κράτη, στην Ευρώπη των πατριδών και του χριστιανισμού. Η δική σας Ευρώπη τελειώνει. Η νέα Ευρώπη, αυτή η οποία θέλουν τα έθνη και οι λαοί, έρχεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν καλέσω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα νότια θεωρεία, αφού προηγουμένως ξενανήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι δύο μέλη από τον Σύλλογο «Σπίτι της Ευρώπης των Αθηνών».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Δεν ξέρω αν γνωρίζατε την ημερήσια διάταξη, γιατί συζητάμε ακριβώς για το μέλλον της Ευρώπης, ή ήλθατε συμπτωματικά. Σε κάθε περίπτωση, σας ευχαριστούμε.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταγγέλλει στην εργατική τάξη το νέο πολιτικό έγκλημα, στο οποίο προχώρησε στις 18.00' η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ απέναντι στην εργατική τάξη και στα δικαιώματά της.

Αποτελεί πρόκληση η τροπολογία, την οποία φέρατε σαν τους κλέφτες. Η ενέργειά σας αυτή αποτελεί τον ορισμό της πολιτικής αλητείας, κύριοι της Κυβέρνησης. Με αυτόν τον άθλιο τρόπο επικυρώνετε το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης, που θα φέρει νέα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, τσακίζοντας τη ζωή της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων.

Η Κυβέρνησή σας αποτέλεσε τον πλασιέ του κεφαλαίου. Δίνει συγχωροχάρτια στα αιτήματα του ιμπεριαλισμού και τώρα επιδιώκετε να τσακίσετε το ύψιστο δικαίωμα, τη μεγαλύτερη κατάκτηση της εργατικής τάξης: το δικαίωμα στην απεργία.

Ποδοπατείτε και χλευάζετε με αυτή σας την πράξη το αίμα και τις θυσίες της εργατικής τάξης σε όλη τη γη, για να διασφαλίσετε τα δικαιώματά της. Είσατε αδίστακτοι μπροστά στην ανάγκη εφαρμογής όλων των μέτρων που εξυπηρετούν το κεφάλαιο και τους οργανισμούς του, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό και καθημερινά παίρνετε τα εύσημα των πολιτικών εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου των Ηνωμένων Πολιτειών.

Είστε θλιβεροί, γιατί σαν τους κλέφτες φέρνετε την τροπολογία για να συζητηθεί αύριο με μια κατεπείγουσα διαδικασία, γιατί νομίζετε ότι έτσι θα πιάσετε στον ύπνο την εργατική τάξη, ότι δεν

θα προλάβουν να οργανώσουν την αντίδρασή τους οι εργαζόμενοι. Είσαστε βαθιά γελασμένοι. Θα τους βρείτε μπροστά σας καθημερινά στους δρόμους, με αποκορύφωμα την απεργία της 14^{ης} Δεκεμβρίου, κύριοι της Κυβέρνησης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Διαρκή απεργία πρέπει να κάναμε τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τις ειρωνειές. Θα έπρεπε να ντρέπεστε γι' αυτά τα οποία κάνετε και ειρωνεύεστε κι από πάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μη χάνουμε τον χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Με βρίζετε. Δεν μιλάω άσχημα για σας. Όταν σε ειρωνεύονται, τι να κάνω κι εγώ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς τσαλαπατάτε το δικαίωμα. Εσείς φέρεστε σαν τους κλέφτες. Εσείς κάνετε αυτές τις πολιτικές απατεωνιές. Το πρόσωπό σας, λοιπόν, πρέπει να βλέπετε στον καθρέπτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Για να μπορούμε και στο θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Στο θέμα μας είμαστε, κυρία Πρόεδρε, γιατί ακριβώς αυτά τα μέτρα τα θωρακίζει και τα επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλα τα κράτη-μέλη. Γιατί τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας ιμπεριαλιστικός οργανισμός. Μια περιφερειακή ένωση των καπιταλιστικών κρατών που η ύψιστη επιδίωξή της είναι να θωρακίσει τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων και να τσακίσει τα δικαιώματα και τη ζωή της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων εργαζομένων.

Αποτελεί πρόκληση η αναφορά ότι είναι όραμα των κομμουνιστών η Ευρωπαϊκή Ένωση από μεριάς του κυρίου Υπουργού. Ήταν όραμα των πιο σκοτεινών και αντιδραστικών κύκλων της Ευρώπης, ακριβώς για να μπορέσουν να αντιπαρεταθούν στον σοσιαλισμό και στο σοσιαλιστικό στρατόπεδο και να μπορέσουν να παίξουν το προκεχωρημένο φυλάκιο απέναντι στις κατακτήσεις των σοσιαλιστικών χωρών και ταυτόχρονα να θωρακίσουν τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων. Σε συνθήκες όξυνσης των ανταγωνισμών και των αντιθέσεων για το μοίρασμα και το ξαναμοίρασμα των αγορών και των πλουτοπαραγωγικών πηγών, αυτό που επιδιώκει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ακριβώς να θωρακίσει τα συμφέροντα των πολυεθνικών της επιχειρήσεων.

Και πώς το καταφέρνει αυτό; Μέσα από τη γενικευμένη επίθεση σε όλα τα κράτη-μέλη, απέναντι στα εργατικά δικαιώματα, απέναντι στις εργατικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης, για να μειώσει τους μισθούς, για να καταργήσει το σταθερό ωράριο, για να καταργήσει τα συλλογικά δικαιώματα και τις συλλογικές συμβάσεις, για να μπορέσει ακριβώς να αυξήσει τον βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Να κατεδαφίσει τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού, προσφέροντας από την άλλη μεριά τα διάφορα ψίχουλα της λεγόμενης κοινωνικής αλληλεγγύης και μέσα από αυτό να οδηγήσει ακριβώς ακόμη περισσότερο στην απόσπαση ανάμεσα στον παραγόμενο πλούτο και τις δυνατότητες που υπάρχουν στο επίπεδο ικανοποίηση των αναγκών των εργαζομένων και των υπολοίπων λαϊκών στρωμάτων.

Να επιβάλει τη δημοσιονομική πειθαρχία, για να πληρώνει ο λαός τα σπασμένα της καπιταλιστικής κρίσης και του συστήματός της, επιβάλλοντας το ευρωπαϊκό εξάμηνο, το σύμφωνο σταθερότητας, τους αυτόματους κόφτες απέναντι στους μισθούς, στις συντάξεις και στα υπόλοιπα δικαιώματα.

Προχωράει στην απελευθέρωση της αγοράς μέσα από το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, για να τσακίσει τους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους και να τους πετάξει βία έξω από την αγορά, για να μπορέσει να μονοπωληθεί ακόμα περισσότερο. Μέσα από την Κοινή Αγροτική Πολιτική ξεκληρίζετε τη φτωχομεσαία αγροτιά και συγκεντρώνετε την αγροτική γη σε όλο και λιγότερα χέρια προς όφελος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην αγροτική οικονομία.

Προχωράτε στη θωράκιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα από τη συκοφάντηση οποιωνδήποτε ριζοσπαστικών αντιλήψεων και απόψεων. Ταυτίζετε τον κομμουνισμό με τον ναζισμό. Είναι η επί-

σημη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει ακροδεξιά κόμματα, αξιοποιεί νεοναζιστικές οργανώσεις και κόμματα, όπως έκανε στην Ουκρανία, προχωρά στη βίαιη καταστολή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, συλλογικών και ατομικών. Προχωρά ακόμα και στη στρατιωτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να προστατεύσει ακόμη και με τα όπλα την εξουσία του κεφαλαίου τόσο στο εσωτερικό της όσο και στο εξωτερικό, για να προστατεύσει με τα όπλα τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων και των πολυεθνικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου γης και στηρίζει τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, οδηγώντας στην οδύνη, στη φρίκη τους λαούς όλης της γης.

Όλη η συζήτηση για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αντανάκλα τίποτε άλλο παρά την όξυνση της ανισομετρίας, τις επιμέρους αντιθέσεις στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντανάκλα τη σαπίλα συνολικά του καπιταλιστικού συστήματος και δεν αμφισβητούν καθόλου αυτές οι συζητήσεις τον ιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα, ότι δηλαδή αποτελεί έναν οργανισμό εχθρικό για τα συμφέροντα και τα δικαιώματα των λαών, των ιδίων των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ευρωπαϊκό κεκτημένο είναι το κεκτημένο του κεφαλαίου, για να τσακίζει την ζωή των λαών στο όνομα της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Και όσες συζητήσεις και αν γίνονται, δεν πρόκειται να αλλοιώσει αυτόν τον χαρακτήρα, αντίθετα θα τον οδηγήσει σε ακόμη πιο αντιδραστική, αντιλαϊκή και αντεργατική κατεύθυνση.

Από αυτή την άποψη, εμείς θεωρούμε –και το επιβεβαιώνει η ίδια η ζωή– ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως και το καπιταλιστικό σύστημα, δεν εξανθρωπίζεται. Και όσο πιστεύουν αυτό, είναι σαν να πιστεύουν ότι ο ήλιος βγαίνει από τη δύση. Η μόνη διέξοδος είναι η αποδέσμευση μέσα από την πάλη των λαών από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, ενταγμένη αυτή η αποδέσμευση στην ανατροπή της εξουσίας της αστικής τάξης από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της, στην κοινωνικοποίηση των μονοπωλιακών ομίλων, στον κεντρικό σχεδιασμό και στον εργατικό έλεγχο.

Σε αυτήν ακριβώς την προσπάθεια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καθημερινά θα οργανώσει την πάλη του λαού, για να μην περάσουν τα αντεργατικά, αντιλαϊκά σχέδια και οι σχεδιασμοί της αστικής τάξης, τους οποίους με ευλάβεια προσπαθεί να υλοποιήσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα προηγηθεί τώρα –κατόπιν συνεννόησης– ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων, ο κ. Σαρίδης και μετά θα ακολουθήσει ο κ. Κατσίκης από τους ΑΝΕΛ.

Κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Να μην υβρίζετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ντροπή σας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Να συμπεριφέρεστε λίγο πιο ευγενικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, σωστά, βλέπουμε εσείς πώς συμπεριφέρεστε στους εργαζόμενους! Η ευγένεια σας μάρανε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Εάν θέλετε να είστε στο Κοινοβούλιο, να μην υβρίζετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μπα, θα πάρουμε την άδειά σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καραθανασόπουλε, κύριε Δουζίνα, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Να μην υβρίζετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Υβριστές είστε εσείς απέναντι στον λαό και τους εργαζόμενους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καραθανασόπουλε, ηρεμία!

Κύριε Σαρίδη, ξεκινήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εχθροί του χάους είναι εξ ορισμού σύμμαχοι της δημοκρατίας. Και οι ικανότεροι από τους εχθρούς του χάους είναι το χαρτί και το μολύβι. Ας πάρουμε, λοιπόν, χαρτί και μολύβι.

Πολύ συχνά παραδεχόμαστε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πως

ο βαθμός ενημέρωσης και το επίπεδο πληροφόρησης των πολιτών, όχι μόνο προδιαγράφουν την κοινωνική τους συμπεριφορά και δραστηριότητα, αλλά επίσης καθορίζουν και την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Όσο πιο πολύ ενημερωμένοι είναι οι πολίτες μιας χώρας, όσο καλύτερα πληροφορημένοι είναι, τόσο πιο ισχυρή είναι η δημοκρατία, τόσο πιο ισχυροί είναι οι θεσμοί της. Σε αυτό, τουλάχιστον, συμφωνούμε όλοι με τα λόγια, γιατί εκ του αποτελέσματος αποδεικνύεται πως κόντρα στη βούληση των συμπολιτών μας το εγχώριο πολιτικό σύστημα υπηρετεί το χάος.

Δυστυχώς, στην Ελλάδα η παραπληροφόρηση και η ασάφεια, τα μισόλογα και τα υπονοούμενα, οι φωνές και οι κραυγές κυριαρχούν απόλυτα στην πολιτική σκηνή. Εκεί που περίμενε κανείς να ακούσει επιχειρήματα, αντικρύζει τη χρήση κίτρινισμένων φύλλων εφημερίδας που έχουν γίνει κίτρινα είτε από τον πολύ καιρό είτε από το χρήμα.

Τη στιγμή που αγωνιούν οι συμπολίτες μας για το αύριο, που όχι μόνο μοιάζει αβέβαιο, αλλά φαίνεται και επικίνδυνο, και περιμένουν να τους παρουσιάσουμε εμείς, οι πολιτικοί, τη λογική που ακολουθούμε στο σκεπτικό μας, εμείς αντιθέτως αποστηθίζουμε και παπαγαλίζουμε κομματικά αφηγήματα.

Ενώ, λοιπόν, περιμένουμε την επίσκεψη Ερντογάν, δεν έχουμε πει ούτε κουβέντα για αυτό το θέμα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα και αφήνουμε τους συμπολίτες μας να βγάζουν μόνοι τους συμπεράσματα για τη συμφωνία Σαμαρά - Ερντογάν το 2013, για το τι σημαίνει αυτή για τη σημερινή Κυβέρνηση και για το αν η σημερινή Κυβέρνηση τίμησε τη συμφωνία ή όχι με την πρόσφατη σύλληψη των εννέα Τούρκων.

Το με πόση σοβαρότητα αντιμετωπίζουμε τις καταστάσεις και το πόσο σεβόμαστε τη βούληση του ελληνικού λαού για συνεννόηση σε εθνικά θέματα φαίνεται και από το πώς ακριβώς αντιμετωπίζουμε το ζήτημα του μουσουλμανικού νόμου.

Στην αρχή η Κυβέρνηση ήθελε να το αντιμετωπίσει με μια τροπολογία. Με χαρά βλέπουμε ότι τελικά έρχεται νομοσχέδιο για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, που πήγε η Κυβέρνηση να το περάσει σαν ένα ζητημάκι.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναρωτήθηκε πρόσφατα δημοσίως από την Ξάνθη πόσοι άραγε γνωρίζουν ότι το μοναδικό μέρος στην Ευρώπη που εφαρμόζεται η σαρία, δηλαδή ο μουσουλμανικός νόμος, είναι η Θράκη.

Ρωτάω κι εγώ με τη σειρά μου -γιατί προσπάθησα να κάνω δύο φορές τον Πρωθυπουργό να μου μιλήσει για αυτό το θέμα, αλλά δεν έγινε δυνατόν- πόσοι άραγε να γνωρίζουν για την ύπαρξη και τη σημασία του νομοσχεδίου που καταθέσαμε, που έρχεται να συζητηθεί στις επιτροπές και να λύσει δήθεν το τόσο μεγάλο πρόβλημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε νομοθετήσει και άλλα νομοσχέδια -ένα κάρνο νομοσχέδιο- με μοναδικό επιχείρημα τα ανθρώπινα δικαιώματα, και για το ζήτημα του μουσουλμανικού νόμου, που είναι και αυτό μεγάλο ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μόλις πρόσφατα, δύο χρόνια μετά, νομοθετήσαμε -κάποια άλλα νομοσχέδια πιο πριν- ίσως για κάποιους άλλους λόγους. Όμως για τόσο σοβαρά θέματα ερχόμαστε κατόπιν εορτής.

Το νομοσχέδιο αυτό το φέρνει ο αρμόδιος Υπουργός Παιδείας, ο κ. Γαβρόγλου, ο οποίος προβληματίζει και από τη δική του την πλευρά με τα πεπραγμένα του σε σχέση με τη διαχείριση των θεμάτων της Διασποράς, όπως και όσα παραδεκτά συμβαίνουν στην Μαριούπολη. Θα πρέπει να μας εξηγήσει ο κύριος Υπουργός πώς παρουσιάζεται ένα τέτοιο νομοσχέδιο την τελευταία στιγμή, δύο μέρες πριν την επίσκεψη Ερντογάν στη χώρα μας.

Πόσοι συμπολίτες μας θα παραπληροφορηθούν για το περιεχόμενο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου; Μήπως όσοι είχαν πληροφορηθεί το περιεχόμενο της τροπολογίας για την Τουρκική Ένωση Ξάνθης; Μήπως όσοι πληροφορήθηκαν και για τους Τούρκους διπλωμάτες, που εξαφανίστηκαν φέτος από το Τουρκικό Προξενείο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λάθος, κατά την άποψη της Ένωσης Κεντρώων, που η Αξιωματική Αντιπολίτευση διάλεξε να αμφισβητήσει το ευρωπαϊκό προφίλ της Κυβέρνησης δύο μέρες πριν από την επίσκεψη Ερντογάν, γιατί ο κ. Ερντογάν δεν έρχεται στην Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο κ. Ερντογάν έρ-

χεται στην Ευρώπη. Δεν θα συναντήσει τον Έλληνα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αλλά τον μοναδικό Ευρωπαϊκό Πρόεδρο, που μιλάει ακόμα με τον κ. Ερντογάν.

Η Τουρκία στο πρόσωπο της Ελλάδας θα συναντήσει ολόκληρη την Ευρώπη. Θα απευθυνθεί στο σύνολο των δυτικών δημοκρατιών και το μέλλον της Τουρκίας θα κριθεί από τη συμπεριφορά της στα εδάφη της Ελλάδας. Περιμένουμε τον κ. Ερντογάν, ως εκπρόσωποι της δημοκρατίας και του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, η Ένωση Κεντρώων αρνείται να συμμετάσχει σε μια προσχηματική συζήτηση, που είναι, κατά τη γνώμη μας, εκτός θέματος και εκτός χρόνου. Γιατί άμα θέλαμε να είμαστε εντός θέματος, θα έπρεπε να αναρωτιόμαστε σήμερα τι τύχη θα είχε η αντίρρηση της Ελλάδος κόντρα στο επιχειρούμενο κλείσιμο των ευρωπαϊκών συνόρων και στην de facto κατάργηση της Συνθήκης Σένγκεν, μια αντίρρηση που όλοι μαζί εκφράσαμε στις αρμόδιες επιτροπές, που όλοι όμως ξέρουμε ότι δεν πρόκειται να εισακουστεί από κανέναν. Αυτό λέει πολλά για το αν η χώρα μας είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει καταστάσεις που θα της επιβληθούν, παρά τη θέλησή της.

Παίρνοντας, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, χαρτί και μολύβι, το συμπέρασμα είναι απλό: Τώρα, είναι η ώρα που πρέπει όλοι μαζί να σταματήσουμε να ασχολούμαστε με οτιδήποτε άλλο, να κοιτάξουμε στα μάτια τον Τούρκο, προσφέροντάς του ταυτόχρονα μια ελπίδα και μια προειδοποίηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Κατσίκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι σε όσους εξ ημών απομείνανε στην Αίθουσα. Μάλιστα, από τους επερωτώντες Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δύο παρέμειναν να ακούσουν και εμάς τους τελευταίους να τοποθετούμεθα επί του θέματος. Θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά, γιατί με τη σημερινή επίκαιρη επερώτησή σας προφανώς εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας για το μέλλον της Ευρώπης. Πλην όμως, το εκδηλώνετε με έναν τρόπο που πραγματικά προβληματίζει. Διότι από τη μία, μιλάτε για εκείνα τα οποία δεν κάνουμε εμείς σε σχέση με το ευρωπαϊκό γίνεσθαι και τη συμμετοχή της χώρας σε αυτό και από την άλλη, δεν κάνετε και την αυτοκριτική σας. Πολλώ δε μάλλον, όταν ακούγεται σε αυτήν την Αίθουσα -πολύ σωστά άλλωστε- ότι οφείλουμε να ακολουθήσουμε μια κοινή ευρωπαϊκή στρατηγική, αλλά χωρίς προτάσεις.

Η σημερινή Κυβέρνηση πολλές φορές έχει τονίσει ότι είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει κοινή γραμμή σύμπλευσης και συμπόρευσης, τουλάχιστον στα εθνικά θέματα και όσα από αυτά συνδέονται με την Ευρώπη και την Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας είμαστε μέλη. Εντούτοις το αντίθετο αποδεικνύεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, όταν είτε σε συνέχεια προηγούμενων επικαιρών επερωτήσεων των προηγούμενων ημερών θέλετε να συνεχίσετε την πολιτική αντιπαράθεση είτε με στείρα πολιτική, την οποία εκφράζετε, θέλετε να περάσετε μηνύματα κομματικού οφέλους έναντι εθνικών γραμμών. Πραγματικά, θα ήταν ευτύχημα εάν όλοι μαζί είχαμε ακολουθήσει σε μια κοινή πορεία εθνικών θεμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, αποτέλεσε για εμένα μια πραγματική απορία, όταν διάβασα το περιεχόμενο των πολλών ερωτημάτων που αποτελούν την επίκαιρη επερώτησή σας. Θα απαντήσω άμεσα σε αυτά με έναν τόπο και μία ημερομηνία: Πνύκα, 7 Σεπτεμβρίου 2017.

Πραγματικά, διερωτώμαι: Πώς το κάνετε αυτό σήμερα και μιλάτε για αδύναμη Κυβέρνηση, χωρίς στρατηγική και χωρίς δυναμική συμμετοχή στη διαδικασία διαλόγου για το μέλλον της Ευρώπης και την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Η ελληνική Κυβέρνηση, μόλις πριν από δύο μήνες, φιλοξενώντας τον Πρόεδρο της Γαλλίας αναφέρθηκε από την Πνύκα διά στόματος του ιδίου του Πρωθυπουργού, του κ. Αλέξη Τσίπρα, στην ανάγκη επανασχεδιασμού της Ευρώπης με στοχευμένες θέσεις και προτάσεις. Η προαναγγελία, ουσιαστικά, της έναρξης αυτού του διαλόγου -για τον οποίο και η ερώτησή σας άλλωστε,

για το μέλλον της Ευρώπης- για την ανάγκη μεταμόρφωσης της Ευρώπης, για τη σύσταση νέων θεσμών μετασχηματισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης με παράλληλη επανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών και περαιτέρω διεύρυνση της δημοκρατίας έγιναν από τον ιερό χώρο της Πνύκας.

Αλέξης Τσίπρας και Εμμανουήλ Μακρόν οριοθέτησαν τις βασικές θεματικές του ευρωπαϊκού διαλόγου που θα συμβάλλει στη δημοκρατικότερη μεταστροφή της Ευρώπης και θα ξαναχτίσει την εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών.

Η Ελλάδα συμμετέχει ήδη ενεργά στο σύνολο των εργασιών που αναφέρονται στο μετασχηματισμό της Ευρώπης. Αν αυτό δεν λέγεται συμμετοχή στο διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης, αλήθεια, διερωτώμαι: Πώς κανείς θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει και να το προσδιορίσει;

Ο Έλληνας Πρωθυπουργός στηρίζει δημοσίως την ανάγκη εμβάθυνσης των ευρωπαϊκών θεσμών, τη δημιουργία θεσμού Υπουργού Οικονομικών και Υπουργού Κοινωνικής Συνοχής της Ευρώπης και τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, μεταξύ άλλων θέτοντας στην ατζέντα του διαλόγου την ανάγκη για μεγαλύτερη σύγκλιση και αλληλεγγύη.

Η ελληνική εξωτερική πολιτική είναι πολυδιάστατη. Η Ελλάδα είναι παρούσα στο ευρωπαϊκό στερέωμα και όχι απλώς συμμετέχει ενεργά, αλλά συνδιαμορφώνει την ατζέντα του διαλόγου για το κοινό μέλλον των χωρών της Ευρώπης.

Σε κάθε περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι επίκαιρες επερωτήσεις άπτονται θεμάτων της άμεσης επικαιρότητας. Προς επίρρωση τούτου, το άρθρο 138 του Κανονισμού της Βουλής ορίζει ότι για θέματα άμεσης επικαιρότητας οι Βουλευτές έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν επερωτήσεις. Το κείμενο της επερώτησης πρέπει να έχει επίκαιρο περιεχόμενο.

Συνεπώς –τοποθετούμαι και κατ' αυτόν τον τρόπο, συγχωρήστε με– δεν αντιλαμβάνομαι την αναγκαιότητα υποβολής της συγκεκριμένης επερώτησης τη δεδομένη χρονική στιγμή.

Έχοντας ωστόσο, παρ' όλα αυτά, ήδη απαντήσει, θα ήθελα με τη σειρά μου να σας ρωτήσω: Πού ακριβώς εντοπίζετε την έλλειψη ενεργού συμμετοχής της Ελλάδας στον πανευρωπαϊκό αυτό δημόσιο διάλογο; Πού το εντοπίζετε; Δεν μας είπατε. Δεν μας είπατε σε ποια σημεία εμείς δεν λάβαμε θέση, δεν είχαμε προτάσεις, δεν διεξήγαμε αυτόν τον διάλογο τον οποίο εσείς μας επισημαίνετε με τρόπο τον οποίο ειλικρινά δεν μπορώ να αντιληφθώ πού στηρίζετε αυτό το επιχείρημα. Πώς ακριβώς στοιχειοθετείτε την επιχειρηματολογία σας για αρνητική κριτική της ελληνικής Κυβέρνησης έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τελικά δεν ξέρω έχετε τόσο αδύναμη μνήμη ή μήπως δεν παρακολουθείτε τις θέσεις της ελληνικής Κυβέρνησης στην ευρωπαϊκή και διεθνή σκηνή; Τι ακριβώς συμβαίνει;

Εκτός αν τελικά δεν είναι αυτός ο σκοπός της σημερινής σας επερώτησης, εκτός αν θέλετε απλά να συντηρείτε, όπως είπα και προηγουμένως, το δημόσιο διάλογο με άλλη θεματολογία εκτός της παρούσας ημερήσιας διάταξης.

Εν πάση περιπτώσει, σας καλώ για ακόμη μια φορά από αυτό το Βήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου να αλλάξετε επιτέλους τη μικροκομματική σας νοοτροπία και τον κοντόφθαλμο λογική σας. Η παρούσα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι αποφασισμένη να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο στο οποίο εσείς την οδηγίσατε. Η παρούσα Κυβέρνηση δίνει λύσεις, τις οποίες εσείς δεν κατορθώσατε να δώσετε και θα συνεχίσει το έργο της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο τελευταίος κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος κ. Σπύρος Δανέλλης από το Ποτάμι και έτσι κλείνει όλη η διαδικασία με τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους.

ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, λένε πως οι οικογένειες είναι αγαπημένες μέχρι να έρθει η ώρα του ξεκαθαρίσματος της κληρονομιάς. Έτσι και οι Ευρωπαίοι ζούσαν μονιασμένοι τις τελευταίες δεκαετίες, υπό καθεστώς σχεδόν ειρηνικής άγνοιας ο ένας για τον άλλο, υπερήφανοι ωστόσο για την κοινή τους πορεία, που φάνηκε να αγγίζει άλλα επίπεδα με τον ενιαίο νόμισμα,

μέχρι τη στιγμή της οικονομικής κρίσης όταν φάνηκε ότι ο βασιλιάς ήταν γυμνός.

Κι όμως το εγχείρημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης και της ολοκλήρωσής της αποτελεί την πιο επαναστατική και καινοτόμα προσπάθεια σταθεροποίησης της ευρωπαϊκής ηπείρου στην ιστορία της ολόκληρης. Έτσι κατάφερε να ξεφύγει από το βεβαρυμένο ιστορικό παρελθόν της και να αποτελέσει μια όαση ειρήνης, σταθερότητας και δημοκρατίας σε έναν κόσμο ολοένα διευρυνόμενης αποσταθεροποίησης.

Αρκεί ωστόσο η υπόμνηση της ιστορικής πορείας για να δικαιολογήσει την σημερινή αναγκαιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη συνείδηση των πολιτών της; Κακά τα ψέματα, οι ευρωπαίοι σήμερα αποτελούν μειοψηφία. Ο ευρωσκεπτικισμός ολοένα κερδίζει έδαφος σε απανωτές ευρωπαϊκές αναμετρήσεις.

Πέραν της ύφεσης και της λιτότητας, η αδυναμία της Ένωσης να διαχειριστεί νέες προκλήσεις, όπως το προσφυγικό-μεταναστευτικό ή την τρομοκρατία, έχουν απομαγεύσει τους Ευρωπαίους πολίτες και, βέβαια, Ευρωπαϊκή Ένωση ερήμην της βούλησης των πολιτών της είναι αδύνατο να υπάρξει.

Στα δέκα χρόνια της οικονομικής κρίσης αναδύθηκε ένα νέο κέντρο εξουσίας, η κυβέρνηση της ζώνης του ευρώ με κεντρικό της όργανο το Eurogroup. Η λειτουργία εκτός των ευρωπαϊκών συνθηκών, η αδιαφάνεια και η έλλειψη δημοκρατικής νομιμοποίησης, αφού δεν λογοδοτεί πουθενά, θέτουν ζήτημα δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης και εξαλείφουν την εμπιστοσύνη των πολιτών. Ο Γιούργκεν Χάμπερμας το χαρακτήρισε ως μεταδημοκρατική απολυταρχία. Είναι, λοιπόν, απόλυτη προτεραιότητα να βάλουμε ξανά την αντιπροσωπευτική δημοκρατία στο κέντρο των ευρωπαϊκών οικονομικών πολιτικών.

Μεθαύριο, Τετάρτη, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, πρόκειται να ανακοινώσει τη δέσμη προτάσεων για την ONE. Οι προτάσεις Γιούνκερ, όπως και οι ιδέες Μακρόν, για το μέλλον της Ευρώπης έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού εντάσσονται σε μια λογική κοινοτικοποίησης της υφιστάμενης προβληματικής διακυβερνητικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το αίτημα για μια κυρίαρχη, ενωμένη, δημοκρατική Ευρώπη, έτσι όπως το διατύπωσε ο Μακρόν στις ιδέες, που κατέθεσε αρχικά στην Πνύκα και, στη συνέχεια, αναλυτικότερα στη Σορβόνη.

Είναι, όμως, ή πρέπει να γίνει κατανοητό πως η οικονομική εμβάθυνση, όσο και αν ολοκληρωθεί, δεν αρκεί για την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Μόνο η κυριαρχία, η ευρωπαϊκή κυριαρχία, μπορεί να διασφαλίσει στους πολίτες το βασικό αγαθό και δικαίωμα της ασφάλειας ως κρατικής υποχρέωσης, όπως και τη διαχείριση των υπερεθνικών διαδικασιών –διεθνές εμπόριο, χρηματοπιστωτικές συναλλαγές κ.λπ.– με παράλληλη προστασία της κοινωνικής συνοχής και των δημοκρατικών κατακτήσεων.

Όσο επιφαντικό και αν φαίνεται, η Ένωση, παρά την πολλαπλή κρίση, το απώδυνο Brexit, την άνοδο των λαϊκιστών και των ακροδεξιών, επιχειρεί το μεγάλο άλμα προς τα εμπρός. Στον ανασχεδιασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αναζήτηση της νέας αρχιτεκτονικής της, όπου όλα δείχνουν ότι οδηγούμαστε, σε ενισχυμένες και αναβαθμισμένες συνεργασίες σε συγκεκριμένα πεδία, η γεωπολιτική θέση της Ελλάδας την καθιστά βασικό εταίρο στον κύκλο που έχει να κάνει με την άμυνα και την ασφάλειά της.

Ρόλο, επίσης, κρίσιμο η χώρα μας έχει να παίξει και στον τεμνόμενο κύκλο της κοινής ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, τη βαρύτητα του οποίου δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε.

Την προηγούμενη Τετάρτη ο αντιπρόεδρος Καταίνεν, αρμόδιος για την απασχόληση, την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα, με τον Επίτροπο Hogan, αρμόδιο για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη, παρουσίασαν τις προτάσεις τους για έναν άλλον τομέα, που κατ' εξοχήν μας αφορά ως χώρα, για τον μέλλον των τροφίμων και της γεωργίας, για μια ευέλικτη, δίκαιη και βιώσιμη κοινή γεωργική πολιτική.

Χαρακτηριστικά ανέφεραν πως η σημερινή ανακοίνωση εξασφαλίζει ότι κάπου θα συμβάλλει στην υλοποίηση νέων και αναδυόμενων στόχων, όπως η προώθηση της ευφούς και ανθεκτικής γεωργίας, η ενίσχυση της περιβαλλοντικής προστασίας και

της δράσης για το κλίμα και η ενδυνάμωση του κοινωνικοοικονομικού ιστού στην ύπαιθρο. Δήλωσαν, επίσης, πως θα καθιερωθεί ένα νέο σύστημα εφαρμογής, που θα προσφέρει στα κράτη-μέλη, στις περιφέρειες πολύ μεγαλύτερο βαθμό επικουρικότητας.

Με άλλα λόγια, δυστυχώς, βαίνουμε στην επανεθνικοποίηση των θεσμικών εργαλείων και μοιραία οικονομικών πόρων για τη στήριξη της γεωργίας. Είναι γνωστό εξ άλλου πως ήδη στο μέσον του πολυετούς προγραμματικού πλαισίου 2014-2020 ο προϋπολογισμός της Ένωσης έχει εκτροχιαστεί εξαιτίας, εκτός άλλων, του κόστους του προσφυγικού-μεταναστευτικού που δεν είχε προβλεφθεί, των μεγάλων καταστροφών, των φυσικών καταστροφών, αλλά και του Brexit, με μεγάλο, ζημιωμένο, βεβαίως, στην αναγκαστική αναθεώρηση στα κονδύλια για την ΚΑΠ και το Ταμείο Συνοχής, δηλαδή, των δύο κατ' εξοχήν πηγών ευρωπαϊκών πόρων για τη χώρα μας.

Για όλα τα παραπάνω, πόσο προετοιμαζόμαστε και πόσο παρόντες είμαστε στις κρίσιμες διαβουλεύσεις όλων των επιπέδων; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στα θέματα αυτά δεν χωρούν ούτε αυτοσχεδισμοί ούτε κομματικές ιδιοτελίες και αντιπαράθεσεις. Επibάλλεται να φανούμε σοφότεροι, να συμφιλιωθούμε μέσω της αυτογνώσης και αυτοκριτικής με την πραγματικότητα, που τόσο αποφεύγουμε, γιατί μπορεί ο αντιευρωπαϊσμός του αντιμνημονιακού λόγου -είτε εκφράστηκε στα Ζάπεια, που δεν πρέπει να τα ξεχνάμε, είτε στις πλατείες των αγανακτισμένων- να οδήγησε και στις δυο περιπτώσεις στην εξουσία, κόστισε, όμως, πολιτικό χρόνο, κόστισε χρήμα και υπέρμετρες θυσίες σε μια κοινωνία, που ακόμη δεν μπορεί να βρει τον δρόμο και τον βηματισμό της και τη θέση της στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε δικαίωμα να φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων, που φαίνεται να εξελίσσονται. Το τοξικό κλίμα που επικρατεί στην εσωτερική πολιτική ζωή δεν πρέπει επ' ουδενί να επηρεάσει την ουσιαστική παρουσία και συμμετοχή της χώρας στις ιστορικές σημασίες υπό εξέλιξη συζητήσεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Δανέλλη και για την τήρηση του χρόνου.

Θα καλέσω στο Βήμα τον κ. Καλαφάτη.

Κύριε Καλαφάτη, επειδή δεν προβλέπεται να αντικαταστήσετε και τον κ. Τζαβάρα, παρακαλώ να είστε όσο μπορείτε πιο σύντομος στον χρόνο. Κανονικά, έχετε πέντε λεπτά. Ο κ. Τζαβάρας έχει άλλα πέντε, γιατί ήδη μίλησε δεκαέξι λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Θα προσπαθήσω να είμαι συνεπής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχουν και οι άλλοι επερωτώντες δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν βλέπω άλλον, γι' αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εγώ δεν είμαι ο κ. Τζαβάρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εσάς βλέπω, κύριε Κουμουτσάκο! Εννοείται ότι θα σας δώσω τον λόγο.

Υπήρξε ένα αίτημα από τον κ. Τζαβάρα να μιλήσει ο κ. Καλαφάτης και αναφέρθηκα στον χρόνο του.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να μην τον εξαντλήσω και να μην σας εξαντλήσω.

Κύριε Υπουργέ, με την τοποθέτησή σας τελικά δικαιώσατε όλες τις ανησυχίες που είχαμε εκφράσει. Πιστεύαμε -και τελικά αυτό αποδείξατε και με την τοποθέτησή σας- ότι το πρόβλημα που έχει η Κυβέρνηση αυτή να συγχρωτιστεί και να συμβαδίσει μαζί με τις ευρωπαϊκές εξελίξεις, να φανεί δηλαδή γνήσιος εκφραστής του ευρωπαϊκού οράματος και να μπορέσει να συνδιαμορφώσει μαζί με τις άλλες ευρωπαϊκές δυνάμεις το μέλλον της, είναι κάτι το οποίο είναι πολύ δύσκολο. Σας δημιουργεί μία ουσιαστική δυσανεξία αυτό το γεγονός.

Είναι ένα εγχείρημα πολύ δύσκολο για μία Κυβέρνηση, που στο DNA της τελικά έχει ένα έντονο αντιευρωπαϊκό στοιχείο, τόσο έντονο που πολλές φορές, ακόμα και όταν τραβιέται από τις εξελίξεις, το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί πραγματικά να συ-

νεισφέρει στον βαθμό, που απαιτούν οι περιστάσεις και οι ανάγκες των καιρών και τα σημεία των καιρών, που είναι πολύ σημαντικά.

Υπάρχει βέβαια και το πρόβλημα της δυσπόστατης έννοιας του ΣΥΡΙΖΑ. Έχω εδώ συγκεκριμένες κινήσεις των γνωστών πενήντα τριών Βουλευτών, τοποθετήσεις, δηλαδή, ενός κόμματος μέσα στο κόμμα, το οποίο αναφέρεται σε ανάγκες ανατροπής των δεδομένων και στο ότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία παραμένει εγκλωβισμένη σε μεγάλο βαθμό στη συμμαχία με τον νεοφιλελευθερισμό.

Είναι ανακοινώσεις, που έχουν γίνει στις 14-12-2016 μέσα από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και τη λεγόμενη «Ομάδα των 53».

Άρα εδώ έχουμε μία εγγενή δυσκολία του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ να συμμεριστεί το ευρωπαϊκό όραμα. Και αυτό προκύπτει βέβαια και από την τοποθέτησή σας εν γένει.

Είναι σημαντικό, λοιπόν, να την υπογραμμίσουμε αυτή τη δυσανεξία. Άλλωστε, εκφράζεται και με τον έντονα διχαστικό λόγο και τρόπο, με τον οποίο αντιμετωπίζετε το ευρωπαϊκό όραμα, κύριε Υπουργέ.

Ξέρετε, η Νέα Δημοκρατία ήταν κατ' εξοχήν η πολιτική εκείνη δύναμη, που εξέφραζε την ανάγκη για ενότητα, για κοινό ευρωπαϊκό όραμα. Εδώ βλέπουμε τον ΣΥΡΙΖΑ να μην μπορεί να ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο.

Θα αναφερθώ μόνο στα συνθήματα που κυριάρχησαν στην ατζέντα σας και προεκλογικά, τα οποία είχαν, βεβαίως, εφαρμογή και στην Ευρώπη και όχι μόνο στο εσωτερικό της Ελλάδας: «Η εμείς ή κανείς»!

Οι δικές σας τοποθετήσεις πίστευα ότι θα είναι διαφορετικές μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή, διαφορετικές από αυτές που έχω αντιληφθεί μέσα από τοποθετήσεις σας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Εσείς εμμένετε ότι πρέπει να έρθει η Αριστερά να ανατρέψει τα πάντα. Νιώθετε ότι η Αριστερά είναι η Ευρώπη και αυτή είναι η βασική μας διαφορά.

Σας το είπα και με άλλο τρόπο ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Τζαβάρας. Εμείς σκεφτόμαστε ευρωπαϊκά για την Ευρώπη. Εσείς σκέφτεστε αριστερά για την Ευρώπη. Και αυτό είναι κάτι που είναι πολύ δύσκολο να φέρει αποτελέσματα και -εάν θέλετε- για εμάς είναι και επικίνδυνο. Και γι' αυτό δεν μπορεί να έχει αποτελέσματα.

Εκτός από το γεγονός ότι έχετε μια δυσπόστατη αντιμετώπιση των πραγμάτων, εκ των εγγενών δυσκολιών που έχετε μέσα στο χώρο σας, το πρόβλημα είναι ακόμη πιο δομικό. Δεν είναι στο DNA σας. Δεν το υπερασπιστήκατε, δεν μπορείτε να το υπερασπιστείτε τώρα.

Τραβιέστε από τις εξελίξεις, τραβιέστε από ένα διάλογο, για τον οποίο εσείς είπατε ουσιαστικά ότι εξαντλήθηκε με δυο τρεις επιτροπές μέσα στη Βουλή και ένα συνέδριο. Μα, το νόημα όλης αυτής της κοσμογονίας που γίνεται εδώ και δυο χρόνια είναι διαφορετικό.

Ακριβώς η καινοτομία αυτής της συνειδητοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την επιτροπή του ίδιου του κ. Γιούνκερ ότι πρέπει να βελτιώσουμε την Ευρώπη, ότι πρέπει να θεραπεύσουμε τις αδυναμίες μας, επιτάσσει και επιβάλλει -και αυτό έγινε- να υπάρξει μια διαφορετική προσέγγιση των πραγμάτων, δηλαδή, να μπορέσουμε να κάνουμε μια συζήτηση διαφορετικού τύπου, όχι να έρθει η ευρωπαϊκή γραφειοκρατία από πάνω και να επιβάλλει πολιτικές νόρμες προς τα κάτω, χωρίς τη συμμετοχή των πολιτών, αλλά να ακολουθηθεί μια αντίστροφη πορεία, να γίνει μια από κάτω προς τα πάνω διαβούλευση.

Και για αυτό ήταν βασική επιταγή αυτής της καινοτόμου διαδικασίας διαλόγου το να συμμετάσχουν κοινωνικές ομάδες στα κράτη-μέλη για να προωθηθεί ο διάλογος και να κινητροδοτηθούν από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών κοινωνικοί φορείς, ινστιτούτα, φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης, οργανωμένες ομάδες πολιτών ώστε να συμμετάσχουν σε αυτό το διάλογο. Αυτό λέμε ότι δεν έχει γίνει από τη δική σας Κυβέρνηση και μάλιστα μια Κυβέρνηση, που υποτίθεται ότι θέλει να προσπιστεί και να κρατήσει για την πάρτη της αυτό το δημοκρατικό, ας πούμε, πνεύμα που τη διαπνέει. Άρα, βλέπουμε ότι επί της ουσίας υπάρχουν προβλήματα.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, το οποίο είπατε και το έχετε πει κι αλλού. Είναι το ζήτημα της κοινωνικής διάστασης της ΟΝΕ. Κατ' αρχάς, γνωρίζουμε όλοι ότι η κοινωνική διάσταση της ΟΝΕ είναι ένα βασικό κομμάτι στο γενικότερο πρόταγμα της οικονομικής ολοκλήρωσης, δηλαδή της Οικονομικής Ενωσης που θα είναι και Νομισματική.

Αυτό φυσικά δεν είναι δική σας προσέγγιση. Μην πάτε να παρουσιάσετε στην κοινωνία ότι η δική σας συμμετοχή είναι ότι βάζετε προ των πυλών, στην πρώτη γραμμή τα ζητήματα της κοινωνικής Ευρώπης. Η κοινωνική Ευρώπη αποτέλεσε από την αρχή μια από τις προτεραιότητες της επιτροπής Γιούνκερ. Αυτό αντανακλάται στις πολιτικές κατευθύνσεις, που εξέδωσε τον Ιούλιο του 2014. Ο κ. Γιούνκερ έχει συγκεκριμένο λόγο στον οποίο αναφέρεται.

Επίσης, για την κοινωνική διάσταση της ΟΝΕ ο ίδιος ο κ. Γιούνκερ δήλωσε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά την εκλογή του ως Πρόεδρος της επιτροπής το εξής: «Θέλω η Ευρώπη να αφιερώσει τις προσπάθειές της στο να καταστεί ένα τριπλό Α στα κοινωνικά ζητήματα με τον ίδιο τρόπο που σημαίνει να είναι τριπλό Α υπό τη δημοσιονομική και οικονομική έννοια».

Συνεπώς, η ανάγκη για μεγαλύτερη προσέγγιση στα βαθύτερα κοινωνικά ζητήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ευρωπαϊκής κοινωνίας, των Ευρωπαίων πολιτών είναι μια προτεραιότητα, που έχει τεθεί ήδη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι κάτι που φέρντε εσείς στο προσκήνιο και δεν πρέπει να δημιουργείτε αυτήν τη λανθασμένη εντύπωση.

Κλείνω την τοποθέτησή μου με το να πω ότι γενικότερα η δική σας συμπεριφορά είναι πάρα πολύ προβληματική. Είναι πολλά τα παραδείγματα, κύριε Υπουργέ, που θα μας έδιναν τη δυνατότητα να σας χαρακτηρίσουμε ως φοβικούς και άτολμους, πολλές φορές ακόμη και στην κριτική που κάνετε.

Φυσικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται κριτική. Εμείς είμαστε οι πρώτοι, που κάνουμε κριτική. Όμως, η κριτική σας έχει διαφορετικό πνεύμα. Εσείς διαπνέεστε από διαφορετικό πνεύμα. Θέλετε να εντοπίσετε τα λάθη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό να επιτελέσετε το βασικό σας πολιτικό στόχο, που είναι να έρθει η Αριστερά από πάνω και να διορθώσει όλα τα κακώς κείμενα. Εμείς θέλουμε να βελτιώσουμε τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γι' αυτό θέτουμε με θετικό τρόπο τα δικά μας προτάγματα.

Εκτός από το διπλό πρόσωπο του Ιανού υπάρχουν και οι μεταμορφώσεις. Ξαφνικά, ενώ μιλούσατε για τον «Ολαντρέου» τον σοσιαλιστή, έρχεστε και γίνεστε φίλος με τον κεντρώο Μακρόν. Ξέρετε αυτό δείχνει μια καιροσκοπική διάθεση απέναντι σε σοβαρά ζητήματα, που αφορούν την Ευρώπη του αύριο.

Βεβαίως, να μην ξεχάσω να αναφερθώ στα αντιφατικά μηνύματα που εκπέμπετε. Στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αρέσκεστε να μιλάτε με συμβολισμούς και να χρησιμοποιείτε σύμβολα ακριβώς για να επενδύετε περισσότερο στη συναισθηματική φόρτιση των πολιτών και με αυτό τον τρόπο πολλές φορές να τους ξεγελάτε.

Στα θέματα, όμως, της εξωτερικής πολιτικής ξέρετε ότι δημιουργούνται προβλήματα. Το γεγονός, δηλαδή, της παρουσίας της Κυβέρνησης μέσω του Πρωθυπουργού στην κηδεία του Κάστρο -που ήταν η μοναδική χώρα από τη Δύση η οποία παρέστη σε τόσο υψηλό επίπεδο και νομίζω σε κάθε επίπεδο- η στήριξη στην κυβέρνηση Μαδούρο την ίδια στιγμή που θέλετε να είστε στην πρώτη γραμμή από πλευράς της Δύσης, αντιλαμβάνεστε ότι στέλνει πολλά αντιφατικά μηνύματα. Βέβαια, είναι αντιφατική και η πολιτική, γιατί βάζετε στην πρώτη γραμμή την προτεραιότητα για τον Υπουργό της κοινωνικής συνοχής, όπως σας είπα και στην πρωτολογία μου, ενώ την ίδια στιγμή με συγκεκριμένες πολιτικές έρχεστε και χτυπάτε βάνουσα την κοινωνική συνοχή στο εσωτερικό της ίδιας της χώρας.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι έχετε πολύ δρόμο να διανύσετε για να φτάσετε σε ένα σημείο να μπορέσετε να παίξετε σημαντικό ρόλο για τα ευρωπαϊκά δρώμενα, για τα ευρωπαϊκά μελλούμενα. Εμείς έχουμε πάντα θετική διάθεση και συγκεκριμένες θέσεις για ένα καλύτερο μέλλον της Ευρώπης και θα είμαστε πάντα εδώ να το υπερασπιζόμαστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Κύριε Κουμουτσάκο, έχετε εξαντλήσει όλο τον χρόνο σας και γι' αυτό έφυγαν, απ' ό,τι κατάλαβα. Τώρα το πρόσεξα. Εσάς σας έμεινε ενάμισι λεπτό. Εγώ θα σας δώσω τρία, αλλά προσπαθήστε, γιατί πρέπει να τελειώσουμε στις 21.15'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είστε πολύ γενναιόδωρη, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το διπλάσιο! Καλή δεν είμαι;

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είναι και η συζήτηση ενδιαφέρουσα.

Θα μου επιτρέψετε, πριν ξεκινήσω αυτό το τρίλεπτο, να κάνω έναν πολύ σύντομο σχολιασμό για την παρέμβαση του εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Είδαμε, κύριοι συνάδελφοι, την Αριστερά, την πραγματική Αριστερά, την Αριστερά της ιδεολογικής συνέπειας, να αποδομεί, να ισοπεδώνει την οπορτουνιστική Αριστερά, δηλαδή την ιδεολογικά τυχοδιωκτική Αριστερά, που αφήνει ιδεολογίες, που ξεχνάει αρχές προκειμένου να παραμείνει στην εξουσία. Έπρεπε να το σημειώσω αυτό.

Ήταν μια σκληρή στιγμή για εσάς, κύριε Υπουργέ, αυτό το οποίο συνέβη πριν λίγο. Διαβάζω ένα tweet: «Ποια θέλουμε να είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση στον 21^ο αιώνα; Αυτή τη συζήτηση πρέπει να ανοίξουμε στην Ευρώπη με ειλικρίνεια και θάρρος σε μια εποχή που οι συσχετισμοί αλλάζουν». Αυτό το tweet έγινε περίπου πριν από είκοσι λεπτά από τον Υπουργό Εξωτερικών.

Ποια θέλουμε να είναι η Ευρώπη στον 21^ο αιώνα; Αυτή τη συζήτηση πρέπει να ανοίξουμε. Άραγε, για ποια στρατηγική μιλάμε; Εδώ έχουμε μια δημόσια παραδοχή ότι μόλις τώρα θα ξεκινήσει η συζήτηση.

Στα προηγούμενα χρόνια που γίνονταν οι μεγάλες ευρωπαϊκές συζητήσεις όταν ξεκινούσε στην Ελλάδα και στις άλλες πρωτεύουσες η συζήτηση για το τότε μέλλον της Ευρώπης, γνωρίζαμε τους βασικούς στόχους των πολιτικών δυνάμεων, τις βασικές τους κατευθύνσεις. Εδώ δεν υπάρχει αυτό. Εδώ έχουμε μια στρατηγική-φάντασμα. Ακούμε για στρατηγική, για απόψεις, για θέσεις. Ποιες είναι αυτές;

Ξεκινά από ένα θεμελιώδες ερώτημα. Γίνεται συζήτηση για την Ευρώπη των πολλαπλών ταχυτήτων. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, λέμε ότι θέλουμε να είμαστε στην πρώτη ταχύτητα, γιατί και τυπικά είμαστε ένα κράτος πρώτης ταχύτητας. Συμμετέχουμε στη Σένγκεν, συμμετέχουμε στην ΟΝΕ, συμμετέχουμε στην ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια, θέλουμε να είμαστε στην πρώτη ταχύτητα. Θα προσπαθήσουμε, θα κάνουμε το παν για να μείνουμε, γιατί τυπικά εκεί ανήκουμε. Να ανήκουμε και ουσιαστικά.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, θέλετε να είστε στην πρώτη ταχύτητα; Και αν αυτή η πρώτη ταχύτητα είναι νεοφιλελεύθερη, κατά την άποψή σας, θα θελήσετε να μείνετε; Σας ενδιαφέρει η πρώτη ταχύτητα για την πρώτη ταχύτητα ή υπό όρους; Αυτό πρέπει να μας το διευκρινίσετε. Είναι βασική κατευθυντήρια γραμμή.

Εμείς λέμε, επίσης, μια ισχυρή Ευρώπη και μέλος αυτής μια ισχυρή Ελλάδα. Εσείς θέλετε μια ισχυρή Ευρώπη ή μια αριστερή Ευρώπη; Αυτό είναι θέμα μεγάλης κατεύθυνσης, προσανατολισμού. Δεν είναι αστεία αυτά τα ερωτήματα.

Αυτό, λοιπόν, σας ρωτούμε σήμερα: Ποιες είναι οι μεγάλες κατευθύνσεις; Πώς απαντάτε σ' αυτά τα θεμελιώδη ερωτήματα; Δεν είναι σχήμα λόγου. Είναι ουσία.

Η Ευρώπη είναι αλήθεια ότι χρειάζεται επισκευές και όχι κατεδάφιση. Εδώ απαντάω σε κάτι εθνικιστικές κορώνες που ακούστηκαν από τα σκοτεινά δεξιά τμήματα της Βουλής. Δεν θέλουμε ξανά τη σκοτεινή ήπειρο που οι λαοί σφάζονταν μεταξύ τους υπό την πίεση των εθνικισμών.

Εμείς θέλουμε μία ενωμένη Ευρώπη ειρήνης και δημιουργίας και έτσι θα πορευτούμε, γιατί αυτό πιστεύουμε ότι είναι το καλό για την ήπειρο, για τους λαούς της, για την Ελλάδα. Δεν θέλουμε να γυρίσουμε πίσω στις σκοτεινές εποχές όπου οι Ευρωπαίοι ζούσαν και υπέφεραν σε έναν πραγματικό εμφύλιο που ακύρωσε τον πολιτισμό τους, που διέλυσε το τότε παρόν τους και, ευτυ-

χώς, έγινε μάθημα για να διεκδικήσουν και να οικοδομήσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Κουμουτσάκο.

Τώρα θα δώσουμε τον λόγο στον κύριο Υπουργό για να κλείσει τη σημερινή μας συζήτηση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά, αλλά προσπαθήστε να είστε πιο σύντομος, αν μπορείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σας θυμίζω ότι έχω και την τριτολογία μου, αλλά θα προσπαθήσω να ολοκληρώσω στο δεκάλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αλλά έχετε πάρει από την πρωτολογία, γι' αυτό το λέω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Εντάξει, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είμαι πολύ καλός λογιστής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Εμείς δεν θα τσακωθούμε. Ξέρετε ότι σας εκτιμώ και σας αγαπάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, αν προσέκυψε κάτι από τη συζήτηση είναι η επιβεβαίωση της άποψής μας ότι είναι η πρώτη φορά που η χώρα έχει τόσο συγκεκριμένες προτάσεις για το μέλλον της Ευρώπης και, μάλιστα, για πρώτη φορά η εμβέλεια αυτών των προτάσεων ξεπερνά τα γεωγραφικά όρια μίας όχι μικρής, αλλά όχι και μεγάλης χώρας της Ευρώπης, ακριβώς γιατί έχει ένα ιδεολογικό στίγμα και γιατί απαντά στις δομικές αιτίες της κρίσης.

Άκουσα και από τους δύο δευτερολογούντες το ερώτημα «Θέλετε μία ισχυρή ή μία Αριστερή Ευρώπη;» και από τον κ. Καλαφάτη «Εμείς μιλάμε για την Ευρώπη, εσείς μιλάτε για την Αριστερά».

Ξέρετε, ο Ρολάν Μπαρτ έγραφε για την εθνική πολιτική ότι για τη Δεξιά μόνο η Αριστερά κάνει πολιτική. Η ίδια εκπροσωπεί το έθνος. Αυτό μας λέτε κι εσείς σήμερα, ότι δηλαδή μόνο η Αριστερά έχει συγκεκριμένη πολιτική για την Ευρώπη. Εσείς τάχα εκπροσωπείτε την ίδια την Ευρώπη. Στην πραγματικότητα εκπροσωπείτε την παρούσα πολιτική της Ευρώπης –μ' αυτό που είπατε «μερεμέτια χρειάζονται, μικροδιορθώσεις»– η οποία, δυστυχώς, είναι ο αποσταγμένος νεοφιλελευθερισμός των δύο τελευταίων δεκαετιών της οικονομικής ορθοδοξίας, που αν δεν ανατραπεί ριζικά τόσο ως προς την ουσία των πολιτικών του, όσο και ως προς το κενό δημοκρατίας που τις εφαρμόζει, θα διαλύσει την Ευρώπη.

Ως προς τις άλλες παρατηρήσεις, θα απαντήσω και σ' αυτά τα άσχετα, μολονότι εξακολουθώ να θεωρώ κοινοβουλευτικά όχι ορθή τακτική να εμφανίζονται άσχετα ζητήματα. Αν κατάλαβα καλά, μάλιστα, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ένωσης Κεντρώων, κατηγορηθήκαμε ότι εμείς είμαστε εκτός θέματος –εννοώ όσοι μιλήσαμε για την επερώτηση– γιατί έπρεπε να μιλήσουμε για τα θέματα της επικαιρότητας.

Υπήρξε μία τοποθέτηση στην οποία, παρά προφανώς τη διαφορά του ύψους, ο κ. Καραθανασόπουλος και ο κ. Τζαβάρας μάς είπαν «Μη μιλάτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Αριστερά. Οι ευρωπαϊκές κοινότητες ουσιαστικά θεοπίστηκαν από τις δυνάμεις της κεντροδεξιάς και της σοσιαλδημοκρατίας».

Αυτό είναι εν μέρει ορθό, αλλά ουσιαστικά εσφαλμένο. Δεν είναι εσφαλμένο μόνο γιατί υπήρχαν πράγματι κομμάτια της κομμουνιστικής Αριστεράς –το κόμμα του Τολιάτι ήταν κομμουνιστικό κόμμα– που υποστήριξαν την ευρωπαϊκή προοπτική, αλλά κυρίως γιατί και το κράτος πρόνοιας και η ίδια η ευρωπαϊκή πολιτική είναι συμβιβασμός στο πλαίσιο του συστήματος της αγοράς, του καπιταλιστικού συστήματος. Όλες οι κατακτήσεις, τις οποίες αυτό ενσωμάτωσε θεσμικά, είναι αποτέλεσμα των αγώνων της εργατικής τάξης από τον 19^ο αιώνα. Όλα! Και τα κοινωνικά δικαιώματα και το οκτώωρο και οι αναδιανεμητικές πολιτι-

κές! Άρα, δεν είναι σωστό να λέτε ότι όλα αυτά τα οποία έχουμε σήμερα ως κοινωνικές κατακτήσεις είναι αποκλειστικά αποτέλεσμα κοινωνικών συμβιβασμών.

Επί των άλλων ζητημάτων, λοιπόν, τα οποία ακούστηκαν, θα πω ορισμένα πράγματα επί τροχάδην.

Όσον αφορά στα θέματα για την Τουρκία και τον Ερντογάν, από μεριάς της Νέας Δημοκρατίας ενώ λέτε ότι θα πρέπει στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής να προσπαθούμε να έχουμε όσο το δυνατόν μία συνεννόηση, πολλές φορές με την αντιφατική σας πολιτική αναιρείτε αυτήν την αρχικά ορθή θέση, ζητώντας παράλογα πράγματα.

Για παράδειγμα, ζητάτε να έρθει ο Υπουργός Εξωτερικών και να τοποθετηθεί επί των διαπραγματευτικών θέσεων που θα έχει για μια σειρά από ζητήματα που είναι προφανές ότι στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής δεν κουβεντιάζονται με την αναλυτικότητα που έχουν άλλα θέματα του δημόσιου διαλόγου. Γιατί στο κάτω-κάτω, στο πλαίσιο των γενικών αρχών της εξωτερικής πολιτικής που κουβεντιάζονται στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, ως προς τα άλλα ζητήματα δεν συγκαταβαίνουμε, η Κυβέρνηση κυβερνά και η Αντιπολίτευση ελέγχει.

Ως προς τα θέματα της Σαουδικής Αραβίας εξακολουθώ να υπερτονίζω ότι, πέραν του άτοπου της εισαγωγής σε μια άσχετη κοινοβουλευτική διαδικασία, πρόκειται για μια προσπάθεια να κρατηθεί στον αφρό ένα μη θέμα. Αυτό αποδεικνύεται και από το ότι μόνο δύο κόμματα συνεχίζουν το υποτιθέμενο αυτό σκάνδαλο να θέλουν να το κρατήσουν στην επιφάνεια, για να είμαι ακριβέστερος θα έλεγα ορισμένοι Βουλευτές από τα δύο αυτά κόμματα.

Κυρίως, αυτό που επισημαίνω ξανά, είναι ότι όλη αυτή η προσπάθεια, κόμματα που βαρύνονται με σκάνδαλα να εμφανίζουν ότι εμείς βαρυνόμαστε με ένα σκάνδαλο, έχει καταρρεύσει. Έχει καταρρεύσει για τον απλούστατο λόγο ότι το μοναδικό νομικό ζήτημα της υπόθεσης που αναιρεί όλα αυτά που ακούστηκαν, για δυνατότητες μίζας, για δυνατότητες άλλες ποσότητες βλημάτων να παραδοθούν στη Σαουδική Αραβία, εξαρτώνται από ένα και μοναδικό νομικό ζήτημα: Υπήρχε πληρεξουσιότητα; Ε-νέργησε ως εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας το φυσικό πρόσωπο που υπέγραψε τη συμφωνία; Εάν, όπως αποδεικνύεται, αυτό συμβαίνει, είναι αδύνατον νομικά να μπορούν να συμβούν αυτά για τα οποία κατηγορήθηκε η Κυβέρνηση.

Και ακριβώς όταν προσκομίστηκαν τα έγγραφα και φάνηκε ότι υπάρχει πληρεξουσιότητα, η απάντηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν ότι τα έγγραφα αυτά είναι ανορθόγραφα, ότι δεν είναι γραμμένη η μετάφραση από τα αραβικά στα αγγλικά, όπως θα έπρεπε. Πρόκειται για φαιδρές δικαιολογίες που προσπαθούν, όπως ξανά είπα, να διατηρήσουν τη σκιμαχία ενός υποτιθέμενου σκανδάλου ζωντανή.

Ως προς τις ερωτήσεις γιατί δεν κινήθηκε διαδικασία εναντίον του πρέσβη, να πω ότι δεν υπάρχουν διαδικασίες εναντίον προσώπων. Υπάρχουν διαδικασίες για να διερευνηθούν παράνομες πράξεις. Πράγματι η διαδρομή διαβαθμισμένων εγγράφων είναι σε επίπεδο ποινικού δικαίου μια κακουργηματική πράξη και σε επίπεδο διοικητικού - πειθαρχικού δικαίου είναι ένα βαρύτατο αδίκημα. Γι' αυτόν τον λόγο από τον Σεπτέμβριο έχει διατάξει ο Υπουργός Εξωτερικών προανάκριση και ένορκη διοικητική εξέταση και οι ευθύνες θα αποδοθούν.

Μας ρωτάνε γιατί δεν ανακαλέσαμε τον πρέσβη. Είστε βέβαιοι ότι ο πρέσβης είναι αυτός που ευθύνεται; Πώς μπορείτε να το ξέρετε αυτό; Δεν είναι αντιφατικός αυτός ο ισχυρισμός, αυτή η άτιση, το «γιατί δεν τον ανακαλείτε», με άλλες αιτιάσεις που έχω ακούσει πάλι από το ίδιο κόμμα, όπως «κάτω τα χέρια, μην τον αγγίζετε»; Όλα αυτά δεν δείχνουν τίποτα παραπάνω από την προσπάθεια να κατασκευαστεί ένα σκάνδαλο χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο.

Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων. Η χώρα μας κατατάχθηκε έβδομη μεταξύ δεκαεννέα υποψηφιοτήτων. Η προετοιμασία ήταν άρτια. Εμφανιστήκαμε στη Βουλή σε ειδική διαδικασία. Ο σχετικός φάκελος είχε υποστηριχθεί με συνεργασία του δημόσιου, του ιδιωτικού και του ερευνητικού ακαδημαϊκού τομέα. Η έβδομη θέση δεν είναι θέση που υποτιμά τη χώρα μας, αν σκεφτούμε ότι ήμασταν πάνω από τη Γαλλία, πάνω από τη Γερμανία, πάνω από

πόλεις όπως η Βιέννη. Νομίζω ότι αυτό εντάσσεται σε μια μικρό-ψυχη αντιπολιτευτική πρακτική. Γιατί αν πράγματι είχατε να μας καταμαρτυρήσετε κάτι στην προετοιμασία, έπρεπε να μας το πείτε εντός της κοινοβουλευτικής διαδικασίας και όχι εκ των υστέρων.

Έλεγχοι Σένγκεν. Πράγματι, όχι μόνο η Γερμανία ως προς τους ελέγχους που διενεργεί για πτήσεις που γίνονται από τα δικά μας αεροδρόμια, αλλά και η Αυστρία και η Δανία και η Σουηδία και πρόσφατα η Νορβηγία που δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά είναι στις χώρες Σένγκεν, έχουν ενεργοποιήσει επανελγχείς στα εσωτερικά σύνορα. Διαμαρτυρηθήκαμε έντονα γιατί θεωρήσαμε ότι δεν προκύπτουν από κάπου, ούτε έγινε επίκληση των σχετικών διατάξεων της Συνθήκης Σένγκεν, που επιτρέπει μια τέτοια συμπεριφορά.

Έχουν γίνει διαβήματα σε επίπεδο Βρυξελλών, Βερολίνου και στο πλαίσιο μίας πρόσφατης τριμερούς συνάντησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η γερμανική πλευρά δέχθηκε το αυτονόητο, οι έλεγχοι να γίνονται εντός του χώρου Σένγκεν και όχι εκτός, όπως γίνονταν μέχρι τώρα και με τρόπο που να προστατεύει την αξιοπρέπεια των ελεγχόμενων. Προφανώς δεν είμαστε ικανοποιημένοι, έστω και από αυτήν τη βελτίωση και επιμένουμε στο αυτονόητο, δηλαδή ότι ο χώρος Σένγκεν είναι ένας χώρος ελεύθερης μετακίνησης και πρέπει να διαφυλαχθεί ως τέτοιος.

Ο αντικομμουνισμός δεν είναι επίσημη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και πράγματι, εξαιτίας και της δικής μας αντίδρασης, στη σχετική συνάντηση στην Εσθονία υπήρχε εκπροσώπηση σε χαμηλό επίπεδο δεκαεννέα κρατών, αλλά μόνο έξι -μπορεί και λιγότεροι, αλλά οπωσδήποτε όχι περισσότεροι από έξι- Υπουργοί Δικαιοσύνης εκπροσωπήθηκαν, ακριβώς γιατί δεν είναι δυνατόν να επιβάλλεται ένας τέτοιος μονοχρωματισμός στην πολιτική ιδεολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν μπορεί να έχει μία τέτοια πολιτική ιδεολογία και ιδιαίτερα μία που ανατρέπει τα ιστορικά δεδομένα και ό,τι συνέβη πραγματικά κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Τέλος, μολονότι είναι εκτός αρμοδιότητας του Υπουργείου Εξωτερικών, απλώς επειδή τέθηκαν από καλόπιστο άνθρωπο, τον κ. Τζαβάρα, λέω τα εξής δύο πράγματα ως προς το κοινωνικό επίδομα.

Πρώτον, όλοι θα το πάρουν, εισοδηματικά και μόνο είναι τα κριτήρια, δεν αποκλείεται άρα οποιοσδήποτε, πολύ περισσότερο ένας ανάπηρος, όπως από παραδρομή είτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Δεύτερον, είναι προφανής παρεξήγηση ότι η χρηματοδότηση του αυτού μερίσματος που αποδίδεται έγινε από τις εισφορές του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτό που είπε η Υπουργός Εργασίας είναι το αυτονόητο, δηλαδή ότι υπήρχε υπεραπόδοση στα έσοδα του ΕΦΚΑ, αντί δηλαδή να καταρρεύσει η διαδικασία συλλογής των εισφορών, όπως οι μάντεις κακών προανήγγειλαν, υπήρχε αντιθέτως πλεόνασμα. Αυτό τι έκανε; Περίορισε εκείνο το τμήμα των χρημάτων που από τον κρατικό προϋπολογισμό θα κάλυπτε το έλλειμμα του ενιαίου φορέα. Δεν έχουμε επομένως χρηματοδότηση από τις εισφορές, αλλά χρηματοδότηση ακριβώς απ' αυτήν τη γενικότερη υπεραπόδοση των εσόδων.

Τέλος, για να κάνω ένα κυκλικό φραστικό επιχείρημα και να κλείσω περίπου όπως ξεκίνησα, η κόρη του Σπινέλι εκλέχθηκε Ευρωβουλευτής με μία λίστα που είχε τη μοναδικότητα να αναφέρεται σε ηγέτη άλλης χώρας. Εκλέχθηκε Ευρωβουλευτής, λοιπόν, με το ψηφοδέλτιο της «L' Aïtra Europa con Tsipras» και αυτό δείχνει ταυτόχρονα μία συνέχεια και μία νέα διάσταση που έχει η παρουσία μας ως της μοναδικής Κυβέρνησης εντός της οποίας εκφράζεται και η ριζοσπαστική Αριστερά, συνέχεια με αυτούς που εξ αρχής ήθελαν μία άλλη Ευρώπη, αλλά και ευκαιρία αυτή η Ευρώπη να πάρει σάρκα και οστά, να υπάρξει με τον τρόπο

που τον θέλουν οι λαοί της και όχι αυτοί που μέχρι τώρα κερδίζουν από τη θεσμική γεωμετρία και από την κατεύθυνση που έχουν πάρει οι πολιτικές της.

Επ' ευκαιρία καταθέτω, γιατί ξέχασα να καταθέσω, στη συζήτηση που ξεκίνησε με τη Λευκή Βίβλο, έγγραφο που κατατέθηκε στο τέλος Μαρτίου του 2017 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και απλώς, πάλι για τα Πρακτικά, μολονότι το είπα, επειδή αμφισβητήθηκε το ότι επιχειρήσαμε αναλυτικό διάλογο για αυτά τα ζητήματα, να πω τις ημερομηνίες και τις θεματικές των συνεδριάσεων των αρμόδιων Κοινοβουλευτικών Επιτροπών:

Στις 22 Μαρτίου 2017, λοιπόν, η Ειδική Διαρκής Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων συνεδριάζει με θέμα, ακριβώς αυτό που κουβεντάσαμε σήμερα: «Η Λευκή Βίβλος για το μέλλον της Ευρώπης».

Στις 8 Ιουνίου 2017, η ίδια Ειδική Διαρκής Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, σε κοινή συνεδρίαση με την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών Υποθέσεων και Μορφωτικών Υποθέσεων συζητά το θέμα: «Ανοικτός διάλογος για την Ευρώπη, προκλήσεις και προοπτικές για τη δημοκρατία, τα δικαιώματα και την οικονομική πολιτική».

Στις 17 Ιουλίου 2017 η Ειδική Διαρκής Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων υποδέχτηκε τον Επίτροπο κ. Έτινγκερ με θέμα: «Έγγραφο προβληματισμού για το μέλλον των οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως μέρος της διαδικασίας της «Λευκής Βίβλου» για το μέλλον της Ευρώπης».

Και τέλος, στις 8 Νοεμβρίου 2017 είχαμε κοινή συνεδρίαση της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων με θέμα: «Το BREXIT και οι επιπτώσεις στο μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Όλα αυτά, λοιπόν, δείχνουν το αυτονόητο, ότι ακριβώς επειδή είμαστε οι μόνοι που έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις, θέλουμε αυτές οι προτάσεις να είναι αντικείμενο δημόσιας συζήτησης. Προφανώς συμφωνούμε με τις προτάσεις που ακούστηκαν, πρέπει αυτές να μην περιοριστούν μόνο εντός του Κοινοβουλίου, αλλά να έχουν ευρύτερη απήχηση, δηλαδή να συζητήσουμε με την κοινωνία ξανά κι όχι μόνο με τους επιστήμονες. Είναι κάτι που μπορούμε να το προγραμματίσουμε, σε συνδυασμό και με τις πρωτοβουλίες που θα αναλάβετε εσείς ως Κοινοβούλιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 8-11-2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτη Καμμένο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της υπ' αριθμόν 8/6/1-11-2017 επίκαιρης επερώτησης με θέμα: «Χωρίς στρατηγική και ενεργό συμμετοχή η Ελλάδα στον διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.16' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 2017 και ώρα 12.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.